ห้องสมุด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

หนังสืออ้างอิง
(REFERNCE BOOK)
ให้ใช้เฉพาะในห้องสมุดเท่านั้น

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

พระชุมพล อนุทสาโร/ศรีราตรี

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการ
ช
307.14
ช627ค
2553
600100060816
หอสมุดส่วนกลาง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๓

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มมร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อันไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

CITIZENS' EXPECTATION OF ROLES IN LOCAL DEVELOPMENT OF LOCAL ADMINISTRATION ORGANIZATION, MUEANG CHAN DISTRICT, SI SAKET PROVINCE

PHARCHUMPHON CHANTHASARO/SIRATRI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS

DEPARTMENT OF GOVERNMENT

GRADUATE SCHOOL

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

B.E.2553 (2010)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	:	ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ
ชื่อนักศึกษา	:	พระชุมพล จนฺทสาโร (ศรีราตรี)
สาขาวิชา	:	รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	ดร.ประจัญ จันเติบ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	:	อาจารย์ธีรภัทร์ อิ่นแสนดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

.....
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์)

.....
อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร.ประจัญ จันเติบ)

.....
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ธีรภัทร์ อิ่นแสนดี)

.....
กรรมการ
(พระมหาวิโรจน์ คุตฺตวีโร (ดร.))

.....
กรรมการ
(ดร.ประพิศ โบราณมูล)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thesis Title	:	**Citizens' Expectation of Roles in Local Development of Local Administration Organization, Mueang Chan District, Si Saket Province**
Student's Name	:	**Pharchumphon Chanthasaro (Siratri)**
Department	:	**Government**
Advisor	:	**Dr. Prachan Chanterb**
Co-Advisor	:	**Lect. Theeraphat Thinsandee**

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree

P. Sampipattanaviriyajarn ..... **Dean of Graduate School**

(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thesis Committee

P. Sampipattanaviriyajarn ..... **Chairman**

(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

P. Chanterb ..... **Advisor**

(Dr. Prachan Chanterb)

T. Thinsandee ..... **Co-Advisor**

(Lect. Theeraphat Thinsandee)

V. Kuttaveero ..... **Member**

(PhramahaViroj Kuttaveero (Dr.))

Dr.P. Boranmoon ..... **Member**

(Dr. Prapit Boranmoon)

Copyright of the Graduate School, Mahamakut Buddhist University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	:	**ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ**
ชื่อนักศึกษา	:	**พระชุมพล อนุทสาโร (ศรีราตรี)**
สาขาวิชา	:	**รัฐศาสตร์การปกครอง**
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	**ดร.ประจัญ จันเติบ**
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	:	**อาจารย์ธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี**
ปีการศึกษา	:	**๒๕๕๒**

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ของประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน ๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ผู้มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป)ในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๔๐๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด มีค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับที่ระดับ ๐.๘๐ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย สถิติที่ใช้บรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ๕ ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการสาธารณสุข ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย และด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ส่วนที่เหลือ ๓ ด้าน คือ ด้านการหาประโยชน์จาก

ทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบการคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ของประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ ควรมีการจัดงบประมาณสนับสนุนกิจการด้านการศึกษาให้แก่โรงเรียนในท้องถิ่น ควรจัดตั้งศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนจัดทำแผนพัฒนาและแผนงบประมาณที่ส่งเสริมกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ส่งเสริมให้มีการนำเงินงบประมาณในการสร้างร้านค้าวิสาหกิจชุมชน

Thesis Title	:	**Citizens' Expectation of Roles in Local Development of Local Administration Organization, Mueang Chan District, Si Saket Province**
Student's Name	:	**Pharchumphon Chanthasaro (Siratri)**
Department	:	**Government**
Advisor	:	**Dr. Prachan Chanterb**
Co-Advisor	:	**Mr. Theeraphat Thinsandee**
Academic Year	:	**B.E. 2552 (2009)**

ABSTRACT

The thesis's objectives were as follows : 1) trace citizens' expectation of roles in local development of Local Administration Organizations in Si Saket's Mueang Can district, 2) compare their expectation of roles in local development of Local Administration Organizations therein classified according to their differing genders, ages and educational backgrounds and, 3) examine suggestions on roles in local development of Local Administration Organizations in the said district. The sampling group comprised 400 voters in the constituency of the same district. The tool used for conducting the research was the questionnaires of both closed- and open-ended structures endowed with the reliability for the whole issue at 0.80. Statistics utilized for analyzing data encompassed: frequency, percentage, standard deviation, *t*-test and F-test. In case a difference in statistical significance was found, the pair-wise one of mean had been tested with Scheffe's method. Obtained data were analyzed and processed with the use of analyzing and processing data by making use of the computer programme of social science.

Research's results were found as follows:

Citizens' expectation of roles in local development of Local Administration Organizations in Si Saket's Mueang Can district in the overall perspective was at the high level. Taking into account a single aspect, five aspects listed in descending order found at the high level were: cultural, religious and educational promotion; development promotion of women, children, the young, the aged and the paralyzed, public health promotion, prevention and disaster relief, protection, nurture and maintenance of natural resources and environments; whereas the remaining

three aspects in descending order found at the middle level were: exploitation of kickback interests, infrastructure development, and occupational promotion.

The comparative results of citizens' expectation of roles in local development of Local Administration Organizations in Si Saket's Mueang Can district following their differing genders, ages and educational backgrounds were found that their differing genders, ages and occupations were identically correlated with their expectation of roles in local development of Local Administration Organizations therein.

Their suggestions on roles in local development of Local Administration Organizations in Si Saket's Mueang Can district were: first, all organizations should allocate the budget to support educational affairs to local school; second, centers for community economy development should be founded and development plans and budget ones that would benefit citizens drawn up; last, they should foster the approval of the budget to build community enterprise shops.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ" สำเร็จได้เพราะผู้วิจัย ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่ายที่ให้คำปรึกษาแนะแนวทางในการจัดทำครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ได้เปิดสอนหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณพระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ได้แนะนำแก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลจนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณ ดร.ประจัญ จันเดิบ อาจารย์ที่ปรึกษา และนายธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ซึ่งกรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจแก้ไข ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาโกน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่ได้ช่วยเหลือประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านและเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ทุกท่าน ที่ได้ช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน และขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครองทุกคน คุณค่าของงานวิจัยฉบับนี้ ขอให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากงานวิจัยฉบับนี้ มีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอกราบอภัยมา ณ โอกาสนี้

พระชุมพล ขนุทสาโร (ศรีราศรี)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพประกอบ	ต
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย	๓
๑.๔ สมมติฐานของการวิจัย	๓
๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๔
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๒.๑ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง	๗
๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับท้องถิ่น	๑๗
๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล	๒๔
๒.๔ สภาพพื้นที่ที่ศึกษา	๔๐
๒.๕ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕๕
๒.๖ สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย	๕๙
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๖๑
๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๖๑
๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	๖๒

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ๖๓
๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ๖๔
๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล ๖๕
๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล ๖๕
๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ๖๗

บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ๖๘
๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ๖๘
๔.๒ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ๖๘
๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ๖๘

บทที่ ๕ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ๑๑๒
๕.๑ สรุปผลการวิจัย ๑๑๓
๕.๒ อภิปรายผล ๑๑๖
๕.๓ ข้อเสนอแนะ ๑๒๕
๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ๑๒๕
๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย ๑๒๘

บรรณานุกรม ๑๒๙

ภาคผนวก ๑๓๓
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ๑๓๔
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล ๑๓๖
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ๑๔๐
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม ๑๔๔

ประวัติผู้วิจัย ๑๕๓

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๒.๑ แสดงจำนวนหมู่บ้าน และจำนวนประชากรองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ ๔๒

ตารางที่ ๒.๒ แสดงอาชีพของประชากรองค์กรองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ ๔๓

ตารางที่ ๒.๓ แสดงจำนวนหมู่บ้าน และจำนวนประชากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่ ๕๓

ตารางที่ ๒.๔ แสดงจำนวนหมู่บ้าน และจำนวนประชากรองค์การบริหารส่วนตำบลตาโกน ๕๕

ตารางที่ ๓.๑ แสดงจำนวนประชากร และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๖๓

ตารางที่ ๔.๑ แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน จำแนกตามเพศ ๖๕

ตารางที่ ๔.๒ แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน จำแนกตามอายุ ๗๐

ตารางที่ ๔.๓ แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษา ๗๐

ตารางที่ ๔.๔ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม และรายด้าน ๗๑

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยรวมและรายข้อ ๗๒

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข โดยรวมและรายข้อ ๗๔

ตารางที่ ๔.๗ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยรวมและรายข้อ ๗๕

ตารางที่ ๔.๘ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยรวมและรายข้อ ๗๖

ตารางที่ ๔.๙ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชนผู้สูงอายุและผู้พิการ โดยรวมและรายข้อ ๗๗

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยรวมและรายข้อ ๗๘

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพ โดยรวมและรายข้อ ๗๙

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายข้อ ๘๐

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามเพศ ๘๑

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามเพศ ๗๑

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามเพศ ๗๒

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามเพศ ๗๒

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข จำแนกตามเพศ ๗๓

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข จำแนกตาม เพศ ๗๓

ตารางที่ ๔.๑๙ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย จำแนกตามเพศ ๗๔

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย จำแนกตามเพศ ๗๔

ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ ๗๕

ตารางที่ ๔.๒๒แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ ๗๕

ตารางที่ ๔.๒๓แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามเพศ ๗๖

ตารางที่ ๔.๒๔แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามเพศ ๗๖

ตารางที่ ๔.๒๕แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามเพศ ๗๗

ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามเพศ ๗๗

ตารางที่ ๔.๒๗แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามเพศ ๗๘

ตารางที่ ๔.๒๘แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามเพศ ๗๘

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศ ๘๕

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศ ๘๕

ตารางที่ ๔.๓๑ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามอายุ ๘๐

ตารางที่ ๔.๓๒ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามอายุ ๘๐

ตารางที่ ๔.๓๓ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอายุ ๘๑

ตารางที่ ๔.๓๔ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอายุ ๘๑

ตารางที่ ๔.๓๕ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ ๘๒

ตารางที่ ๔.๓๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข จำแนกตามอายุ ๕๓

ตารางที่ ๔.๓๗ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข จำแนกตามอายุ ๕๓

ตารางที่ ๔.๓๘ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย จำแนกตามอายุ ๕๔

ตารางที่ ๔.๓๙ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยจำแนกตามอายุ ๕๔

ตารางที่ ๔.๔๐ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามอายุ ๕๕

ตารางที่ ๔.๔๑ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามอายุ ๕๕

ตารางที่ ๔.๔๒ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามอายุ ๕๖

ตารางที่ ๔.๔๓ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามอายุ ๕๖

ตารางที่ ๔.๔๔ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุ ๕๗

ตารางที่ ๔.๔๕ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุ ๕๗

ตารางที่ ๔.๔๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามอายุ ๕๘

ตารางที่ ๔.๔๗ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามอายุ ๕๘

ตารางที่ ๔.๔๘ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุ ๕๙

ตารางที่ ๔.๔๙ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุ ๕๙

ตารางที่ ๔.๕๐ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๐

ตารางที่ ๔.๕๑ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๐

ตารางที่ ๔.๕๒แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๑

ตารางที่ ๔.๕๓แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๑

ตารางที่ ๔.๕๔แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๒

ตารางที่ ๔.๕๕แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๒

ตารางที่ ๔.๕๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๓

ตารางที่ ๔.๕๗แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยจำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๓

ตารางที่ ๔.๕๘แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๔

ตารางที่ ๔.๕๙ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๔

ตารางที่ ๔.๖๐ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๕

ตารางที่ ๔.๖๑ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๖

ตารางที่ ๔.๖๒ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๖

ตารางที่ ๔.๖๓ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๗

ตารางที่ ๔.๖๔ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๗

ตารางที่ ๔.๖๕ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๗

ตารางที่ ๔.๖๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๘

ตารางที่ ๔.๖๗ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๘

ตารางที่ ๔.๖๘ แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ๑๐๕

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบที่ ๒.๑ ทฤษฎีความคาดหวังผลทางพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสามารถของบุคคล ๑๒

ภาพประกอบที่ ๒.๒ ทฤษฎีความคาดหวังของบูลเหตุจูงใจ ๑๔

ภาพประกอบที่ ๒.๓ ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ ๑๖

ภาพประกอบที่ ๒.๔ แสดงโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ๓๒

ภาพประกอบที่ ๒.๕ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ๖๐

บทที่ ๑
บทนำ

๑. ๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัด ศรีสะเกษ ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปีเพื่อกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาตำบล โดยอิงยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งมีจำนวน ๘ ยุทธศาสตร์ คือ ๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ ๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจพอเพียง และแก้ไขปัญหาความยากจน ๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม ๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข ๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง การบริการแก่ประชาชน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๔๘ – ๒๕๕๐) องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จัดแผนงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ โดยผ่านกระบวนการประชาคมแยกออกได้เป็น ๘ ด้าน คือ ๑) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๒) ด้านการสาธารณสุข ๓) ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ๔) ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๕) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ๖) ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๗) ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ และ ๘) ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

แม้องค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลใน ๘ ด้านที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งเป็นภารกิจตามแผนพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของผู้ศึกษาเอง เมื่อออกประชาคมหมู่บ้านมักถูกตั้งคำถามเสมอว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ทำไมดำเนินการแต่เฉพาะแผนงานด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นส่วนใหญ่ นั่นก็หมายถึง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ทำให้ประชาชนพึงพอใจเท่าใดนัก ทำให้เกิดปัญหาที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะผลกระทบที่เกิดกับประชาชน กลุ่มผู้ด้อยโอกาส เช่น กลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี และคนชรา

ดังนั้น เมื่อการดำเนินงานมุ่งเน้นแต่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลักใหญ่ จากผลการพัฒนาในลักษณะนี้ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติได้เลยว่าผลประโยชน์จากการพัฒนานั้น ๆ หาได้ตกถึงมือประชาชนอย่างทัดเทียม มีแต่จะเพิ่มปัญหาความยากจน และความไม่เป็นธรรมในการกระจายรายได้ เมื่อประชาชนทั่วไปมีรายได้ต่ำ ว่างงาน ขาดการศึกษา หากองค์การบริหารส่วนตำบลใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ก็แสดงให้เห็นว่า การจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหาทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม และไม่สอดคล้องกับความเรียกร้องความต้องการของประชาชน เมื่อผลการบริหารงานตามภารกิจไม่เป็นไปตามที่ประชาชนคาดหวังเพื่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ซึ่งอาจเป็นเพราะความไม่รู้ความไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ และภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล ของผู้บริหารในท้องถิ่น หรือมีเงินงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริหารสาธารณะ หากองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการตามที่ประชาชนคาดหมาย หรือคาดหวังได้ ย่อมส่งผลให้ประเทศชาติสิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดินตามหลักการกระจายอำนาจ เนื่องจากรัฐบาลสนับสนุนรายได้ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อดำเนินการเลือกทำตามภารกิจหน้าที่ในทุก ๆ ปี

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และเป็นไปตามที่ประชาชนคาดหวัง ความคาดหวังในการดำเนินการตามแผนพัฒนาตำบลที่ปรากฏในแผนงาน ๔ ด้านจะอยู่ในระดับใด ย่อมอยู่ที่ความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่ผู้รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบล จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ มุ่งเน้นแต่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลักใหญ่เรื่อยมาทั้งที่ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ ว่างงาน ขาดการศึกษา แสดงให้เห็นว่า การบริหารงานงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษไม่สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในชุมชน ซึ่งหากองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการตามที่ประชาชนคาดหมาย หรือคาดหวังได้ย่อมส่งผลให้ประเทศชาติสิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดินตามหลักการกระจายอำนาจผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อให้ทราบถึงระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละด้าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงาน และกำหนดสัดส่วนการดำเนินการตามแผนพัฒนาตำบล ในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมในการบริหารงานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ของประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (๑๘ ปีขึ้นไป)ในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคาดหวังที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ มุ่งศึกษาใน ๘ ด้าน คือ ๑) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๒) ด้านการสาธารณสุข ๓) ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ๔) ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๕) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ๖) ด้านการสังคมสงเคราะห์ ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๗) ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ และ ๘) ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

๑.๔ สมมติฐานของการวิจัย

๑.๔.๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน

๑.๔.๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน

๑.๔.๓ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๕.๑ ทำให้ทราบการมีความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

๑.๕.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคาดหวังที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ของประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน

๑.๕.๓ ทำให้ทราบข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

๑.๕.๔ สามารถนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของประชาชนในเขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการสาธารณสุข ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ และ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑)ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง ความคาดหวังของประชาชนในด้านส่งเสริมการคมนาคม โดยจัดให้มีถนน สะพาน, ส่งเสริมให้มีห้วยหนอง คลอง บึง สระน้ำ, สนับสนุน และเร่งรัดผลักดัน ซ่อมแซมถนนให้ใช้ได้สะดวกสบาย, ส่งเสริมบำรุงรักษาห้วย หนอง คลอง บึง สระน้ำ และทางน้ำ, ส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่อการเกษตร, ส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค, ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะ, ส่งเสริมให้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ, จัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้า

๒) ด้านการสาธารณสุข หมายถึง ความคาดหวังของประชาชนในด้านส่งเสริมรักษาความสะอาดบนท้องถนน รางน้ำ ทางเดิน สวนสาธารณะที่พักผ่อนหย่อนใจที่ดินสาธารณะ, ส่งเสริมการจัดเก็บ และการทำลายขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล,ส่งเสริมการป้องกัน และระงับโรคระบาด

๓) ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง ความคาดหวังของประชาชนในด้านส่งเสริมการป้องกัน และระงับโรค ระงับสาธารณภัย เช่น โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก อัคคีภัย วาตภัย ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยอื่น ๆ, ส่งเสริมการสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย เช่น การช่วยเหลือเฉาะหน้า ระยะสั้น หรือระยะยาว

๔) ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง ความคาดหวังของประชาชนในด้านส่งเสริมการศึกษา และกีฬา, ส่งเสริมการศาสนา, ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม

๕) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง ความคาดหวังของประชาชนในด้านส่งเสริมและพัฒนากลุ่มสตรี, ส่งเสริมการพัฒนาเด็ก และเยาวชน, ส่งเสริม และพัฒนาผู้สูงอายุ และผู้พิการ

๖) ด้านการคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความคาดหวังของประชาชนในด้านส่งเสริมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง, ส่งเสริมดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวม

๗) ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ หมายถึง ความคาดหวังของประชาชนในด้านส่งเสริม และแนะนำการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตลาด, ส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชน กิจการสหกรณ์, ส่งเสริมช่วยเหลือ แนะนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการประกอบอาชีพ, ส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน

๘) ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ความคาดหวังของประชาชนในด้านส่งเสริมการหารายได้โดยให้เอกชนเช่าทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ เช่น เช่าสถานที่เพื่อขายสินค้า ตลาดนัด ตลาดสด

การพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง การดำเนินการพัฒนาชุมชน/หมู่บ้านของประชาชนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษตามยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ใน ๘ ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการสาธารณสุข ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ และ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

ท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กที่สุดในระดับตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น โดยราษฎรเลือกตั้งแทนเป็นสมาชิก

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าไปมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของตำบล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่กำหนดว่าสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบลที่ได้กำหนดไว้ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ (อายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป)

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐานของประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยเพศ อายุ และระดับการศึกษา

๑) เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น ๒ เพศ คือ ๑) เพศชาย และ ๒) เพศหญิง

๒) อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น ๕ ช่วง คือ ๑)ช่วง ๑๘-๓๐ ปี, ๒)ช่วง ๓๑-๔๐ ปี, ๓)ช่วง ๔๑-๕๐ ปี, ๔)ช่วง ๕๑-๖๐ ปี และ ๕) ๖๑ ปีขึ้นไป

๓) ระดับการศึกษา หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น ๔ ระดับ คือ ๑)ประถมศึกษา, ๒)มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า, ๓)อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และ๔)ปริญญาตรีและสูงกว่า

บทที่ ๒
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

๒.๑ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น
๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล
๒.๔ สภาพพื้นที่ที่ศึกษา
๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
๒.๖ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

๒.๑ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

๒.๑.๑ ความหมายของความคาดหวัง

ความคาดหวังของมนุษย์นั้นเป็นผลที่เกิดจากสิ่งเร้าต่างๆ หรือแรงจูงใจที่ ทำให้มนุษย์เกิดแรงขับ ไม่ว่าจากภายในหรือภายนอก แสดงพฤติกรรมในการที่จะดำเนินการ อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อที่จะไปสู่สิ่งที่ตนต้องการ แต่ความคาดหวังนั้นจะยังมิได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่เป็นเป้าประสงค์ที่ต้องการนั้น แนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง เป็นการพิจารณา ผลกระทบที่เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสามารถบุคคลกับปัจจัยต่างๆ จากการศึกษามีผู้ที่ได้ให้ความหมายและความสำคัญเกี่ยวกับความคาดหวังที่หลากหลาย

ธิวิวรรค์ อัศวกุล อธิบายว่า "ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของมนุษย์เป็นการคิดล่วงหน้าไว้ก่อน ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามที่คิดไว้ แต่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล"*

---

*ธิวิวรรค์ อัศวกุล, **"ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานที่กำหนดของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ"**, **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), ๒๕๒๘, หน้า ๑.

ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์ อธิบายว่า "ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองอย่างหนึ่งว่า ตนเองควรจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์ต่างๆ หรือต่องานที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ ความคิดดังกล่าวรวมไปถึงบุคคลอื่นด้วย"[๒]

ชิษณุกร พรภาณุวิชญ์ อธิบายว่า "ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความคิด การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่นที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือคาดหวังเอาไว้"[๓]

นวจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล อธิบายว่า "ความคาดหวัง หมายถึง ความมุ่งหวัง หรือคาดคะเนของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนาให้เป็นไปในอนาคต"[๔]

โกศล มีคุณ อธิบายว่า "ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังว่าเป็นการประเมินความเป็นไปได้ของการดำเนินการว่ามีมากน้อยเพียงใด ถ้าเป็นไปได้สูง คนจะพยายามมาก ถ้าเป็นไปได้ต่ำ คนก็จะพยายามน้อย อย่างไรก็ตาม ความคาดหวังขึ้นอยู่กับการรับรู้ของบุคคลต่อสถานการณ์มิใช่ความจริงหรือมิใช่สิ่งที่คงที่ตายตัว"[๕]

ประภาส ศิลปะรัศมี อธิบายว่า "ความคาดหวัง หมายถึง ระดับผลงานที่บุคคลกำหนดหรือคาดหมายว่าจะทำได้ เพื่อให้บุคคลทำงานที่ตนเคยทำและความคาดหวังนั้นเป็นระดับที่บุคคลปรารถนาจะนำไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละครั้ง และยังได้กล่าวถึงบทบาทที่คาดหวัง (Role Expectation) ว่าหมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อบุคคลซึ่งอยู่ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ดังนั้น

---

[๒]ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์, **พฤติกรรมองค์การและการบริหาร,** (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๐), หน้า ๑๐๕.

[๓]ชิษณุกร พรภาณุวิชญ์,"ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา จังหวัดแพร่**", วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), ๒๕๔๐, หน้า ๖.

[๔]นวจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล, "ความคาดหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐานสำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี", **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), ๒๕๔๐, หน้า ๘.

[๕]โกศล มีคุณ, **มนุษยสัมพันธ์ในองค์การ,** (ราชบุรี : สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๓๔), หน้า ๕.

บทบาทที่คาดหวังนั้นจะออกมาในรูปแบบของการกระทำที่บุคคลคิดว่าทำตามสิทธิหรือหน้าที่ในตำแหน่งนั้นๆ ที่ตนครอบครองอยู่"[๖]

พริ้มเพรา เทศสวัสดิ์ อธิบายว่า "ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังเป็นการตั้งจุดมุ่งหมายของคนเรา ความสามารถที่เขาจะทำให้สำเร็จไม่แตกต่างมากนัก เพื่อให้มีกำลังที่จะพยายามให้บรรลุ"[๗]

รัชนก โสภาพิศ อธิบายว่า "ความคาดหวัง หมายถึง ความคิดเห็นที่บุคคลมุ่งหวังหรือคาดคะเนต่อตนเองหรือบุคคลอื่นให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนาหรือต้องการให้เป็นไป"[๘]

สมลักษณ์ เพชรช่วย อธิบายว่า "ความคาดหวังหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดและคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยสิ่งนั้น จะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึกนึกคิดหรือคาดการณ์จะมีลักษณะเป็นการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัด มีความแตกต่างกันออกไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจและการเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นๆ"[๙]

อานนท์ ผกากรอง อธิบายว่า "ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นอย่างไร และถ้าความคาดหวังนั้นจะมีผลต่อผู้แสดงความคาดหวังแล้ว สามารถ

---

[๖]ประภาส ศิลปะรัศมี, "บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงของคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต) ในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสภาตำบล", **รายงานการวิจัย,** (กรุงเทพมหานคร : กรมการพัฒนาชุมชน กองวิจัยและประเมินผล), ๒๕๓๐, หน้า ๒๒.

[๗]พริ้มเพรา เทศสวัสดิ์, "ภาวะผู้นำของผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการตาม ความคาดหวังของคณาจารย์ในเขตกรุงเทพมหานคร สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง", **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร), ๒๕๓๕, หน้า ๑๐.

[๘]รัชนก โสภาพิศ, "การมีส่วนร่วมและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการอาชีวศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดนครปฐม", **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,** (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร), ๒๕๔๒, หน้า ๖๕.

[๙]สมลักษณ์ เพชรช่วย, "การมีส่วนร่วมและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการอาชีวศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดนครปฐม", **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,** (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร), ๒๕๔๐, หน้า ๑๒.

ชี้ถึงความตั้งใจในการปฏิบัติงานจากระดับ ความคาดหวังได้หรือต้องการให้บุคคลนั้น ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการ"[๑๐]

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า "ความคาดหวัง" หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนา โดยใช้ความคาดหวังเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรมต่อบุคคลที่ตนคาดหวังในลักษณะที่คนคิดว่าถูกต้อง

๒.๑.๒ ทฤษฎีการคาดหวัง

ความคาดหวังของมนุษย์เป็นการคิดล่วงหน้าไว้ก่อน ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามที่คาดคิดไว้ แต่ก็มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์ โดยเฉพาะความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรม การใช้ความพยายามและความเพียรที่จะทำงานให้สำเร็จ และมีผลต่อคุณภาพของงาน เป็นการยากที่จะกระตุ้นให้บุคคลเพียรพยายาม ในการทำงานในขณะที่มีความเชื่อว่าตนไม่มีความสามารถพอที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จได้ และเมื่อบุคคลคาดหวังความสำเร็จในระดับต่ำจึงมีความพยายามในการทำงานน้อยและละทิ้งงานโดยง่าย การเริ่มทำงานในลักษณะดังกล่าวจึงมีผลเสียอย่างมาก เมื่อพิจารณาดูทางด้านการศึกษา การที่นักเรียนรับรู้ความสามารถของตนผิดโดยคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนในระดับต่ำนั้น ย่อมเกิดผลเสียในการเรียนเช่นกัน จึงเป็นเรื่องน่าศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตน

๑) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura)

นักจิตวิทยาได้ให้ความสนใจในเรื่องความคาดหวังของมนุษย์ และได้เสนอแนวคิดทฤษฎีต่างๆ เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura) ได้เสนอว่าสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ กล่าวคือ มนุษย์เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์กับเหตุการณ์ เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและผลกรรมที่เกิดจากพฤติกรรม ความรู้ที่มนุษย์เรียนรู้เหล่านี้กลายเป็นความเชื่อที่มีผลในการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์เอง จากการเรียนรู้ความสัมพันธ์ต่างๆ ดังกล่าว เมื่อประสบเหตุการณ์หนึ่งมนุษย์จะอาศัยประสบการณ์ของตนคาดหวังเกี่ยวกับอีกเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมาได้ ทำให้เกิดความดีใจ ความวิตกกังวล และความหวาดหวั่นต่อเหตุการณ์ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมใดหรือไม่

---

[๑๐]อานนท์ ผกากรอง, "ความคาดหวังของเกษตรกรในการเข้าเป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรในจังหวัดนครศรีธรรมราช", **วิทยานิพนธ์ธังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต,** (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), ๒๕๓๙, หน้า ๑๖.

ความคาดหวังซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมใดหรือไม่นั้น มี ๒ ชนิดคือ

๑) ความคาดหวังเกี่ยวกับผลกรรม (Outcome Expectancy) เป็นการประมาณของบุคคลว่าพฤติกรรมใดนำไปสู่ผลกรรมใด

๒) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตน (Efficacy Expectancy) เป็นการประมาณความสามารถของตนในการกระทำพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ผลกรรมที่คาดหวังไว้ ความคาดหวังทั้งสองอย่างนี้แสดงเป็นรูปแบบได้ดังนี้

ภาพประกอบที่ ๒.๑ ทฤษฎีความคาดหวังผลทางพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสามารถของบุคคล

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับพฤติกรรมของมนุษย์นั้น เมื่อบุคคลมีโอกาสเลือกแผนงานเพื่อจะปฏิบัติตามแผนงานนั้น การเลือกจะขึ้นอยู่กับว่า ความพยายามที่จะใช้ความสามารถของเขาจะนำไปสู่งานที่ต้องการหรือไม่ และงานนั้นนำไปสู่ผลกรรมที่เขาต้องการหรือไม่ นั่นก็คือบุคคลจะคาดหวังเกี่ยวกับความพยายามของเขาที่จะนำไปสู่การกระทำตามที่ต้องการ (Effort → Performance Expectancy) และคาดหวังเกี่ยวกับผลกรรมต่างๆ ที่จะได้จากการทำงานนั้น (Performance→ Outcome Expectancy)

ตามแนวคิดของแบนดูรานั้น อธิบายให้เห็นถึงความสำคัญของการรับรู้ ความสามารถของบุคคล และความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองที่มีต่อการทำงานของบุคคล ถ้านำแนวคิดดังกล่าวมาพิจารณาพฤติกรรมของบุคคลทางด้านการศึกษา บุคคลซึ่งคาดหวังความสามารถของตนได้ใกล้ความจริงย่อมจะมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ ในการศึกษา บุคคลซึ่งคาดหวังความสามารถของตนในระดับต่ำย่อมจะขาดแรงจูงใจในการเรียนและเมื่อประสบงานที่ยากย่อมมีความเพียรพยายามในการทำงานน้อย และเลี่ยงงานยากที่ตน คาดว่าจะทำได้ไม่สำเร็จ และข้อมูลสำคัญในการพัฒนาความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตน คือ ประสบการณ์ด้านความสำเร็จของบุคคล ในกรณีของนักเรียน ความสำเร็จสามารถ ดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นที่น่า

ศึกษาว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง จะมีความคาดหวังเกี่ยวเกี่ยวกับความสามารถของตนในการทำงานแตกต่างจากกลุ่ม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในอดีตอยู่ในระดับต่ำอย่างไรบ้าง เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถจริงของเขา เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและการประกอบอาชีพของนักเรียน อีกประเด็นคือ ความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ซึ่งอาจมีผลต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการทำงาน มีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่เป็นจำนวนมาก แต่ข้อมูลยังไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจน"*

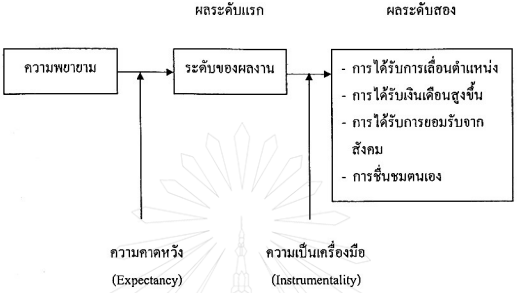
วูร์ม ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงานของบุคคลตามทฤษฎี ที่เรียกว่า ทฤษฎีการคาดหวังของวูร์ม (Vroom's Expectancy Theory) ว่าบุคคลจะประเมิน ความเป็นไปได้ของผลที่จะเกิดขึ้นแล้วจึงดำเนินการปฏิบัติตามที่ตนคาดหวังไว้ เขาได้ชี้ให้เห็นว่า การจูงใจขึ้นอยู่กับการคาดหวังของบุคคลต่อผลที่เกิดขึ้น ทฤษฎีการคาดหวังนี้ได้ทำนายว่าบุคคล จะร่วมกิจกรรมที่เขาคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลหรือสิ่งของต่างๆ ตามที่ปรารถนา Vroom ใช้คำว่า Valence ซึ่งหมายถึง ความอยากที่จะทำสิ่งต่างๆ ถ้ามีความอยากมากกว่าความไม่อยาก ระดับ ค่า Valence เป็นบวก Vroom เปรียบเทียบว่า การกระทำของบุคคลที่จะไปสู่จุดที่คาดหวังนั้นเป็นกลไก (Instrumental) ไปสู่ความสำเร็จและความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมจะนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้นั้น Vroom เรียกว่า ความคาดหวัง (Expectancy) Vroom ได้สรุปทฤษฎีของเขาเป็นสูตรดังนี้

แรงจูงใจ	=	ความอยาก x ความคาดหวัง
Motivational Force	=	Valence x Expectancy

และทฤษฎีความคาดหวังของวรูม (Vroom) มองว่า ระดับผลงานของคนซึ่ง วรูม เรียกว่า "ผลระดับแรก" จะถูกกำหนดโดยความชอบที่บุคคลนั้นมีต่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งในบรรดาวัตถุประสงค์หลายๆ อันซึ่งวรูมเรียกว่า "ผลระดับที่สอง" หรือสิ่งที่แปรออกมา แนวความคิดอีกประการหนึ่งของ วรูม คือ ความเป็นเครื่องมือ (Instrumentality) ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกของคนที่เชื่อหรือคาดว่า ผลระดับแรกที่จะนำไปสู่ผลระดับที่สอง ส่วนแนวความคิดอีกประการหนึ่งของวรูม คือ แนวความคิดของความคาดหวัง (Expectancy) เป็นตัวเชื่อมระหว่างความพยายามของคนกับผลระดับแรก ซึ่งสรุปทฤษฎีของวรูม จากแผนภาพดังนี้

---

*Bandura, **Social Foundation of Thought and Action : A Social Cognitive Theory,** อ้างใน โกศล มีคุณ, **มนุษยสัมพันธ์ในองค์การ,** อ้างแล้ว, หน้า ๑๒.

ภาพประกอบที่ ๒.๒ ทฤษฎีความคาดหวังของมูลเหตุจูงใจ

จากแนวความคิดนี้จะเห็นว่าการปฏิบัติงานของบุคคลจะได้รับผลกระทบ โดยตรงจากสิ่งที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นกับเขา เขาจะเลือกการรับรู้ ตามความคาดหวัง รางวัลที่ คาดว่าจะได้รับในด้านงานจะเลือกทำงานในระดับที่ผลออกมาได้รับประโยชน์มากที่สุด ในส่วนที่เกี่ยวกับทฤษฎีแรงจูงใจในการทำงานนั้น แบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ

๑) ทฤษฎีแรงจูงใจที่อธิบายเนื้อหาของงาน ได้แก่ ความสำคัญของงาน ความท้าทายของงาน ความเจริญก้าวหน้าในงาน ความรับผิดชอบในงาน

๒) ทฤษฎีแรงจูงใจที่อธิบาย กระบวนการในการทำงาน ได้แก่ กระบวนการทางจิตวิทยา การตัดสินใจ และการเลือกงาน

ตามทฤษฎีของความคาดหวังของวรูม (Vroom) ได้กล่าวว่า ระดับของผลผลิตของบุคคลใดก็ตามขึ้นอยู่กับแรงผลักดัน ๓ ประการ

๑) เป้าหมายของบุคคลผู้นั้น

๒) ความเข้าใจหรือการรับรู้ในความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิต และการประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

๓) การรับรู้ในความสามารถของเขาว่า จะมีอิทธิพลมากน้อยเพียงใดต่อ ระดับผลผลิต

ดังนั้นบุคคลใดบุคคลหนึ่งอาจเห็นว่า การเพิ่มของผลผลิตนั้น อาจเป็นสิ่งที่ต้องการ ถ้าเป็นไปตามเงื่อนไขทั้ง ๓ ประการ

ประการแรก เป้าหมายของบุคคลผู้นั้น คือ เป็นการเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้น ความมั่นคงของงาน การยอมรับทางสังคม การยกย่องนับถือ งานที่น่าสนใจ มีเป้าหมายอยู่เป็น จำนวนมากที่บุคคลต้องการตอบสนองความต้องการของเป้าหมายนั้นๆ

ประการที่สอง ความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่าง การตอบสนองกับ ความพอใจจากเป้าหมาย และผลผลิตที่สูงขึ้นเป็นอย่างไร เช่น พนักงานคนใดคนหนึ่งอาจถือว่า การเพิ่มรายได้เป็นเป้าหมายที่สำคัญ และกำลังการทำงานของเขาที่ได้รับผลตอบแทนต่อหน่วยของผลผลิต ดังนั้นเขาย่อมมีแรงจูงใจสูง ต่อการเพิ่มผลผลิต กรณีเป้าหมายเป็นการได้รับการยอมรับจากสังคม จากเพื่อนร่วมงานเป็นสิ่งสำคัญ พนักงานบางคนอาจจะไม่เต็มใจหรือต้องการที่จะเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นก็ได้

ประการที่สาม ความสามารถของเขาที่มีอิทธิพลต่อระดับของผลผลิต ถ้าบุคคลเชื่อว่าการใช้ความพยายามของเขาจะมีผลกระทบน้อยมากต่อผลผลิต บุคคลนั้นก็จะมีความพยายามน้อย[๑๖]

ธุเทพ การุณย์สัญจร ได้อภิปรายถึงทฤษฎีความคาดหวังของวรูม์ ดังนี้

ประการแรก การเน้นการจ่ายค่าจ้างหรือรางวัล ผลที่ตามมาก็คือ เราต้องมีความเชื่อว่ารางวัลที่องค์การเสนอให้มีลักษณะเดียวกันกับสิ่งที่คนทำงานต้องการ มันเป็นทฤษฎีที่ยึดถือผลประโยชน์ของตนเองเป็นที่ตั้ง ซึ่งแต่ละคนหาทางที่จะทำให้ตนเองมีความพึงพอใจสูงสุดตามที่คาดการณ์ไว้ เราจำต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับรางวัลอันน่าพิสมัย ลักษณะนี้อาศัยความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าที่แต่ละคนให้ไว้กับการจ่ายค่าจ้าง กับการจ่ายค่าจ้างขององค์การเราต้องการที่จะให้รางวัลแก่บุคคลด้วยสิ่งที่เขาให้คุณค่ากับมันในทางบวก

ประการที่สองทฤษฎีความคาดหวังจะเน้นพฤติกรรมที่คาดหวัง บุคคลผู้นั้นจะรู้หรือไม่ว่ามีการคาดหวังอะไรจากตัวเขาและตัวเขาจะได้รับการประเมินอย่างไร

ประการสุดท้าย ทฤษฎีนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับความคาดหวังหลายๆ อย่างของบุคคล สิ่งที่มีลักษณะเป็นจริงกลับไม่มีลักษณะตรงประเด็น ความคาดหวังของคนทำงานเอง เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน รางวัลและผลผลิตที่น่าพึงพอใจตามเป้าหมาย (ซึ่งตัวผลผลิตเองไม่มีลักษณะเป็นปรนัย) จะใช้เป็นตัวตัดสินระดับความพยายามของเขา

ตามทฤษฎีของความคาดหวังของวรูม (Vroom) ปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวไว้ในข้างต้น จึงเป็นตัวกำหนดแรงจูงใจในการผลิตของบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคลและงาน เพราะฉะนั้น

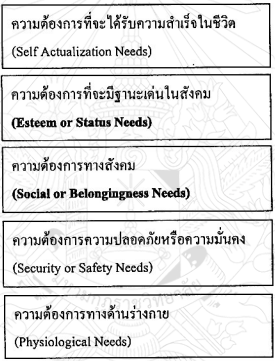
[๑๖] Victor H. Vroom., **Work and Motivation**, อ้างใน โสภาชู พิกุลชัย, **จิตวิทยาสังคม,** (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไอเดียนสโตร์, ๒๕๓๗), หน้า ๓๔.

ระดับของแรงจูงใจของบุคคลแต่ละคน ขึ้นอยู่กับแรงผลักดันภายใน รวมถึงแรงผลักที่เกิดจากสถานการณ์รอบตัวของบุคคลนั้นๆ ด้วยเช่นกัน[๕๕]

จากทฤษฎีความคาดหวัง จะเห็นว่าขึ้นกับว่าบุคคลนั้นมีความต้องการอยู่ในระดับใด ซึ่งแรงผลักตามทฤษฎีความคาดหวังของวรูม จะมีความสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมนุษย์

๓) ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์

ธีระชน พลโยธา (๒๕๔๓, หน้า ๔) ได้สรุปแนวคิดของความต้องการของมนุษย์ ได้อ้างทฤษฎีในเรื่องลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ โดย อับราฮัม เอช. มาสโลว์ (Abraham H. Maslow, ค.ศ.1908-1970) เรียกว่า Heirachy of Needs มี ๕ ลำดับขั้น ดังรายละเอียดคือ

ภาพประกอบที่ ๒.๓ ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์

---

[๕๕] สุเทพ การุณย์ถิญจกร, **แรงจูงใจในการทำงาน**, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์, ๒๕๔๖), หน้า ๒๐.

ขั้นที่ ๑ ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการในขั้นนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic Needs) ที่มีอำนาจมากที่สุดและเห็น ได้ชัดที่สุดกว่าความต้องการทั้งหมด เป็นความต้องการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการด้านปัจจัย ๔ การพักผ่อนนอนหลับ ความต้องการทางเพศ ตลอดจนความต้องการ ที่จะถูกกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัส แรงขับของร่างกายเหล่านี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยู่รอดของชีวิต หากความต้องการในขั้นนี้ได้รับการตอบสนองแล้วจะกระตุ้นให้เกิดความต้องการในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าบุคคลประสบความล้มเหลวในการสนองความต้องการขั้นพื้นฐานนี้แล้วก็จะไม่ได้รับการกระตุ้นให้เกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ขั้นที่ ๒ ความต้องการความปลอดภัยและสวัสดิภาพ (Safety or Security Needs) ความต้องการในขั้นนี้สังเกตได้ง่ายในทารกและเด็กเล็ก เพราะวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการ การช่วยเหลือและต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ในวัยผู้ใหญ่ความต้องการขั้นนี้จะยังมีอิทธิพลต่อบุคคล โดยเฉพาะคนที่ทำงานในฐานะเป็นผู้คุ้มครองหรืองานที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ความต้องการ ความปลอดภัยจะเกี่ยวข้องกับการเผชิญสิ่งต่างๆ เช่น สงคราม อาชญากรรม ภัยธรรมชาติ ความสับสนไม่เป็นระเบียบของสังคม เป็นต้น ในขั้นนี้ศาสนาและปรัชญาที่มนุษย์ยึดถือเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคง เพราะทำให้บุคคลได้จัดระบบของตัวเองให้มีเหตุผลและวิถีทางที่ทำให้ตนเองรู้สึกปลอดภัย

ขั้นที่ ๓ ความต้องการความรักและการเป็นสมาชิกของสังคม (Love and Belonging Needs) ความต้องการขั้นนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการด้านร่างกายและความปลอดภัย ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ต้องการความรักและความเป็นสมาชิกของสังคม โดยการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวหรือกลุ่มสังคม และจะรู้สึกเจ็บปวดมากเมื่อถูกทอดทิ้งหรือไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม หรือแม้แต่กรณีที่จำนวนเพื่อนหรือสมาชิกในบ้านลดน้อยลงไป ผู้ที่ไปอยู่ในสังคมใหม่ จะเกิดความต้องการเป็นเจ้าของและจะแสวงหาการยอมรับจากสังคมใหม่อย่างยิ่ง การขาดสิ่งนี้ทำให้มนุษย์เกิดความคับข้องใจและเกิดปัญหาปรับตัวไม่ได้ ส่งผลเป็นความผิดปกติในพฤติกรรมหรือความเจ็บป่วยทางจิตใจ

ขั้นที่ ๔ ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ (Self - Esteem Needs) เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองด้านความรักและความเป็นสมาชิกของสังคมแล้ว จะส่งผลให้เกิดความต้องการในขั้นนี้เกิดขึ้น ความต้องการในขั้นนี้แบ่งได้เป็น ๒ ลักษณะคือ

๑) ความต้องการนับถือตนเอง (Self-Respect) คือ ความต้องการมีอำนาจมีความเชื่อมั่นในตัวเองมีความสามารถและความสำเร็จ ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นและมีความอิสระ

๒) ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (Esteem from Others) คือ ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง ได้รับความสนใจ การยอมรับและยกย่องมีสถานภาพทางสังคมและเป็นที่ชื่นชม ยินดี ทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่า

ขั้นที่ ๕ ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองตามศักยภาพ (Self Actualization Needs) หมายถึง ความปรารถนาในสิ่งท้าทายทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งบุคคลจะได้รับโดยใช้ความสามารถและศักยภาพของตนอย่างเต็มที่และอย่างเหมาะสม หากความต้องการในขั้นต้นได้รับการตอบสนองมาโดยลำดับทำให้เกิดความพึงพอใจอย่างบริบูรณ์ ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงในระดับนี้ก็จะเกิดขึ้น บุคคลที่ประสบความสำเร็จในขั้นสูงสุดนี้จะใช้พลังอย่างเต็มที่ในสิ่งที่ท้าทายความสามารถและศักยภาพของตน มีความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเองเสมอ พลังแรงขับของเขาจะผลักดันให้เขาแสดงพฤติกรรมที่ตรงกับความ สามารถของตนออกมา"[๕]

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความคาดหวัง โดยเฉพาะในเรื่องการทำงานนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะทำให้มนุษย์นั้นเกิดการขับเคลื่อน หรือเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ มีพฤติกรรมต่างๆ โดนเฉพาะการกระทำตามความต้องการของตนเพื่อให้ได้มาซึ่งเป็นเป้าหมาย และความคาดหวังนั้นยังมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อกำลังใจในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ความคาดหวัง จึงถือว่าเป็นแรงจูงใจอันหนึ่ง และเป็นการกระตุ้นให้มนุษย์นั้นปฏิบัติงานให้เป็นผลสำเร็จ ความคาดหวังในหน้าที่การงานว่า งานเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตทำให้ชีวิตมีคุณค่าและยังช่วยให้ความต้องการขั้นพื้นฐานของเราบรรลุเป้าหมาย ด้วยเหตุนี้เราจะมีชีวิตอยู่ได้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เราควรจะเลือกงานตามความคาดหวังที่เหมาะกับตนเองและเราพอใจ

๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน ได้เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้เอง โดยมีการกล่าวซ้ำและมีการเอ่ยถึงมากขึ้นในระยะเวลาภายใน ๒๐ – ๓๐ ปีที่ผ่านมานี้เอง การพัฒนาชุมชนนั้น เราอาจถือได้ว่าเป็นการพัฒนาเมืองและพัฒนาชนบทได้เช่นกัน เพราะคำว่า "ชุมชน" (Community) นั้น อาจจะอยู่ในชนบท หรือในเมืองก็ได้ แม้ว่างานพัฒนาชุมชนส่วนใหญ่ของประเทศโลกที่สาม มักจะกระทำกันในชนบทมากกว่าในเมืองก็ตาม แต่ก็มิได้หมายความว่า การพัฒนาชุมชนในเมืองจะกระทำมิได้ความจริงแล้วชุมชนเมืองใหญ่ๆ หลายแห่งก็ต้องพัฒนาเหมือนกัน อาทิ บริเวณแหล่งเสื่อมโทรมต่างๆ รวมทั้ง

---

[๕]ธีระชน พลโยธา, **ภาวะผู้นำและการจูงใจ,** (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์, ๒๕๔๓), หน้า ๔.

บริเวณที่มีประชาชนตั้งอยู่หนาแน่น และที่ซึ่งยังไม่ได้ใช้ประโยชน์เต็มที่อื่นๆ[๙] ดังนั้น การพัฒนาชุมชน จึงควรต้องมีความหมายคลอบคลุมทั้งชุมชนเมือง และชุมชนท้องถิ่น ชุมชนชนบทด้วย

๒.๒.๑ ความหมายของชุมชน

ในการศึกษาเรื่องการพัฒนาชุมชน (Community Development) สิ่งหนึ่งที่ต้องทำความเข้าใจก่อนการศึกษา คือเรื่องของความหมายของชุมชน เพื่อให้เข้าใจกรอบแนวคิดเชิงความหมายของชุมชนว่ากว้างแคบอย่างไรหรือมีผู้นิยามความหมายของชุมชนเป็นอย่างไรทั้งนี้เพื่อกำหนดกรอบความคิดของผู้ศึกษาที่มีต่อชุมชนให้กระจ่างชัดนั่นเอง ข้อสังเกตเกี่ยวกับชุมชนว่า คำว่า "ชุมชน" เป็นคำใหม่ในภาษาไทย เพราะไม่เคยปรากฏในพจนานุกรม ฉบับ พ.ศ. ๒๕๖๓ และสันนิษฐานว่าน่าจะเริ่มมีการใช้หลังจากนั้นเล็กน้อย โดยการแปลมาจากภาษาอังกฤษว่า "community" ในระยะที่วิชาการทางด้านสังคมศาสตร์ตะวันตกได้เริ่มแพร่เข้ามาสู่ประเทศไทยเพื่อศึกษาชนบทและต่อมารัฐก็ได้ใช้คำนี้ หลังจากที่ได้ตั้นตัวในการพัฒนาหมู่บ้าน จนมีการตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ คือ กรมการพัฒนาชุมชน ใน ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ด้วยเหตุนี้ในระยะแรกชุมชนจึงมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า บ้าน หรือหมู่บ้านในภาษาไทยที่มีมาก่อนหน้านั้น ในฐานะเป็นหน่วยการปกครองที่มีขอบเขตแน่นอนภายใต้การควบคุมของรัฐ[๖]

เฉลียว บุรีภักดีและคณะ ได้ให้ความหมายของ คำว่า "ชุมชน" (community) หมายถึง กลุ่มคน หรือบริเวณที่กลุ่มคนนั้นๆ อยู่รวมกันได้ทั้งๆ ที่แต่ละคนมีความแตกต่างกัน หรือความหลากหลายในชุมชนนั้น เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น[๗]

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ ได้ให้ความหมายของ "ชุมชน" ว่า หมายถึง องค์กรทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีอาณาเขตครอบคลุมท้องถิ่นหนึ่งที่ปวงสมาชิกสามารถบรรลุถึงความต้องการพื้นฐานส่วนใหญ่ และสามารถแก้ไขปัญหาส่วนใหญ่ในชุมชนของตนเองได้ โดยสรุปแล้วชุมชน ในทัศนะของสัญญา สัญญาวิวัฒน์ จะต้องประกอบด้วย (๑) ประชากรจำนวนหนึ่ง (๒) สถาบันทางสังคม (๓) องค์กรทาง

---

[๙] สนิท สมัครการ, **การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมกับการพัฒนาการของสังคม**, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๔๒), หน้า ๑๓๒.

[๖] อานันท์ กาญจนพันธุ์, **ศักยภาพชุมชน และการพัฒนา : กรอบความคิด และแนวทางการวิจัยด้านการพัฒนาสังคม**, (เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๓๖), หน้า ๖๔.

[๗] เฉลียว บุรีภักดีและคณะ, **การวิจัยชุมชน**, (กรุงเทพมหานคร : เอส.อาร์.พริ้นติ้งแมสโปรดักส์, ๒๕๔๕), หน้า ๔๔-๔๕.

สังคมชนิดที่มีขนาดย่อมกว่าชุมชน เช่น ครอบครัว กลุ่มสหกรณ์ สโมสร เป็นต้น และ (๔) อาณาเขตทางภูมิศาสตร์[๙๗]

มาร์วิน อี.โอลเซ่น (Marvin E.Olsen) ได้ให้ความหมายว่า "ชุมชน" หมายถึง องค์การทางสังคมประเภทหนึ่งที่ประกอบด้วยพื้นที่บริเวณหนึ่ง ที่บรรดาสมาชิกตอบสนองความต้องการพื้นฐานของคนส่วนใหญ่ในชุมชนของตนเองได้[๙๘]

ประเวศ วะสี ให้ความหมายของ "ชุมชน" ว่า การที่คนจำนวนหนึ่งมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีความพยายามในการกระทำอะไรร่วมกัน มีการเรียนรู้ร่วมกันในการกระทำ และรวมถึงมีการติดต่อสื่อสาร (communicate) ร่วมกัน อาจพิจารณาโดยการเป็น คุณลักษณะของชุมชนได้ ดังนี้

๑) มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน
๒) มีความเอื้ออาทรต่อกัน
๓) มีการกระทำร่วมกัน
๔) มีการเรียนรู้ร่วมกันในการกระทำ[๙๙]

ห้องสมุด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ดังนั้น ความหมายเกี่ยวกับชุมชนส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ลักษณะที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ขอบเขตเชิงพื้นที่เป็นที่ตั้งของชุมชนที่ชัดเจน มีกลุ่มคนที่มาอาศัยอยู่รวมกัน มีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กลายเป็นความผูกพันและสร้างกิจกรรมเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตร่วมกันขึ้น การเป็นชุมชนนั้นไม่ได้อยู่ที่ลักษณะทางกายภาพเพียงอย่างเดียว (อยู่ในอาณาบริเวณเดียวกัน) หรือขึ้นอยู่กับคนเท่านั้น แต่ยังอาจหมายถึง อุดมการณ์ อำนาจ และความสัมพันธ์ทางสังคมที่มีทั้งความกลมกลืน (Harmonious) เป็นหนึ่งเดียว (Unity) มีความขัดแย้ง เคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลง และผลิตใหม่ได้ โดยนัยนี้ความเป็นชุมชน จึงมีได้หลายลักษณะและหลายระดับ ตั้งแต่ชุมชนในระดับ ครอบครัว ชุมชนระดับหมู่บ้าน ชุมชนระดับเครือข่าย ชุมชนวิชาการ ชุมชนกลางอากาศ หรือ ชุมชนโลก เป็นต้น[๑๐๐] ดังนั้น อาจจะ

---

[๙๗]สัญญา สัญญาวิวัฒน์, **การพัฒนาชุมชน**, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๐), หน้า ๖-๘.

[๙๘]Marvin E. Olsen, **Social Work in Contemporary Society,** อ้างใน เฉลียว บุรีภักดีและคณะ, **การวิจัยชุมชน**, อ้างแล้ว, หน้า ๕๐.

[๙๙]ประเวศ วะสี, **ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ สังคม และศีลธรรม,** (กรุงเทพ มหานคร : หมอชาวบ้าน, ๒๕๔๑), หน้า ๓๕-๓๖.

[๑๐๐]ณัฐพงศ์ จิตรนิรัตน์, **ชุมชนศึกษา : การศึกษาชุมชนในยุคหลังสมัยใหม่**, (สงขลา : โครงการผลิตเอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ, ๒๕๔๔), หน้า ๕.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มมร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อันไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด่วน ขอบคุณ

ให้ความหมายของ "ชุมชน" ได้ว่า หมายถึง "กลุ่มทางสังคมที่อยู่อาศัยร่วมกัน ในอาณาบริเวณเดียวกัน เช่น ครอบครัว ละแวกบ้าน หมู่บ้าน ตำบล หรือเรียกเป็นอย่างอื่น มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน มีการติดต่อสื่อสารและเรียนรู้ร่วมกัน มีความผูกพันและเอื้ออาทรต่อกัน ภายใต้บรรทัดฐานและวัฒนธรรมเดียวกัน ร่วมมือและพึ่งพาอาศัยกัน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายร่วมกัน"[๖๖]

๒.๒.๒ ความหมายของการพัฒนาชุมชน

องค์การสหประชาชาติ (United nation) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาชุมชน ไว้ในหนังสือ Social progress through community development ว่า หมายถึง กรรมวิธีที่มุ่งจะสร้างความเจริญในด้านเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ชุมชนเป็นส่วนรวม โดยชุมชนนั้นจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน และถ้าเป็นไปได้ ความคิดริเริ่มนั้นควรเป็นของประชาชนเอง[๖๗]

นอกจากนั้นองค์การสหประชาชาติ (United nation) ยังได้ให้ความหมายของ "การพัฒนาชุมชน" เพิ่มเติมว่า หมายถึง กระบวนการซึ่งดำเนินไปด้วยการร่วมกำลังของราษฎรและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล เพื่อปรับปรุงสภาพเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรมของชุมชนให้เจริญยิ่งขึ้น และเพื่อผสมผสานชุมชนเหล่านั้นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของประเทศชาติ โดยราษฎรอุทิศตัวให้กับประเทศและเข้าร่วมการพัฒนาประเทศ อย่างเต็มที่[๖๘]

เฉลียว บุรีภักดี และคณะ ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนาชุมชน คือ การทำให้คนซึ่งอยู่ในพื้นที่บริเวณที่มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ความเป็นอยู่ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ และอื่นๆ สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างราบรื่น มีความสุข รู้รักสามัคคี และร่วมมือกันทำงานได้[๖๙]

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ ได้ให้ความหมายของการพัฒนาชุมนว่า คือ การเปลี่ยนแปลง ส่วนประกอบของชุมชนจากสภาพที่เป็นอยู่ (สภาพที่ไม่พึงปรารถนาไม่ดีงาม) ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ (สภาพที่พึงปรารถนา ที่ดีงาม หรือเจริญ) กล่าวคือ เป็นการจงใจ เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในชุมชน เพื่อการเปลี่ยนแปลงสภาพของส่วนประกอบต่างๆ ในชุมชน จากสภาพที่ไม่พึงปรารถนา

---

[๖๖]เฉลียว บุรีภักดีและคณะ, **การวิจัยชุมชน**, อ้างแล้ว, หน้า ๕๒.

[๖๗]พัฒน์ สุจำนงค์, **การพัฒนาชนบทแบบผสมผสานสำหรับประเทศไทย**, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔), หน้า ๑๔.

[๖๘]บุญมา พงษ์โหมด, **การพัฒนาชุมชน**, (ฉะเชิงเทรา : มหาวิทยาลัยราชภัฏรุ่งเรืองเชิงเทรา, ๒๕๔๕), หน้า ๘.

[๖๙]เฉลียว บุรีภักดีและคณะ, **การวิจัยชุมชน**, อ้างแล้ว, หน้า ๔๕.

ไปสู่สภาพที่พึงปรารถนาอันเป็นเป้าหมายที่ชุมชนตั้งไว้ กล่าวโดยสรุปการพัฒนาชุมชน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงชุมชนโดยมีการวางแผน (planned community change)[๒๖]

การ์วิน และทรอปแมน (Garvin and Tropman) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาชุมชนในมุมของนักสังคมสงเคราะห์ว่าหมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับคนในชุมชน ทั้งหมด เป็นความสำนึกร่วมกันในปัญหาของคนในชุมชน และกิจกรรมได้นำไปสู่การปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของคนในชุมชนบนพื้นฐานของสำนึกร่วมดังกล่าว โดยนักสังคมสงเคราะห์จะเริ่มงานด้วยการสนทนาพูดคุยกับบุคคลในชุมชนที่เล็งเห็นแล้วว่าจะมีศักยภาพในการเผยแพร่สำนึกร่วมในการแก้ปัญหาไปสู่คนอื่นๆ ในชุมชนและการร่วมประเมินสภาพปัญหากับคนในชุมชนจะนำไปสู่การแก้ปัญหาในที่สุด[๒๗]

โดยสรุปแล้ว "การพัฒนาชุมชน" หมายถึง การเปลี่ยนแปลง การสร้างสรรค์ปรับปรุงอย่างมีกระบวนการ (process) และเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมีโครงสร้างและแบบแผน (planed and structured change) หรือมีการกำหนดทิศทางเป้าหมายที่แน่นอน (ultimate goal) ที่อาจเป็นได้ทั้งการกระทำของภาครัฐและภาคเอกชนหรือเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชน ทั้งนี้เพื่อยกระดับ คุณภาพชีวิตด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ การศึกษาเรียนรู้ สุขภาพ อนามัย การมีส่วนร่วม เป็นต้น ของคนภายในชุมชนให้ดีขึ้น ในขณะเดียวกันยังอาจหมายถึงการเรียนรู้และการสร้างไว้ซึ่งทุนทางสังคม (social capital) ที่ชุมชนมีมาแต่ดั้งเดิม คือ ภูมิปัญญา ระบบนิเวศ ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมประเพณี ขนบธรรมเนียม ชาติพันธุ์ ศาสนา และภาษา อีกด้วย

๒.๒.๓ หลักการการพัฒนาชุมชน

แนวคิด แนวทางปฏิบัติ หลักการ หรือ กระบวนทัศน์ของพัฒนาชุมชนนั้น มีนักวิชาการ หรือนักพัฒนาชุมชนทั่วโลกได้กล่าวถึงกันอย่างแพร่หลาย ทั้งที่สะท้อนออกมาในรูปของความรู้ การศึกษาวิจัย และในส่วนของประสบการณ์ของนักพัฒนาชุมชน จากอดีตถึงปัจจุบันมีแนวคิดมากมาย แนวคิดและหลักการบางอย่างประสบผลสำเร็จบางอย่างล้มเหลวไม่ว่าจะประสบผลสำเร็จ หรือ ล้มเหลว หากจะกล่าวถึงคงจะต้องแจกแจงในรายละเอียดปลีกย่อยอีกมากมาย แต่ในที่นี้จักได้นำเสนอแนวคิดหรือกระบวนทัศน์ที่ได้รับการยอมรับ และมีการปรับใช้ในการพัฒนาชุมชนต่างๆ ของสังคมไทย เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในทางการศึกษาและการปฏิบัติการ ในส่วนที่ว่าด้วยการพัฒนาชุมชน ดังนี้

ปรัชญาและแนวคิด การศึกษาการพัฒนาชุมชนตามแนววัฒนธรรมชุมชน มีแนวคิดและปรัชญาเบื้องต้น คือวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ของบุคคลและชุมชน หากคนเราไม่รู้จักตนเอง/ไม่เคารพ

---

[๒๖] สัญญา สัญญาวิวัฒน์, **การพัฒนาชุมชน**, อ้างแล้ว, หน้า ๑๐.

[๒๗] Garvin, Charls D. and John E. Tropman, **Social Work in Contemporary Society**, อ้างใน บุญมา พงษ์โหมด, **การพัฒนาชุมชน**, อ้างแล้ว, หน้า ๘๔-๑๘๕.

ตนเองก็ไม่อาจพัฒนาได้และวัฒนธรรมเป็นพลังสำหรับการพัฒนา ซึ่งแนวคิดได้รับการก่อตัวขึ้นในหมู่ของนักพัฒนาเอกชนในสังคมไทยบางกลุ่ม โดยมองว่าชนบทหรือชุมชนมีวัฒนธรรมที่ดี มีศักยภาพในการที่จะพัฒนา และ/หรือที่จะต้านกระแสทุนนิยมได้ แนวคิดนี้มองเห็นปรากฏการณ์ที่เป็นผลของระบบทุนนิยมที่เน้นวัตถุทำให้คนเห็นแก่ตัวและต้องพึ่งพาทุนจากภายนอก จึงหันมาเน้น คุณธรรม ชาวบ้านที่ให้ความสำคัญกับจิตใจ การพึ่งพาตนเองและการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นหลักธรรมในการพัฒนา เช่น การใช้ระบบเกษตรแบบผสมผสาน การเกษตรขนาดเล็ก เป็นต้น[๒๙]

มิติทางวัฒนธรรมเป็นการมองปัญหาแบบองค์รวม สรรพสิ่งต่างๆ มีความสัมพันธ์กันโดยที่ไม่แยกเป็นส่วนๆ รวมทั้งการมองวิธีคิดของคนในชุมชนที่อธิบายสิ่งที่เป็นปรากฏการณ์ เชื่อมโยงกับระบบนิเวศกับความสัมพันธ์ของคนในสังคม รวมทั้งคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ คือ ความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ถูกครอบงำความคิดจากใคร ปัญหาวัฒนธรรมสมัยนี้ คือ การครอบงำทางความคิดที่วางอยู่บนผลประโยชน์ของตัวเองเป็นที่ตั้ง โดยขาดความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม โดยอาศัยต้นทุนทางวัฒนธรรมที่สะสมอยู่ก่อนแล้วทั้งสิ้นในรูปแบบที่หลากหลาย ตั้งแต่ศีลธรรม ศิลปะและภูมิปัญญา โดยอาศัยกระบวนการเสริมพลังทางสังคม โดยหลักแนวคิด พื้นฐานของยุทธศาสตร์วัฒนธรรมชุมชนนี้ ส่วนหนึ่งมาจากปรัชญาพุทธศาสนาที่ปฏิเสธพัฒนาการที่เน้นการพัฒนาในด้านวัตถุ (การขยายตัวของGDP) โดยถือเอาความสูงสุดของมนุษย์เป็นเป้าหมาย หรือที่เรียกว่า "human-centered development" อีกส่วนหนึ่งมาจากแนวคิดเศรษฐศาสตร์การเมืองโดยเฉพาะวิธีการในการแก้ปัญหา แต่แตกต่างจากหลักเศรษฐศาสตร์การเมือง ตรงที่ให้ความสำคัญกับชนบทและด้านวัฒนธรรมค่อนข้างมาก[๒๕] ซึ่งต้องถือว่าปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดแนวคิดการพัฒนาแนววัฒนธรรมชุมชน โดยเฉพาะแนวทางการพัฒนาแบบวัฒนธรรมชุมชนในสังคมไทย คือ

๑) เกิดการคุกคามของระบบทุนนิยมต่อชุมชนหมู่บ้าน และมีแนวโน้มในการสลายตัวของชุมชน ในขณะที่วัฒนธรรมชุมชนยังเข้มแข็งอยู่ และ

๒) เกิดการตื่นตัวของปัญญาชนและผู้มีการศึกษาต่อการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของประเทศ รวมทั้งการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยหลังการเปลี่ยนแปลง ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖[๓๐]

---

[๒๙]ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, **กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๔๓), หน้า ๖๐-๖๑.

[๒๕]ยุค ศรีอารียะ, **มายาโฉกาภิวัตน์**, (กรุงเทพมหานคร : โครงการวิถีทรรศน์, ๒๕๔๑), หน้า ๒๖๔.

[๓๐]จัตรทิพย์ นาถสุภา, **วัฒนธรรมไทยกับขบวนการเปลี่ยนแปลงสังคม,** (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๓), หน้า ๑๘๓.

ประเวศ วะสี นักคิดสายชุมชนคนสำคัญของสังคมไทย ได้เสนอแนวคิดการพัฒนาแบบวัฒนธรรมชุมชน สรุปได้ ๓ ประเด็น คือ[๓๓]

๑) ต่อต้านรัฐ โดยประเวศ เสนอว่า รัฐหรือระบบราชการไม่เข้าใจชุมชนชนบท รัฐออกกฎระเบียบมากมายเพื่อผูกมัดประเทศ ทำให้ประเทศเป็นอัมพาตเพราะการปิดกั้นประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน รัฐมักจะชี้ขาด ชี้นำ และครอบงำ โดย ประเวศ เสนอว่า "ต้องลดอำนาจข้าราชการลงอย่าให้ขึ้นไปถึงชุมชน ให้ชุมชนมีสิทธิมีเสียงที่จะวางแผน หรือ ตัดสินใจที่จะลงมือกระทำอะไรซึ่งเขาจะทำได้มากมาย อันเป็นการโอนอำนาจ คืนอำนาจการตัดสินใจไปให้ประชาชนในชุมชน"

๒) ส่งเสริมชุมชน คือ การส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง คือเบญจจันธ์ชุมชน ได้แก่

๒.๑ จิตใจที่มีธรรมะ ขยันหมั่นเพียร และสันโดษ

๒.๒ แบบแผนการผลิตเป็นแบบแผนเพื่อกินเอง และเป็นเกษตรกรรมแบบผสมผสาน

๒.๓ สมดุลกับระบบธรรมชาติแวดล้อม

๒.๔ พึ่งตนเองทางเศรษฐกิจไม่ต้องพึ่งพาภายนอก และ

๒.๕ มีชีวิตชุมชนมีสถาบันครอบครัว วัด และวัฒนธรรมชุมชนแห่งการช่วยเหลือพึ่งพากัน และชุมชนชนบทนี้ ควรจะพัฒนาความรู้ความสามารถจากความรู้เดิมที่เรียกว่าภูมิปัญญาชาวบ้านหรือปรีชาญาณท้องถิ่น ผสมเข้ากับวิชาการสากล การผสมผสานและเชื่อมโยงวัฒนธรรมชุมชนเข้ากับวัฒนธรรมสากล ถือว่าเป็น "กลวิธีที่สำคัญในการพัฒนาแบบสมดุลและมีประสิทธิภาพ" และจากนั้นยังเสนอให้มีองค์กรชุมชนที่เข้มแข็ง เพื่อให้มีการรวมตัว การให้การช่วยเหลือ และการสร้างความเข้มแข็งให้แก่สมาชิกภายในชุมชนแต่ละคน

๓) ให้มีศาสนธรรม โดยเฉพาะพระพุทธศาสนากับการพัฒนา ประเวศ เสนอว่า การพัฒนาที่สมบูรณ์ต้องพัฒนาทั้งด้านร่างกายและจิตใจควบคู่กันไป มีคุณธรรมและจริยธรรมที่แน่นหนา โดยเชื่อว่าหากปราศจากฐานคุณธรรมและจริยธรรมแล้ว ก็ไม่อาจพัฒนาเพื่อประชาชนจริงๆได้ เพราะมนุษย์จะพัฒนาแบบส่งเสริมตัวเอง การเห็นแก่ตัว มีกิเลสตัณหาซึ่งบดบังปัญญาและความดี ศาสนาพุทธที่บริสุทธิ์จะส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม เพราะมีคำสอนประเภท ศีล สมาธิ และปัญญา ศีล คือ กินน้อยใช้น้อย หรือการลดวัตถุนิยมลงสมาธิ คือจิตใจที่สงบถ้าจิตสงบแล้วมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ให้ดีขึ้นได้ ส่วนปัญญา คือความรู้ การเรียนรู้ธรรมชาติของสรรพสิ่ง ดังนั้น การพัฒนาที่มีองค์ประกอบของศาสนา คือการพัฒนาจิตใจจึงเป็นการพัฒนาที่สมบูรณ์ เพราะพระพุทธศาสนาเป็น

---

[๓๓]ประเวศ วะสี, **เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม แนวทางหลักฟื้นเศรษฐกิจสังคม,** (กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน, ๒๕๔๔), หน้า ๔๕.

ฐานวัฒนธรรมชุมชน ประเวศจึงเสนอให้ชุมชนรับเอาศาสนามาเป็น องค์ประกอบของวัฒนธรรมชุมชนโดยสร้างเป็น "ชุมชนธรรมนิยม"

อานันท์ กาญจนพันธ์ กล่าวว่า ในการพัฒนาบนมิติวัฒนธรรมแบบองค์รวม เพื่อให้สามารถเป็นพลังในการชี้นำแนวทางการพัฒนาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และทางด้านการเมืองนั้น สังคมต้องตระหนักเสียก่อนว่า ทุกสังคมมีฐาน หรือต้นทุนทางสังคมอยู่ก่อนแล้วทุกสังคมในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ศีลธรรม ศิลปะ และภูมิปัญญาเป็นต้น การสูญเสียต้นทุนทางวัฒนธรรมเหล่านั้นไป ก็จะทำให้สังคมนั้นสิ้นสลายทางด้านศีลธรรมและด้านอื่นๆ ตามมาด้วย ดังนั้น ประเด็นในการแสวงหาทางเลือกในการพัฒนาบนมิติวัฒนธรรม จึงไม่เพียงแต่เป็นการทำให้โลกทันสมัยเท่านั้น หากแต่อยู่ที่กระบวนการต่างๆ ๔ ประการ คือ

๑) การเสริมสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรม (Cultural Space) คือ การเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพัฒนาพื้นที่ทางวัฒนธรรมของตนเองได้อย่างต่อเนื่องหรือที่รียกว่าการเสริมสร้างต้นทุนทางวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นภูมิปัญญา ความรู้ อุดมการณ์ ศีลธรรม และคุณค่าทางทรัพยากรอื่นๆ โดยการสร้างสำนึกร่วมในการเป็นเจ้าของ และให้พร้อมที่จะร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างสรรค์สังคมท้องถิ่นตัวเอง เพราะหากพัฒนาหรือเสริมสร้างต้นทุนทางวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะเป็นพลังของ ชุมชนท้องถิ่นในการแสวงหาทางเลือกในการพัฒนาได้ในอนาคต

๒) การเสริมสร้างประชาสังคม (Civil Society) คือ การดึงมวลชน หรือ การผลักดันให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อให้ทุกคนมีส่วนรับผิดชอบตรวจสอบ และได้รับประโยชน์อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาในด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมืองให้ก้าวหน้าไปพร้อมๆ กัน เพราะทุกคนจะรู้สึกได้ว่าได้รับความเป็นธรรมเสมอเหมือนกันชุมชนท้องถิ่นก็จะสามารถปกป้องสิทธิพื้นฐานของคนได้ และโดยที่ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ

๓) การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรชุมชน คือความต่อเนื่องจากการเสริมสร้างประชาสังคม การที่ประชาสังคมจะเข้มแข็งได้นั้นขึ้นอยู่ที่เงื่อนไขที่สำคัญ คือองค์กรชุมชนต้องมีความเข้มแข็ง เพื่อจะได้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ และปกป้องสิทธิของชุมชนท้องถิ่นได้อย่างเต็มที่ ความเข้มแข็งขององค์กรชุมชนจะมีส่วนช่วยเสริมให้ท้องถิ่นมีศักยภาพมากขึ้นในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและการแสวงหาทางเลือกในการพัฒนา ตลอดจนยังจะเป็นกำลังพื้นฐานในระบบประชาธิปไตยแบบประชาสังคมในระดับรากหญ้าต่อไป

๔) การเคารพสิทธิในความแตกต่างหลากหลายทางพหุสังคม (Plural Society) คือ การเคารพสิทธิ หรือความแตกต่างหลากหลาย หรือที่เรียกว่า พหุสังคม คือสิ่งที่ผู้คนในสังคมมีแตกต่างกันนั่นเอง ไม่ว่าจะเป็น ความแตกต่างด้านชาติพันธุ์ วิถีชีวิต ภาษา ความเชื่อ ระบบการผลิต ฐานะ

ทางเศรษฐกิจ โดยการเคารพสิทธิของความคงอยู่และมีอยู่ในความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน (สิทธิมนุษยชน) ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นเงื่อนไขที่สำคัญของการพัฒนาในสังคมที่มีลักษณะเป็น "พหุสังคม" โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทยที่มีความแตกต่างหลากหลาย เพราะสังคมยิ่งมีความแตกต่างหลากหลายมากเท่าใด ยิ่งต้องเน้นในระบบคุณค่าของความเป็นคน โดยการเคารพสิทธิกันและกัน[๒๖]

จากแนวคิดการพัฒนาชุมชนของนักคิดและนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถที่จะสรุปสาระสำคัญของการพัฒนาชุมชนได้ดังนี้

๑) การพัฒนาชุมชน คือ ความพยายามที่จะยกมาตรฐานการครองชีพของประชาชนภายในกลุ่มให้ดีขึ้น หรืออาจจะกล่าวได้ว่า การพัฒนาชุมชน คือ การทำให้คนที่อยู่ในชุมชนนั้นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยอาศัยความร่วมมือจากราษฎรเอง เข้ามาคิดพิจารณาตัดสินใจและดำเนินการพัฒนาด้วยตนเอง บนพื้นฐานของความสมัครใจและมีความรับผิดชอบที่จะช่วยตนเอง

๒) การพัฒนาชุมชน คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมหรือลักษณะทางกายภาพตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนให้ดีขึ้น

๓) การดำเนินงานจะต้องตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ทั้งนี้หมายถึงว่ากิจกรรมใด ๆ ที่จะนำไปส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติจะต้องเป็นกิจกรรมที่ประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่แล้ว หรือเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชนและพยายามกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความรู้สึกถึงความจำเป็นนั้นได้

๔) การพัฒนาชุมชน ต้องใช้หลักการชั่วขุ เร่งเร้า ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนเกิดความคิดริเริ่ม ตลอดจนการดำเนินการไปตามโครงการพัฒนานั้น

๕) รัฐบาลหรือหน่วยงานอื่น ที่จะให้ความช่วยเหลือจะต้องพิจารณาให้ความช่วยเหลือเฉพาะสิ่งที่เกินความสามารถที่ชุมชนหรือราษฎรจัดหามาเองได้ เช่น ความรู้ทางวิชาการ วัสดุและเงินที่จำเป็น

๖) การพัฒนาชุมชน จะต้องมีผู้นำการเปลี่ยนแปลงทำหน้าที่เป็นผู้ชั่วขุ กระตุ้นเตือนให้ประชาชนมีความคิดริเริ่มในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

๗) จะต้องมีความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกสาขา เพราะปัญหาของชุมชนอยู่นอกเหนือความสามารถของหน่วยงานหนึ่งโดยเฉพาะและการพัฒนาชุมชนมุ่งที่จะพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

---

[๒๖] อานันท์ กาญจนพันธ์, **ศักยภาพชุมชน และการพัฒนา : กรอบความคิด และแนวทางการวิจัยด้านการพัฒนาสังคม,** อ้างแล้ว, หน้า ๒๐๐-๒๐๗.

เฉลียว บุรีภักดี และคณะ กล่าวว่า ในการพัฒนาชุมชนบนมิติทางวัฒนธรรม ควรมีกรอบความคิด (Conceptual frame) ในการพิจารณาจากมุมของมิติทางวัฒนธรรม ดังนี้

๑) ชนบทเป็นรากฐานของการพัฒนา เพราะประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศอาศัยอยู่ในชุมชนชนบท และปัญหาด้านการพัฒนามักเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อประชาชนเหล่านั้น ในบางกรณีชุมชนสามารถเป็นแบบอย่างในการพัฒนาที่ดีให้แก่สังคมเมืองได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องคุณค่าของชีวิต และจิตใจที่ดีงาม

๒) การดำเนินงานการพัฒนานั้นต้องคำนึงถึงการพัฒนาในเชิงวัตถุ (Material Development) ที่สอดคล้องควบคู่ไปกับการพัฒนาทางด้านความรู้สึกนึกคิดของประชาชนให้เป็นไปอย่างเหมาะสม

๓) ประชาชนเป็นเป้าหมายหรือเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเพราะประชาชนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีความสำคัญที่สุดในปัจจัยของการพัฒนาทั้งหลายทั้งนี้เพราะประชาชนมีแนวคิดในการพัฒนาสามารถดำเนินการพัฒนาและวางเป้าหมาย เพื่อชุมชนของตนเองได้ และประเทศต่อไปในอนาคต

๔) สำหรับประเทศไทย การพัฒนาเศรษฐกิจทางด้านการเกษตรควรจะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาชนบทด้านอื่นๆ การพัฒนาจะมั่นคงและต่อเนื่องได้ จะต้องมีโครงสร้างและระบบการเมืองที่มั่นคงและเป็นอิสระจากการครอบงำของประเทศอื่นๆ[๓๓]

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ ได้ทำการสรุปและนำเสนอแนวคิดหลักของนักคิดอาวุโสในสังคมไทย "กลุ่มนักคิดสายชุมชน" ที่มีต่อการพัฒนาบนมิติชุมชน ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจกรอบของการพัฒนาบนมิติวัฒนธรรมชัดเจนขึ้น ดังนี้

๑) มีความเห็นว่าแกนหลักของสังคมไทย คือ ชุมชน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ชุมชน คือรากเหง้าของสังคมไทยและชุมชนเป็นพลังขับเคลื่อนสังคมที่ดีที่สุด

๒) มีทัศนคติด้านลบต่อกระแสโลกานุวัตร ที่เข้ามากัดกร่อนพลังของชุมนและก่อให้เกิดการพึ่งพาในหลายๆ ทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีจากภายนอกประเทศ

๓) เน้นระบบเศรษฐกิจแบบพึ่งพาตนเองตามหลักเศรษฐศาสตร์ชาวพุทธทั้งในระดับปัจเจกและระดับชุมชน และอาจขยายระดับไปสู่อุดสาหกรรมชุมชน โดยใช้หลักการทางวัฒนธรรมที่สำคัญของไทยคือ ความมีน้ำใจและการช่วยเหลือเกื้อกูล มาเป็นเครื่องค้ำประกันและสนับสนุนการพึ่งตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนเป็นไปได้และประกอบไปด้วยหลักการของศาสนาคือ ความ

---

[๓๓]เฉลียว บุรีภักดี และคณะ, **การวิจัยชุมชน**, อ้างแล้ว, หน้า ๖๒.

สมดุลและการอยู่ร่วมกับธรรมชาติเพื่อการรักษาสภาพทางนิเวศเป็นตัวกำกับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ที่หมายถึง การกินพอดี อยู่พอดี ไม่ทำลายล้างทรัพยากรธรรมชาติ

๔) เน้นการฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมของไทยมาปรับใช้ในกระบวนการการพัฒนาเพื่อให้ชุมชนได้มีพลังที่เข้มแข็ง อันเป็นปัจจัยหลักที่จะทำให้เศรษฐกิจแบบพึ่งตนเองดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน

๕) ค้นหาและพัฒนาภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อนำมาใช้ในชีวิตทางด้านเศรษฐกิจวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งสนับสนุนส่งเสริมให้มีการศึกษาเรียนรู้ร่วมกันในระดับชุมชน ซึ่งจะเป็นการดึงให้การศึกษาได้กลับเข้ามาสู่ชุมชนอย่างแท้จริงอีกครั้ง (แทนที่จะเป็นการศึกษาเพื่อพรากคนออกจากชุมชนของตนเองดังเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน)

๖) เน้นการร่วมมือกับสถาบันทางด้านศาสนา (วัด) ให้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการศึกษาและภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อการดำรงอยู่ของชุมชนตามหลักการไตรลักษณ์ชุมชนไทย คือ บ้าน (ชุมชน) วัดและโรงเรียน

๗) ในด้านการเมืองเน้นอำนาจการตัดสินใจของชุมชนเป็นประการสำคัญ (หรือมาก่อน) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรตามหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน การเมืองระดับชาตินั้นสามารถเป็นประโยชน์ต่อชุมชนได้ก็ต่อเมื่อชนชั้นกลางในเมืองจะต้องร่วมกับชาวบ้าน[๙๕]

อานันท์ กาญจนพันธุ์ กล่าวว่า กระบวนทัศน์การพัฒนาชุมชนและหลักการพัฒนาท้องถิ่นมีระบบคิดที่เป็นองค์รวม มีการมองอย่างเชื่อมโยงเข้ากับบริบทและเงื่อนไขต่างๆ ของชุมชน โดยไม่แยกส่วนต่างๆ ออกจากกันอย่างเด็ดขาดขึ้นเชิง มีการมองวัฒนธรรมเพื่อเป็นพลังในการสร้างสรรค์ โดยการคำนึงถึงระบบคุณค่า ซึ่งก็คือ ศีลธรรมของส่วนรวม และจิตวิญาณของความเป็นมนุษย์ที่สร้างสรรค์และระบบภูมิปัญญา กล่าวคือสิ่งซึ่งครอบคลุมความคิดหรือวิธีคิด ของชุมชน สังคม โดยเฉพาะการจัดการกับระบบความสัมพันธ์ทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างสังคม ชุมชนกับธรรมชาติแวดล้อม และต่อมาคือ ระบบอุดมการณ์อำนาจ และศักดิ์ศรี สิทธิ ของความเป็นมนุษย์ ที่ยึดวิธีคิดหรือระบบคิดแบบองค์รวม ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ตามด้วยระบบที่เรียกว่า "กระบวนการทางวัฒนธรรม" ที่หมายถึง การเคลื่อนไหว รับรู้ เรียนรู้ สร้างสรรค์ ผลิตสิ่งใหม่ และปรับตัวของชุมชนท้องถิ่นภายใต้ระบบและสิ่งแวดล้อมทางสังคมชุมชนที่มีความแตกต่าง

---

[๙๕] ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ, **หลักการพัฒนาแนวคิดชุมชน**, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๓), หน้า ๑๖๒-๑๖๓.

และหลากหลาย ซึ่งจะสามารถสรุปมิติความคิดทางวัฒนธรรมกับการพัฒนาท้องถิ่น หรือ มิติทางวัฒนธรรมมีพลังสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาใน ๓ ด้าน

๑) ด้านเป้าหมายของการพัฒนา มิติทางด้านวัฒนธรรมจะช่วยกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาให้ชัดเจนตามความหมายของวัฒนธรรม ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น ๓ เป้าหมายที่เชื่อมโยงกัน คือ การเคารพในคุณค่า และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคม และความยั่งยืนของธรรมชาติแวดล้อม

๒) ด้านทิศทางของการพัฒนา มิติทางวัฒนธรรมจะช่วยให้มองเห็นทิศทางการพัฒนาที่หลากหลายแนวทางมากขึ้นแทนที่จะจำกัดอยู่เพียงแนวทางเดียว เพราะระบบคิดทางวัฒนธรรมจะให้ความสำคัญกับกับการคิดอย่างมีบริบทซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละกรณี และยังช่วยในการศึกษาปัญหาของการพัฒนาอีกด้วยทำให้เกิดทางเลือกในการพัฒนาและการแลกเปลี่ยนแนวทางในการพัฒนาระหว่างชุมชนแทนการครอบงำทิศทางการพัฒนา

๓) ด้านกระบวนการพัฒนา มิติทางวัฒนธรรมจะช่วยให้มองเห็นความสำคัญของศักยภาพของชุมชน ท้องถิ่นในการพัฒนาตนเอง เพราะสามารถเข้าใจว่ากระบวนการทางวัฒนธรรมต่างๆ นั้นเริ่มต้นได้ในชุมชนเอง ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ การผลิตใหม่ และการปรับตัว ซึ่งจะผลักดันให้การพัฒนาสอดรับกับบริบททางสังคม และธรรมชาติแวดล้อมชุมชนให้มากที่สุด ตลอดจนการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือกับสังคมภายนอกในระดับต่างๆ

โดยสรุปการพัฒนาชุมชน ต้องเริ่มต้นที่การมีจิตสำนึกว่า ชุมชนมีวิถีชีวิต และมีวงจรการผลิตซ้ำเป็นของตัวเอง และการศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชนจะช่วยให้เข้าใจโครงสร้างความเป็นอยู่ และสภาวะต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน เพื่อจะได้ปรับเปลี่ยนแนวความคิดในการศึกษา พัฒนาและลงมือปฏิบัติงานในชุมชน ทั้งนี้เพื่อสร้างความ มั่นใจ และพลังในการพัฒนาต่อไปนั่นเอง

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตตำบลที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด

องค์การบริหารส่วนตำบลถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด มีรายได้ และมีทรัพย์สินเป็นของตนเอง

๒.๓.๑ โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างการบริหารงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ มีโครงสร้างการบริหารงาน ประกอบด้วย

๑) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ ๒ คน ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง ๑ หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๖ คน และถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง ๒ หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ ๓ คน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ ๓ ประการ คือ

๑) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

๓) ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

๒) คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๒ คน โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้ง คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ๔ ประการ ดังนี้

๒.๑บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบัญญัติและแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๒ จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๒.๓ รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

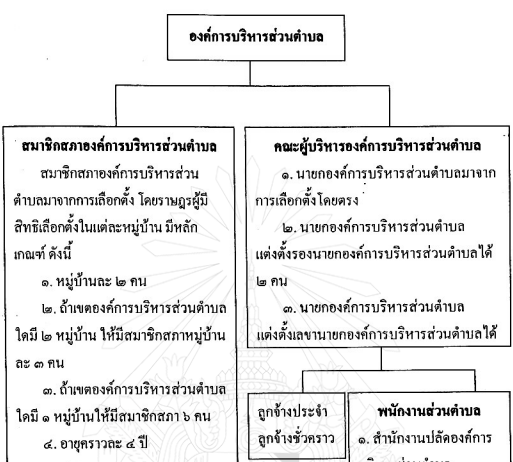
๒.๔ ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

๓) โครงสร้างองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างองค์กร ดังนี้

๓.๑ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานพิมพ์ดีด งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานการประชุม งานเกี่ยวกับการตราข้อบัญญัติตำบล งานนิติการ งานการพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำข้อบัญญัติ งานงบประมาณประจำปี งานขออนุมัติดำเนินการตามข้อบัญญัติ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๓.๒ ส่วนการคลัง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การหักภาษีรายได้และการนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการตัดโอนเงินเดือน งานรายงานเงินคงเหลือประจำวัน งานขออนุมัติเบิกตัดปีและขอขยายเวลาเบิกจ่าย งานจัดทำงบแสดงฐานะทางการเงิน งบทรัพย์สิน หนี้สิน งบโครงการเงินสะสม งานการจัดทำบัญชีทุกประเภท งานทะเบียนคุมเงินรายได้ รายจ่าย งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

๓.๓ ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบถนน อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ ฯลฯ งานประมาณการราคาค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคาร งานการก่อสร้างและซ่อมบำรุงทาง อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานควบคุมการก่อสร้าง งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

ภาพประกอบที่ ๒.๔ แสดงโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖

๔) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

๔.๑ บุคลากรฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ ๒ คน ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง ๑ หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน ๖ คน และถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง ๒ หมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ ๓ คน อยู่ในวาระคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

สำหรับประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยมีนายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี นับแต่วันที่ได้รับเลือก ส่วนเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑ คน เลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบุคลากรฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๒ คน โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้ง

๔.๒ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

๔.๒.๑ พนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเงินเดือนจากงบประมาณเหมวดเงินเดือนที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลตั้ง

๔.๒.๒ ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

๔.๒.๓ ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลร้องขอให้ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราว[๓๕]

๒.๓.๒ ภารกิจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจและหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องมีภารกิจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ ภารกิจและหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่

๑) ภารกิจและหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่

๑.๑ จัดให้มี และบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

๑.๒. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๑.๓. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

๑.๔. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑.๕. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

---

[๓๕] โกวิทย์ พวงงาม, **การปกครองท้องถิ่นไทย**, อ้างแล้ว, หน้า ๒๔๕.

๑.๖. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

๑.๗. คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๘. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๑.๙. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

๒) ภารกิจและหน้าที่ที่อาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่

๒.๑ ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

๒.๒ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

๒.๓ ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

๒.๔ ให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุมการกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ

๒.๕ ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

๒.๖ ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

๒.๗ บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

๒.๘ การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน

๒.๙ หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๑๐ ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

๒.๑๑ กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

๒.๑๒ การท่องเที่ยว

๒.๑๓ การผังเมือง[๓๖]

นอกจากนี้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นอีก ๓๑ ประการ ได้แก่

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

๒)การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ

๓) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ

๔) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ

๕) การสาธารณูปการ

๖) การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ

---

[๓๖]เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๔๕.

๗) การพาณิชย์และการส่งเสริมการลงทุน

๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

๙) การจัดการศึกษา

๑๐) การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กสตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส

๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๑๒) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

๑๓)การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

๑๔)การส่งเสริมกีฬา

๑๕)การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๑๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

๑๗)การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

๑๘)การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

๒๐) การจัดให้มีและการควบคุมสุสานและฌาปนสถาน

๒๑) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

๒๒) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์

๒๓) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสถานอื่น ๆ

๒๔) การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒๕) การผังเมือง

๒๖) การขนส่งและวิศวกรรมจราจร

๒๗) การดูแลรักษาที่สาธารณะ

๒๘) การควบคุมอาคาร

๒๙) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓๐) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓๑) กิจการอื่นที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด(พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒)[๓๗]

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาตลอดจนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยผ่านกระบวนการทางสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เป็นรูปธรรมในรูปของแผนงาน โครงการ และกิจกรรมในการพัฒนา เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลประจำปี และเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประสานการพัฒนากับหน่วยงานการพัฒนาอื่น ๆ สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย

๑) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ จัดระบบสาธารณูปโภคที่สอดคล้องกับการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของอำเภอและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ดูแลรักษาสาธารณูปโภคด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างจริงจัง มีการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีความสะดวกทั่วถึงทุกตำบล หมู่บ้าน

๑.๒ จัดระบบบริการน้ำอุปโภค บริโภค ที่สะอาด ปลอดภัยและทั่วถึง

๑.๓ จัดระบบน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ

๑.๔ จัดระบบไฟฟ้าใช้ในครัวเรือนอย่างทั่วถึง และมีไฟฟ้าใช้เพื่อการผลิตและการเกษตรกรรม

๒) ยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ส่งเสริมชุมชนให้มีการรวมกลุ่มเป็นองค์กรที่เข้มแข็งเพื่อร่วมกันกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อให้เป็นชุมชนปลอดยาเสพติด และให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ชุมชน

---

[๓๗] กรมการปกครอง, **กระทรวงมหาดไทยกับการกระจายอำนาจ**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อาสารักษาดินแดนกรมการปกครอง, ๒๕๔๓), หน้า ๘๕.

๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

ปรับโครงสร้างด้านการเกษตรให้เข้าสู่ระบบผลิตสมัยใหม่ เป็นผลผลิตที่มีคุณภาพ มูลค่าเพิ่มสูง เพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิต ผลผลิตต่อหน่วยให้สูงขึ้น จัดตั้งส่งเสริมสถาบันเกษตรให้เข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยมุ่งพัฒนาปรับปรุง

๓.๑ ให้ประชาชนมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ และมีภาวะหนี้สินลดลง โดยการส่งเสริมให้มีอาชีพหลักที่มั่นคง

๓.๒ ให้ประชาชนมีศักยภาพในการประกอบอาชีพและการผลิตที่ได้คุณภาพมาตรฐาน

๓.๓ มีระบบการค้าเสรี และเป็นธรรม ให้เกษตรกรสามารถจำหน่ายผลผลิตในราคาที่เหมาะสม

๓.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน

๓.๕ พัฒนาศักยภาพให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น เชิงประวัติศาสตร์ และด้านพุทธศาสนา

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคมและชุมชน

พัฒนาตัวบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชนให้มีคุณภาพ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และความสามารถในการพัฒนาตนเองของชุมชน รวมทั้งส่งเสริม ฟื้นฟูวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น

๔.๑ ให้บุคคลเกิดและเติบโตในครอบครัวที่มีความพร้อมและอบอุ่น มีสุขภาพกายและจิตที่สมบูรณ์แข็งแรง ไม่เจ็บป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคที่ป้องกันได้ เมื่อเจ็บป่วยสามารถเข้าถึงบริการ ที่มีคุณภาพและเป็นธรรม อายุยืนยาวอย่างมีคุณภาพ ประกอบอาชีพในสภาพแวดล้อมที่ดีและปลอดภัย

๔.๒ ให้ประชาชนมีความรู้ และความสามารถในการคิด วิเคราะห์ ข้อมูลข่าวสาร หรือมีกระบวนการทางปัญญาให้มีโลกทัศน์ ที่ถูกต้องต่อสถานการณ์ หรือเหตุการณ์ต่างๆที่เข้ามาในชีวิต ประจำวัน ที่จะนำไปสู่การตัดสินใจ การดำเนินชีวิตให้มีความถูกต้องเหมาะสมแก่ตนเองและผู้อื่น อย่างรู้เท่าทัน มีคุณธรรม จริยธรรม และมีสำนึกรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม โดยให้ได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และให้ประชาชน องค์กรต่างๆในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ร่วมกันสร้างสังคม สิ่งแวดล้อม ให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ตลอดจนทั้งการเป็นแบบอย่างที่ดี

๔.๓ สร้างชุมชนที่มีความเข้มแข็ง คือ มีการรวมพลังเป็นขบวนการประชาชน มีการสื่อสารที่ดี มีการเรียนรู้ร่วมกัน มีการจัดการปัญหาของชุมชนอย่างเป็นระบบโดยมีการนำข้อมูล

ข่าวสาร ที่ถูกต้องมาประกอบ มีการแก้ปัญหาความขัดแย้ง หรือข้อพิพาทอย่างสันติวิธีภายใต้ระบบคุณธรรม ความเข้าใจ และเอื้ออาทรต่อกัน

๕) ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สร้างความสมดุลในเรื่องการบริหาร การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการกระจายการผลิตให้มากที่สุด และส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ ป่าชุมชนได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูจนคืนสู่สภาพที่มีความอุดมสมบูรณ์และหลากหลาย ระบบนิเวศน์ที่เอื้อต่อการมีชีวิตอยู่ของสัตว์ป่าพื้นเมือง เพื่อเป็นแหล่งศึกษา แหล่งอาหารธรรมชาติ และสมุนไพร

๕.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติได้รับการพัฒนาปรับปรุงไม่ให้ตื้นเขิน มีน้ำสะอาดเพื่อใช้ในการอุปโภคและการเกษตรอย่างปลอดภัยและเป็นแหล่งอาศัยและขยายพันธ์ของสัตว์น้ำ

๕.๓ ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมได้รับการปรับปรุงให้มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะต่อการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ไม่มีสารพิษตกค้างในดิน

๕.๔ จำนวนหนูลดลงอยู่ในระดับที่ไม่สร้างความเสียหายแก่พืชผลทางการเกษตร และไม่เป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคเล็ปโตสไปโรซิส

๕.๕ ทุกหมู่บ้านมีความรู้เรื่องขยะและมีระบบการกำจัดขยะที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน

๕.๖ อุตสาหกรรมทุกขนาด ทุกระดับมีแผนการและระบบกำจัดน้ำเสีย และสิ่งปฏิกูลต่างๆ อย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการบริหารและงานบริหาร

พัฒนาประสิทธิภาพ คุณภาพและมาตรฐานในการบริหารและให้บริการของหน่วยราชการต่าง ๆ แก่ประชาชน ให้รวดเร็วและถูกต้อง รวมทั้งเสริมสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายในสังคม ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของรัฐ[๕๕]

---

[๕๕]องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ, "แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๓)", ศรีสะเกษ : องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ, ๒๕๕๐, (อัดสำเนา).

๔) แนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ในแต่ละด้าน

๔.๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๔.๑.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการคมนาคม โดยจัดให้มีถนน สะพานอย่างเพียงพอ

๔.๑.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้มีห้วย หนอง คลอง บึง สระน้ำอย่างเพียงพอ

๔.๑.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุน และเร่งรัดผลักดันซ่อมแซมถนนให้ใช้ได้สะดวกสบาย

๔.๑.๔ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมบำรุงรักษาห้วย หนอง คลอง บึง สระน้ำ และทางน้ำให้ใช้ได้อยู่ในสภาพดี

๔.๑.๕ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่อการเกษตร

๔.๑.๖ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค

๔.๑.๗ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และสนับสนุนการจัดให้มีไฟสาธารณะ

๔.๑.๘ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ

๔.๑.๙ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการตลาดจำหน่ายสินค้า (ตลาดนัด ตลาด สด ตลาดสินค้าพื้นเมือง

๔.๒ ด้านสาธารณสุข

๔.๒.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมรักษาความสะอาดบนท้องถนน รางน้ำทางเดิน สวนสาธารณะที่พักผ่อนหย่อนใจที่ดินสาธารณะ

๔.๒.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดเก็บ และการทำลายขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๔.๒.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการป้องกัน และระงับโรคระบาด

๔.๓ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔.๓.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการป้องกัน และระงับโรค ระงับสาธารณภัย เช่น โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก อัคคีภัย วาตภัย ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยอื่น ๆ

๔.๓.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย เช่น การช่วยเหลือเฉาะหน้า ระยะสั้น หรือระยะยาว

๔.๔ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๔.๔.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการศึกษา และกีฬา

๔.๔.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการศาสนา

๔.๔.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม

๔.๕ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

๔.๕.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมและพัฒนากลุ่มสตรี

๔.๕.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการพัฒนาเด็ก และเยาวชน

๔.๕.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และพัฒนาผู้สูงอายุ และผู้พิการ

๔.๖ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๔.๖.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง

๔.๖.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวม

๔.๗ ด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพ

๔.๗.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และแนะนำการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตลาด

๔.๗.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชน กิจการสหกรณ์

๔.๗.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมช่วยเหลือ แนะนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการประกอบอาชีพ

๔.๗.๔ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน

๔.๘ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

๔.๘.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการหารายได้โดยให้เอกชนเช่าทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ เช่น เช่าสถานที่เพื่อขายสินค้า ตลาดนัด ตลาดสด[๙๕]

ผู้วิจัยสรุปได้ ความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ของประชาชนที่มีในการศึกษาปัญหา ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ และร่วมติดตามและประเมินผลการพัฒนา เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นทั้ง ๘

---

[๙๕]องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ, "แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๓)", อ้างแล้ว, (อัดสำเนา).

ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการสาธารณสุข ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ และ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๔ สภาพพื้นที่ที่ศึกษา

๒.๔.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์

๑.๑ ที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ ตั้งอยู่ เลขที่ ๗๐ หมู่ ๖ ตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอเมืองจันทร์ ระยะห่างจากอำเภอ ประมาณ ๖ กิโลเมตร อยู่ห่างจากจังหวัดศรีสะเกษ ประมาณ ๓๘ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อ ตำบลหนองใหญ่ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศใต้ ติดต่อ ตำบลปราสาท อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศตะวันออก ติดต่อ ตำบลหนองไฮ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศตะวันตก ติดต่อ ตำบลกระออม อำเภอลำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์

๑.๒ เนื้อที่ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์มีเนื้อที่ประมาณ ๓๙.๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๓,๙๗๕ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ มีลักษณะเป็นที่ราบดินร่วนปนทราย และพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ การประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ผลผลิตต่ำ การทำการเกษตรต้องพึ่งพาน้ำฝน มีแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ลำห้วยทับทัน ไหลมาจากจังหวัดสุรินทร์ ไปสู่ลำน้ำมูล อยู่ทางทิศตะวันตกของตำบลเมืองจันทร์ แต่ยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

๑.๔ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของตำบลเมืองจันทร์ เป็นแบบมรสุม มี ๓ ฤดู

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนมีนาคม-มิถุนายน อากาศค่อนข้างร้อน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม-ตุลาคม ฝนตกหนักในเดือนกันยายน

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศค่อนข้างหนาว

๑.๕ จำนวนหมู่บ้านและจำนวนประชากร

ตารางที่ ๒.๑ แสดงจำนวนหมู่บ้านและจำนวนประชากรองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านบก	๕๒	๗๖	๘๖	๑๖๒
๒	บ้านเมืองจันทร์	๑๑๕	๒๑๘	๒๒๘	๔๔๖
๓	บ้านโนนกลาง	๖๖	๑๐๕	๑๐๗	๒๑๖
๔	บ้านหนองแคนน้อย	๕๕	๘๕	๗๘	๑๖๓
๕	บ้านโคก	๕๗	๕๕	๕๕	๑๕๘
๖	บ้านดงยอย	๔๓	๖๔	๕๕	๑๒๓
๗	บ้านไผ่	๕๒	๑๐๑	๘๔	๑๘๕
๘	บ้านทุ่ม	๔๗	๕๕	๖๘	๑๒๗
๙	บ้านงิ้ว	๖๓	๑๑๗	๑๒๗	๒๔๔
๑๐	บ้านเก็บงา	๑๒๔	๒๓๕	๒๕๔	๔๘๕
๑๑	บ้านหนองหว้า	๕๖	๑๓๓	๑๑๘	๒๕๑
๑๒	บ้านหนองแคนใหญ่	๗๔	๑๓๖	๑๓๑	๒๖๗
๑๓	บ้านโนนสูง	๔๘	๕๘	๖๖	๑๒๔
๑๔	บ้านหนองโน	๒๔	๔๒	๔๐	๘๒
๑๕	บ้านกลาง	๕๖	๘๕	๕๐	๑๗๕
๑๖	บ้านหนองแคน	๑๐๕	๑๕๖	๑๕๐	๓๑๕
๑๗	บ้านกลางทำ	๒๔	๔๒	๓๕	๘๑
๑๘	บ้านทุ่งสว่าง	๕๑	๑๐๘	๑๓๐	๒๓๘
๑๕	บ้านม่วงน้อย	๒๗	๔๕	๔๗	๕๖

ตารางที่ ๒.๑ (ต่อ)

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
๒๐	บ้านย่องคำ	๔๒	๑๑๒	๙๕	๒๐๗
๒๑	บ้านสวัสดี	๒๖	๕๒	๓๕	๘๗
๒๒	บ้านขนวนสมบูรณ์	๔๐	๘๔	๘๙	๑๗๓
๒๓	บ้านทุ่งทำ	๒๒	๓๐	๓๔	๖๔
๒๔	บ้านไผ่น้อย	๕๗	๑๓๓	๑๑๖	๒๔๙
๒๕	บ้านหนองเรือ	๓๒	๕๖	๖๑	๑๑๗
รวม		๑,๓๖๖	๒,๔๐๖	๒,๔๗๑	๔,๘๗๗

๑.๖ สภาพทางเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๒.๒ แสดงอาชีพของประชากรองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์

หมู่ที่	บ้าน	การประกอบอาชีพ								รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี
		ทำการเกษตร	รับจ้างประจำ	รับจ้างทั่วไป	รับราชการ	ช่างซ่อมรถยนต์	ช่างเครื่องสาย	ช่างก่อสร้าง	ค้าขาย	
๑	บ้านบก	๕๒	๑๗	๕๒	๐	๐	๑	๕	๐	๑๑๔,๑๔๔
๒	บ้านเมืองจันทร์	๑๑๕	๑	๕	๔	๑	๒	๖	๕	๔๒,๖๕๒
๓	บ้านโนนกลาง	๖๖	๒๐	๖๐	๓	๑	๐	๕	๐	๔๑,๔๐๒
๔	บ้านหนองแคนน้อย	๕๕	๖	๔๗	๐	๔	๓	๒๕	๐	๒๔,๕๔๐
๕	บ้านโคก	๕๗	๑๕	๔๘	๑	๑	๐	๕	๐	๕๐,๑๓๕
๖	บ้านยึงอย	๔๓	๐	๔๓	๑	๐	๑	๐	๓	๓๒,๐๕๑
๗	บ้านไผ่	๕๒	๑๐	๕๐	๓	๐	๓	๑๐	๒	๓๐,๐๔๗
๘	บ้านทุ่ม	๔๖	๐	๔๐	๐	๐	๐	๐	๓	๓๒,๐๐๐
๙	บ้านจิ้ว	๖๓	๐	๖๓	๐	๕	๒	๐	๓	๕๔,๖๕๘
๑๐	บ้านเก็บงา	๑๒๔	๑	๘๐	๗	๒	๔	๑๕	๑๐	๔๑,๐๔๘

ตารางที่ ๒.๒ (ต่อ)

หมู่ที่	บ้าน	การประกอบอาชีพ								รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี
		ทำการเกษตร	รับจ้างประจำ	รับจ้างทั่วไป	รับราชการ	ช่างซ่อมรถยนต์	ช่างเสริมสวย	ช่างก่อสร้าง	ค้าขาย	
๑๑	บ้านหนองหว้า	๕๖	๑	๓	๓	๓	๑	๒	๓	๓๖,๖๑๐
๑๒	บ้านหนองแคนใหญ่	๗๔	๔	๑๔	๔	๐	๑	๒	๔	๖๗,๓๔๖
๑๓	บ้านโนนสูง	๔๘	๐	๔๘	๓	๒	๑	๔	๓	๔๔,๑๔๕
๑๔	บ้านหนองโน	๒๔	๒	๒๖	๓	๐	๐	๒	๑	๔๑,๒๒๔
๑๕	บ้านกลาง	๕๖	๘	๑๒	๖	๒	๐	๑๐	๔	๕๘,๖๗๖
๑๖	บ้านหนองแคน	๑๐๖	๓๐	๓	๒	๑	๑	๐	๔	๔๐,๘๓๔
๑๗	บ้านกลางคำ	๒๔	๑	๒๒	๓	๐	๐	๐	๑	๑๔๓๔๗๘
๑๘	บ้านทุ่งสว่าง	๔๘	๐	๔๐	๓	๐	๐	๐	๔	๓๘,๖๐๐
๑๙	บ้านม่วงน้อย	๒๗	๑	๑๙	๐	๑	๑	๔	๑	๓๓,๔๗๒
๒๐	บ้านฮ่องคำ	๔๒	๕	๒๐	๐	๑	๑	๓๐	๓	๔๐,๘๓๔
๒๑	บ้านสวัสดี	๒๖	๑๐	๒๖	๖	๑	๑	๐	๔	๔๓,๐๔๔
๒๒	บ้านขนวนสมบูรณ์	๔๐	๒๙	๔๐	๐	๐	๐	๔	๓	๓๘,๗๔๕
๒๓	บ้านทุ่งคำ	๒๒	๑๐	๒๒	๐	๐	๐	๐	๑	๓๘,๖๐๐
๒๔	บ้านไผ่น้อย	๕๗	๑๐	๔๖	๐	๐	๐	๓๐	๔	๑๓๗,๘๙๙
๒๕	บ้านหนองเรือ	๓๒	๕	๓๒	๕	๐	๐	๓๒	๓	๑๐๘,๕๑๔
รวม		**๑,๗๖๒**	**๑๘๖**	**๘๖๒**	**๖๔**	**๒๕**	**๒๓**	**๑๕๑**	**๗๓**	**๕๕,๑๗๘.๗๒**

ที่มา : ข้อมูลตาม จปฐ. ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์

๑. กลุ่มอาชีพ จำนวน ๗๓ แห่ง ได้แก่

ก. กลุ่มทอผ้า/กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า จำนวน ๑๘ กลุ่ม

ข. กลุ่มปลูกพืชและกลุ่มเลี้ยงสัตว์ จำนวน ๒๓ กลุ่ม

ค. กลุ่มออมทรัพย์ จำนวน ๑๕ กลุ่ม

ง. กลุ่มอาชีพอื่นๆ จำนวน ๑๒ กลุ่ม

๒. ปั๊มน้ำมันหลอดและก๊าซ จำนวน ๒๑ แห่ง
๓. โรงสีข้าวขนาดเล็ก จำนวน ๓๘ แห่ง
๔. มีร้านขายของชำ จำนวน ๘๓ แห่ง
๕. ร้านซ่อมรถยนต์-รถจักรยานยนต์ จำนวน ๕ แห่ง

๑.๗ สถานศึกษา

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๕ แห่ง
๒. โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๔ แห่ง
๓. โรงเรียนมัธยมศึกษา(ขยายโอกาส) จำนวน ๒ แห่ง
๔. ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๒๕ แห่ง

๑.๘ สถาบันทางศาสนา

การศาสนา ประชาชนในเขตตำบลเมืองจันทร์ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัด จำนวน ๕ แห่ง และสำนักสงฆ์ จำนวน ๕ แห่ง

๑.๙ การสาธารณสุข

๑. สถานีอนามัย ๒ แห่ง ได้แก่ สถานีอนามัยบ้านเมืองจันทร์ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๒ บ้านเมืองจันทร์ ตำบลเมืองจันทร์ และสถานีอนามัยบ้านเก็บงา ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑๐ บ้านเก็บงา ตำบลเมืองจันทร์

๒. คู้ยาประจำหมู่บ้าน ๒๕ แห่ง
๓. อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ๑๐๐%

๑.๑๐ การโทรคมนาคม

๑. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน ๑ แห่ง
๒. ที่ตู้โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน ๕๐ แห่ง

๑.๑๑ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑. ป้อมตำรวจชุมชนประจำตำบล ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่หมู่ ๑๒ บ้านหนองแคนใหญ่
๒. ศูนย์ อปพร. ประจำตำบล ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์

๒. ลักษณะภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์

๒.๑ จำนวนบุคลากร รวมทั้งสิ้น จำนวน ๓๔ คน

๑) ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑๐ คน
๒) ตำแหน่งในส่วนการคลัง จำนวน ๕ คน
๓) ตำแหน่งในส่วนโยธา จำนวน ๒ คน

๔) ส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน ๑๗ คน

๒.๒ ระดับการศึกษา

๑) ระดับประถมศึกษา จำนวน ๑ คน

๒) ระดับมัธยมศึกษา/อาชีพศึกษา จำนวน ๒๐ คน

๓) ระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๔ คน

๒.๓ ศักยภาพของชุมชนในเขตพื้นที่

๑) มีระดับบริหารไฟฟ้าทั่วถึงครบทุกหมู่บ้าน

๒) ระบบโทรศัพท์สาธารณะมีแต่ยังไม่ครบทุกหมู่บ้าน

๓) ประชากรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา

๔) การคมนาคมอยู่ในเกณฑ์ที่สะดวก

๕) ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร

๖) รายได้ และฐานะอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ

๓. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์

๓.๑ การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

๑) ส่งเสริมการพัฒนาด้านการเกษตร พัฒนาพันธุ์พืช

๒) ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมและจัดหาตลาดสินค้าให้

๓) ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงสัตว์พื้นบ้านและขยายพันธุ์

๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ราษฎรประกอบอาชีพเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามแนวพระราชดำริให้สามารถพึ่งตนเองได้

๕) จัดวิทยากรที่มีความรู้มาส่งเสริมอาชีพให้กลุ่มต่าง ๆ ที่จัดตั้งไว้

๖) ให้ครอบครัวปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษไว้บริโภคในครัวเรือน

๗) จัดเจ้าหน้าที่สาธารณสุขออกตรวจสอบโรคระบาดของสัตว์เลี้ยง

๘) จัดตั้งกองทุนหมู่บ้านให้เป็นกองทุนประกอบอาชีพ

๙) จัดวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

๑๐) ส่งเสริมการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่

๓.๒ การดำเนินงานด้านสังคม

๑) จัดสร้างฌาปนกิจ

๒) มีการป้องกันและปราบปรามผู้เสพ ผู้ขาย และผู้ซื้อ ยาเสพติด อย่างจริงจัง

๓) ส่งเสริมสวัสดิการในด้านต่าง ๆ ให้ประชาชนมีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

๔) ส่งเสริมให้ประชาชนในตำบล หมู่บ้าน ได้ออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพและพลานามัย ลดปัญหาการพึ่งพายาเสพติด

๕) จัดหาสวัสดิการให้กับคนชรา

๖) ให้ความช่วยเหลือในด้านสังคมสงเคราะห์

๗) ปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน

๘) ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาประจำปี

๓.๓ การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑) ขอรับการสนับสนุนงบประมาณทุกหมู่บ้าน

๒) ขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๓) ก่อสร้างถนนคอนกรีต

๔) ปรับปรุงถนนลูกรังและซ่อมแซมให้ได้มาตรฐาน

๕) พัฒนาเส้นทางคมนาคมเพื่อการเกษตรให้ได้มาตรฐาน

๖) ติดตั้งแสงสว่างไฟฟ้าสาธารณะให้ได้ครบทุกจุด

๗) จัดสร้างระบบประปาในหมู่บ้าน

๓.๔ การดำเนินงานด้านแหล่งน้ำ

๑) ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน

๒) ขุดลอกห้วย หนอง คลอง และก่อสร้างฝายกั้นน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้

๓) ขุดลอกบ่อน้ำตื้น บ่อน้ำบาดาล

๔) ขุดลอกหนองน้ำที่ตื้นเขิน

๕) ขยายเขตประปาหมู่บ้านและสามารถดื่มกินได้

๖) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคให้ดีขึ้น

๓.๕ การดำเนินงานด้านสาธารณสุข

๑) จัดศูนย์สังเคราะห์ราษฎรหมู่บ้าน

๒) ดำเนินการเกี่ยวกับบัตรสุขภาพ

๓) ฝึกอบรม อสม.

๔) ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับโภชนาการ

๕) รณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการกินอยู่ที่ถูกสุขลักษณะและให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขออกไปให้ความรู้และตรวจสุขภาพกับราษฎรเป็นระยะ ๆ

๓.๖ การดำเนินการด้านการเมือง การบริหาร

๑) จัดหน่วยงานประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ เพื่อให้บริการด้านต่างๆ อย่างทั่วถึง

๒) ส่งเสริมกระบวนการประชาคมและมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากที่สุด

๓) จัดเจ้าหน้าที่ทำการออกสำรวจป้าย ที่ดิน โรงเรือน เพื่อเป็นข้อมูลจัดเก็บภาษีและดำเนินการจัดเก็บภาษีต่อไป

๔) ส่งเสริมความรู้และความเข้มแข็งทางการเมืองให้กับชุมชนท้องถิ่นทราบ

๕) ให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๓.๗ การดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑) ส่งเสริมการเข้าศึกษาต่อ

๒) สร้างที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

๓) สร้างศูนย์เด็กเล็กในหมู่บ้าน

๔) ส่งเสริมโครงการอาหารเสริม อุปกรณ์การเรียน และการพัฒนาของเด็กก่อนวัยเรียน

๕) ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม

๓.๘ การดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) มีการกำหนดแนวเขตป่าสงวนให้ชัดเจนแก่ประชาชน

๒) ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของการตัดไม้ทำลายป่า

๓) ส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักจากขยะมูลฝอย

๔) มีการปลูกป่าและไม้ยืนต้นทดแทนป่าที่ถูกตัดไป

๕) ให้มีการเกษตรปลูกพืชคลุมดิน พืชหมุนเวียน พืชบำรุงดิน เช่น ถั่วต่าง ๆ ป้องกันหน้าดินถูกทำลาย

๖) จัดหาภาชนะรองรับขยะให้เพียงพอในหมู่บ้าน

๗) จัดหาสถานที่ทิ้งขยะ

๘) ปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชนมีวินัยในการทิ้งขยะ

๙) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีระบบกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัยจากมลภาวะต่าง ๆ

๑๐) รณรงค์ให้ไม่มีการบุกรุกทำลายป่าและทรัพยากรธรรมชาติ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

๔.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑) เป้าหมาย

เพื่อก่อสร้าง บำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกอย่างเต็มที่ และเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ในด้านอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการคมนาคมขนส่งและการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๒) แนวทางการดำเนินงาน

แนวทางที่ ๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน บล็อกคัลเวิร์ทและสะพาน

แนวทางที่ ๒ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบไฟฟ้าสาธารณะและขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ

๔.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ

๑) เป้าหมาย

เพื่อก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน ก่อสร้างฝายเก็บน้ำ จัดซื้อภาชนะเก็บน้ำฝน ขุดลอกคลองน้ำและหนองน้ำสาธารณะ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคและบริโภค และเพื่อใช้ในการทำการเกษตร ตลอดทั้งปี

๒) แนวทางการดำเนินงาน

แนวทางที่ ๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

แนวทางที่ ๒ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบประปา ก่อสร้างหรือจัดหาภาชนะเก็บน้ำ

๔.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจพอเพียง และแก้ไขปัญหาความยากจน

๑) เป้าหมาย

เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ครอบครัวมีอาชีพเสริม และมีรายได้เพิ่ม เป็นการลดปัญหาการว่างงานหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว เป็นการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น ให้มีความสามารถในการแข่งขัน มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีทักษะในการพัฒนาฝีมือแรงงานในการผลิตสินค้า สามารถพึ่งพาตัวเองได้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๒) แนวทางการดำเนินงาน

แนวทางที่ ๑ การส่งเสริมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางที่ ๒ การแก้ไขปัญหาความยากจน และการส่งเสริมอาชีพ

๔.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

๑) เป้าหมาย

เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการพัฒนาตำบลและด้านอื่นๆ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเน้นการมีส่วนร่วมตัวของชุมชนก่อให้เกิดความสามัคคี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒) แนวทางการดำเนินงาน

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และผู้ประสบภัยธรรมชาติ

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการบริการให้ชุมชน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑) เป้าหมาย

เพื่อเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลจากทางราชการ และเหตุการณ์บ้านเมืองส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนแก่เด็กนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในเขตอำเภอเมืองจันทร์ ส่งเสริมกิจงานประเพณีต่างๆของชุมชนและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อให้คงอยู่ต่อไป

๒) แนวทางการดำเนินงาน

แนวทางที่ ๑ การเพิ่มโอกาสการรับรู้ข่าวสาร ให้แก่ประชาชน

แนวทางที่ ๒ การส่งเสริมการศึกษาก่อนวัยเรียนและการศึกษาภาคบังคับ

แนวทางที่ ๓ การส่งเสริมด้านศาสนา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๔ การส่งเสริมการกีฬา และนันทนาการ

๔.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๑) เป้าหมาย

เพื่อส่งเสริมการสาธารณะสุขมูลฐาน เพื่อให้ประชาชนรักษาสุขภาพ สนับสนุนการออกกำลังกาย การป้องกันโรคติดต่อ และไม่ติดต่อ

๒) แนวทางการดำเนินงาน

แนวทางที่ ๑ การควบคุมและป้องกันโรค

แนวทางที่ ๒ การเสริมสร้างคุณภาพที่ดี และการมีส่วนร่วมสาธารณสุข

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าหมาย

เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกบุกรุกทำลาย เพิ่มพื้นที่ส่วนสาธารณะ ทำความสะอาดของหมู่/ชุมชน และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรักและร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) แนวทางการดำเนินงาน

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

แนวทางที่ ๒ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง การบริการแก่ประชาชน

๑) เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุน พัฒนาประชาชนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบบประชาธิปไตย มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒) แนวทางการดำเนินงาน

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเมือง และการปกครองท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ การพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น และระบบบริหารงานส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๓ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการเมือง การปกครอง การบริการแก่ประชาชน[๕๐]

๒.๔.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่

๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญของท้องถิ่น

๑.๑ ที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่ ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๑๐ ตำบล หนองใหญ่ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ห่างจากอำเภอเมืองจันทร์ ประมาณ ๒.๙ กิโลเมตร ห่างจากตัวเมืองศรีสะเกษ ๔๐ กิโลเมตรและห่างจากกรุงเทพมหานคร ๕๓๑ กิโลเมตร ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลโคด, ตำบลเสียว อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

---

[๕๐]องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ, **"แผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๔"**, (ศรีสะเกษ : องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ, ๒๕๕๑) หน้า ๘-๓๘.

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลตาโกน อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

๑.๒ เนื้อที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่ มีเนื้อที่โดยประมาณ ๒๕.๕๗ ตร.กม. หรือ ๑๖,๒๓๑.๒๕ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่ มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบดินเป็นดินร่วนปนทราย

๑.๔ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของตำบลเมืองจันทร์ เป็นแบบมรสุม มี ๓ ฤดู

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนมีนาคม-มิถุนายน อากาศค่อนข้างร้อน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม-ตุลาคม ฝนตกหนักในเดือนกันยายน

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศค่อนข้างหนาว

๑.๕ สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตรมีรายได้อยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ

๑.๖ ข้อมูลสถานที่สำคัญของตำบล

๑) องค์การบริหารส่วนตำบล ๑ แห่ง

๒) วัด ๔ แห่ง สำนักสงฆ์ ๓ แห่ง

๓) โรงเรียน ๔ แห่ง

๔) สถานีอนามัย ๑ แห่ง

๕) โรงพยาบาล ๑ แห่ง

๖) สถานีตำรวจภูธร ๑ แห่ง

๑.๗ สภาพพื้นที่และระบบสาธารณูปโภค

จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ในเขต อบต. ๘๒๑ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ จำนวนบ้านที่มีโทรศัพท์ ๑๒ หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐ ของจำนวนหลังคาเรือน

๑.๘ จำนวนหมู่บ้านและจำนวนประชากร

ตารางที่ ๒.๓ แสดงจำนวนหมู่บ้านและจำนวนประชากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านปลาซิว	๔๘	๑๐๒	๑๑๑	๒๑๓
๒	บ้านหนองผำ	๔๖	๑๒๒	๑๒๑	๒๔๓
๓	บ้านอะลาง	๖๗	๒๓๘	๒๓๔	๔๗๒
๔	บ้านหนองคูม	๑๓๘	๒๓๑	๒๒๖	๔๕๗
๕	บ้านหนองสาด	๗๕	๑๕๑	๑๕๒	๓๔๓
๖	บ้านแกงเลี้ยว	๑๑๖	๒๓๔	๒๖๕	๔๕๕
๗	บ้านป่าอ้น	๑๕	๕๑	๕๔	๑๐๕
๘	บ้านเขวา	๑๐๓	๒๕๑	๒๖๘	๕๑๕
๙	บ้านปลาซิวน้อย	๘๐	๑๗๔	๑๖๘	๓๔๒
๑๐	บ้านหนองใหญ่	๖๗	๑๓๒	๑๓๔	๒๖๖
๑๑	บ้านโนนคู่	๕๔	๑๗๕	๑๔๘	๓๒๗
๑๒	บ้านโนนใหญ่	๓๑	๘๔	๗๗	๑๖๑
รวม		๘๗๘	๑,๕๘๕	๑,๕๕๘	๓,๕๘๗

ที่มา : ข้อมูลตาม อปฐ. ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

๒.๔.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลตาโกน

๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญของท้องถิ่น

๑.๑ ที่ตั้ง

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลอีเซ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลหนองใหญ่ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศตะวันตก ติดกับ อำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์

๑.๒ เนื้อที่ องค์การบริหารส่วนตำบลตาโกน มีเนื้อที่โดยประมาณ ๒๒,๑๑๐ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลตาโกนมีลักษณะเป็นที่ราบ

๑.๔ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของตำบลเมืองจันทร์ เป็นแบบมรสุม มี ๓ ฤดู

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนมีนาคม-มิถุนายน อากาศค่อนข้างร้อน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม-ตุลาคม ฝนตกหนักในเดือนกันยายน

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศค่อนข้างหนาว

๑.๕ ธภาพทางเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร มีรายได้อยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ ผลผลิตที่สำคัญได้แก่ ข้าวหอมมะลิ พริก ลำห้วยที่สำคัญ คือ ห้วยทับทันและคลองแยก

๑.๖ ข้อมูลสถานที่สำคัญของตำบล

๑) หนองละคลอง

๒) สถานีอนามัยตำบลตาโกน

๓) วัดป่าจันทวารี

๔) องค์การบริหารส่วนตำบลตาโกน

๕) โรงเรียน ๔ แห่ง

๑.๗ ธภาพพื้นที่และระบบสาธารณูปโภค

จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ในเขต อบต. ๑,๑๑๐ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ จำนวนบ้านที่มีโทรศัพท์ ๒๕๔ หลังคาเรือน

๑.๘ จำนวนหมู่บ้านและจำนวนประชากร

ตารางที่ ๒.๔ แสดงจำนวนหมู่บ้านและจำนวนประชากรองค์การบริหารส่วนตำบลตาโกน

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านตาโกน	๑๖๓	๓๓๔	๓๗๑	๗๐๕
๒	บ้านตาโกน	๕๗	๒๔๕	๑๕๔	๔๓๕
๓	บ้านวัค	๑๓๖	๓๕๖	๓๕๕	๗๑๕
๔	บ้านแคง	๗๓	๑๕๒	๑๗๑	๓๕๓
๕	บ้านเค็ง	๘๔	๑๘๗	๒๐๒	๓๘๕
๖	บ้านตาค	๘๕	๑๕๑	๒๑๐	๔๐๑
๗	บ้านแค้	๑๐๗	๒๗๖	๒๗๕	๕๕๑
๘	บ้านชะบา	๕๔	๒๕๑	๒๓๒	๔๘๓
๙	บ้านนาแปะ	๔๕	๑๑๑	๑๑๗	๒๒๘
๑๐	บ้านห่อง	๖๔	๑๔๒	๑๗๒	๓๑๔
๑๑	บ้านกระเติ่น	๕๗	๑๒๑	๑๓๕	๒๕๖
๑๒	บ้านหนองปลาคูณ	๕๑	๒๓๗	๒๑๗	๔๕๔
๑๓	บ้านตาโกน	๑๐๑	๒๑๔	๒๔๐	๔๕๔
๑๔	บ้านขยอม	๔๗	๑๐๕	๑๒๕	๒๓๔
๑๕	บ้านหนองสะแคง	๓๖	๗๔	๘๒	๑๕๖
รวม		๑,๒๘๔	๓,๐๓๔	๓,๑๐๒	๖,๑๓๖

ที่มา : ข้อมูลตาม จปฐ. ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ร้อยตำรวจเอกเอกรัฐการ สุรงคบพิตร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคาดหวังของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่" ด้านการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาลฯ ว่ามีทิศทางเป็นอย่างไร และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับความคาดหวังของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาล จากกลุ่มตัวอย่าง ๒๐๐ คน ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีในทุกประเด็นการบริหารงานของเทศบาลเป้าหมาย โดยคาดหวังมากที่สุดในเรื่องการป้องกัน และระงับโรคติดต่อ รองลงมา คือ การมีเครื่องมือในการดับเพลิง การให้มี และการบำรุงรักษาสถานที่ที่ทำการพิทักษ์รักษาคนไข้ และการให้มี และบำรุงทางระบายน้ำ และผลการศึกษาผลการคิดเห็นต่อการบริหารงานของเทศบาล เป้าหมาย มีความเห็นไปในประเด็นผู้บริหารไม่มีอำนาจเพียงพอในการกำหนดนโยบายบริหารงาน มีความแตกแยกในคณะผู้บริหาร ซึ่งไม่สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาในเทศบาลได้ และยังถูกครอบงำจากส่วนกลาง แต่เทศบาลเป้าหมายสามารถรับฟัง และเข้าถึงปัญหาท้องถิ่นได้[๕๑]

บูรณี ศุภศิลป์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาคุณภาพชีวิต อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา" ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๖๖ มีความคาดหวังในระดับสูงต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เมื่อพิจารณาระดับความคาดหวังใน ๕ ด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม และวัฒนธรรม, ด้านการเมือง และด้านสาธารณูปโภค มีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ มีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางค่อนไปทางสูง ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความคาดหวัง ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนเพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ช่วงเวลาในการตั้งถิ่นฐาน แหล่งที่อพยพมา และรายได้ไม่มีผลต่อระดับความคาดหวัง[๕๒]

---

[๕๑] เอกรัฐการ สุรงคบพิตร, รตอ., "ความคาดหวังของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่", **ปริญญานิพนธ์รัฐศาสตร์บัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๓, ๑๒๒ หน้า.

[๕๒] บูรณี ศุภศิลป์, "ความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาคุณภาพชีวิต อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา", **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย), ๒๕๔๗, ๑๐๗ หน้า.

สิทธิเกียรติ บุญมาจิตดัง ได้วิจัย ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษายงค์การบริหารส่วนตำบลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าวามคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้แก่ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการสาธารณสุข ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ

ผลการเปรียบเทียบการความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มีเพส อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน พบว่า ประชาชนที่มีเพส อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลยางนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ควรจัดตั้งศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนจัดทำแผนพัฒนาและแผนงบประมาณที่ส่งเสริมกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ส่งเสริมให้มีการนำเงินงบประมาณในการสร้างร้านค้าวิสาหกิจชุมชน จัดงบประมาณสนับสนุนกิจการด้านการศึกษาให้แก่โรงเรียนในชุมชน[๕๖]

วัชรินทร์ บรรคาศักดิ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี" ผลการวิจัย พบว่า

๑. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิง ร้อยละ ๕๐.๖๓ มีอายุ ๓๑ – ๕๐ ปี ร้อยละ ๔๓.๖๑ ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ ๓๒.๘๓ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ ๒๘.๐๓ และรายได้จากอาชีพหลักต่อเดือน ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๘.๓๒

---

[๕๖]สิทธิเกียรติ บุญมาจิตดัง, "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล:กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่", **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,** (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๗, ๑๑๕ หน้า.

๒. ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงการพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับความคาดหวังมากทุกด้าน ค่าเฉลี่ย ๓.๕๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .๖๒

๓. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีเพศ อายุ และอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ สำหรับประชาชนที่มีระดับการศึกษา และรายได้จากอาชีพหลักต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน[๔๔]

พิบูลย์ กิจนุกูล ได้วิจัย ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ๕ ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการสาธารณสุข ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย และด้านการฟื้นครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ส่วนที่เหลือ ๓ ด้าน คือ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบการความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ของประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ควรมีการจัดงบประมาณสนับสนุนกิจการด้านการศึกษาให้แก่โรงเรียนในท้องถิ่น ควรจัดตั้งศูนย์พัฒนาเสริมฐกิจชุมชนจัดทำแผนพัฒนาและแผน

---

[๔๔]วัชรินทร์ บรรดาศักดิ์, "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี", **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต), ๒๕๔๘, ๑๑๕ หน้า.

งบประมาณที่ส่งเสริมกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ส่งเสริมให้มีการนำเงินงบประมาณในการสร้างร้านค้าวิสาหกิจชุมชน""

นลุวัตร เฉนสุข ได้วิจัยเรื่อง "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลชะไนด อำเภอห้วยใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร" ผลการวิจัยพบว่า

๑. ระดับการคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๘ ด้าน อยู่ในระดับ "มาก" ๗ ด้าน (ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการสาธารณสุข, ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย, ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ, ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม, ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล) และอยู่ในระดับ "ปานกลาง" ๑ ด้าน (ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ)

๒. ระดับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมา ทั้ง ๘ ด้าน อยู่ในระดับปานกลางทั้ง ๘ ด้าน (ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการสาธารณสุข ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย, ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ, ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม, ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ, ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล)

ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลชะไนด ในระดับ "มาก" เมื่อพิจารณาระดับความคาดหวังใน ๘ ด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการสาธารณสุข, ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย, ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ, ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม, ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความคาดหวังอยู่ในระดับ "มาก" ส่วนด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ มีความคาดหวังอยู่ในระดับ "ปานกลาง" แสดงให้เห็นว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลชะไนด อำเภอห้วยใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร ประชาชนมีความต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาท้องถิ่นในทุก ๆ ด้านมากกว่าที่

""พิบูลย์ กิจนุกูล, "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น", **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,** (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), ๒๕๔๕, ๑๒๒ หน้า.

เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป คือ ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังที่แตกต่างกัน"[๖]

จากรายงานผลการวิจัยที่เกี่ยวผู้วิจัยสรุปได้ว่าความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีความคาดหวัง ๘ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๒) ด้านการสาธารณสุข ๓) ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ๔) ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๕) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ๖) ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๗) ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ๘) ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

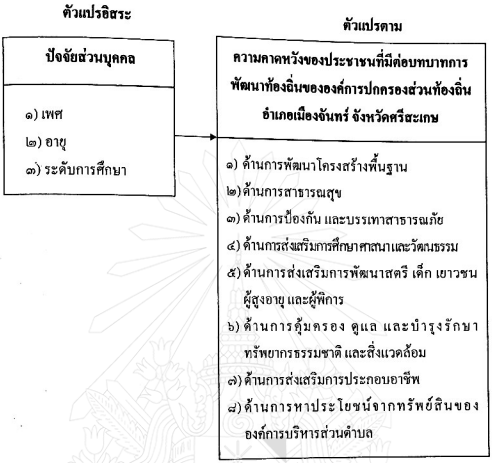
๒.๖ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยมุ่งความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ[๗] มาเป็นกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังแสดงในภาพประกอบที่ ๒.๕

---

[๖]นฤวัตร เสนสุข, "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลละโนดอำเภอหัวนใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร", **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,** (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), ๒๕๕๐, ๑๑๘ หน้า.

[๗]องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ, "แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๓)", อ้างแล้ว, (อัดสำเนา).

ภาพประกอบที่ ๒.๕ แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ ๓
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงวิธีการและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ตามลำดับต่อไปนี้

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล
๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล
๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไปในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน

๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไปในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน ผู้วิจัยนำจำนวนประชากรมาหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรในการคำนวณของท่าโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๐๐ คน ดังนี้ คือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในรายงานการวิจัย
กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ ๕ หรือ ๐.๐๕

แทนค่าตามสูตร ดังต่อไปนี้

$$\text{กลุ่มตัวอย่าง} = \frac{๑๕,๐๐๐}{๑+๑๕,๐๐๐ \times (๐.๐๕)^{๒}}$$

$$= \frac{๑๕,๐๐๐}{๑+(๑๕,๐๐๐ \times ๐.๐๐๒๕)}$$

$$= ๓๗๕.๕๗$$

ดังนั้น จะใช้กลุ่มตัวอย่าง ๔๐๐ คน

๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

๑) เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน ๔๐๐ คน แล้ว นำมาหาอัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล (Proportional to Size) เพื่อหากลุ่มตัวอย่างแยกแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลตามสูตรนี้*

$$n_1 = \frac{Ni}{N} \times n$$

เมื่อ n_1 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

Ni แทน จำนวนประชากร

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

จึงทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแยกออกเป็นนักศึกษาแต่ละภาคการศึกษา ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓.๑

---

*กัลยา วานิชย์บัญชา, **สถิติสำหรับงานวิจัย**, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔), หน้า ๑๕.

ตารางที่ ๓.๑ แสดง จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

องค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวนประชากร (Ni)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n๑)
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์	๔,๘๗๗	๑๓๐
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่	๓,๕๘๗	๑๐๖
องค์การบริหารส่วนตำบลตาโกน	๖,๑๓๖	๑๖๔
รวม	**๑๕,๐๐๐ (N)**	**๔๐๐ (n)**

๒) เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล หือ จำนวน ๔๐๐คน ดังกล่าวแล้วจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากจากบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างให้ครบจำนวนแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลตามที่แสดงไว้ในตารางที่ ๓.๑

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย ข้อคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาข้อมูล แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed-end-Questions) มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check list) สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ใน ๘ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๒) ด้านการสาธารณสุข ๓) ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ๔) ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ๕) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ๖) ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๗) ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ และ ๘) ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยข้อคำถามมีลักษณะเป็นเชิงพรรณนา ซึ่งแต่ข้อจะมีคำตอบให้เลือกตอบ ๕ ระดับ แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคาดหวัง	ค่าคะแนน
มากที่สุด	๕
มาก	๔
ปานกลาง	๓
น้อย	๒
น้อยที่สุด	๑

ตอนที่ ๓ คำถามลักษณะปลายเปิด (Open-ended question) สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ โดยมีการวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

๑) รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒) นำข้อมูลจากกรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์ของการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในการวิจัย

๓) ร่างแบบสอบถาม นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความครบถ้วนครอบคลุม การใช้ภาษา โครงสร้างและรูปแบบการตั้งคำถาม เสร็จแล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำให้สมบูรณ์

๔) แบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ ๓ ท่าน

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ วงศ์มุกดา อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้างของเนื้อหา

๒.ดร.สุรสิทธิ์ ไกรสิน อาจารย์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

๓.ดร.ประพิส โบราณมูล อาจารย์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติการวิจัย

เพื่อพิจารณาให้คำแนะนำให้สมบูรณ์ที่สุดก่อนนำไปจัดพิมพ์ และใช้ประกอบเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

๕) นำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of item Objective Congruence : IOC)[๖] ของแบบสอบถาม โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ ๐.๕๐ ขึ้นไปข้อคำถามทั้งหมด จำนวน ๓๓ ข้อ ใช้ได้ จำนวน ๓๓ ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC ในช่วง ๐.๕๐ - ๑.๐๐

๖) นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบกับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๓๐ คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามโดยใช้วิธีของครอนบาคหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Coefficient Alpha) ผลจากการทดสอบเครื่องมือได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ๐.๘๑ ซึ่งเป็นค่าที่เชื่อถือได้

๗) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปสอบถามประชากรตามขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่กำหนด

๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินตามขั้นตอนต่อไปนี้

๑) ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ไปยังห้องถิ่นอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อความอนุเคราะห์ในการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาโกน เพื่อให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวมข้อมูลการวิจัยกับประชาชนพื้นที่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

๒) นำหนังสือจากห้องถิ่นอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ไปถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาโกน ในการขอความอนุเคราะห์ให้เก็บรวมข้อมูลการวิจัยและนำแบบสอบถามไปแจกกับประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยตนเอง และรอรับคืนแบบสอบถาม ใช้ระยะเวลา ๑ เดือน คือ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึง ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

๓) ตรวจสอบความถูกต้องแบบสอบถามที่ได้รับคืน โดยได้รับคืน จำนวน ๔๐๐ ฉบับ มีความสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปลงรหัสเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

---

[๖] ธีระศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ, **เครื่องมือวิจัยทางทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา**, (นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๕), หน้า ๖๕.

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

๑) ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยใช้การแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

๒) ตอนที่ ๒ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๙ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๒) ด้านการสาธารณสุข ๓) ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ๔) ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๕) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ๖) ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๗) ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ และ ๘) ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นจึงนำค่าคะแนนของผู้ตอบในแต่ละแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการประเมิน[๓] ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๔.๕๑-๕.๐๐	มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด
๓.๕๑-๔.๕๐	มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก
๒.๕๑-๓.๕๐	มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง
๑.๕๑-๒.๕๐	มีความคาดหวังอยู่ในระดับน้อย
๑.๐๐-๑.๕๐	มีความคาดหวังอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

๓) เปรียบเทียบความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ของประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศ กับความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ในแต่ละด้านและค่า F – test (One Way ANOVA) ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนด้านอายุ และระดับการศึกษากับความคาดหวังต่อ

---

[๓] เรื่องเดียวกัน.

บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ในแต่ละด้าน ซึ่งเป็นตัวแปรที่มากกว่า ๒ กลุ่มขึ้นไปที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๔) ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

๕) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป อธิบายในรูปตาราง

๓.๓ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๑) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

๑.๑ การหาค่าอำนาจจำแนก (Discriminative Power = D.P.) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อย่างง่าย (Simple Correlation) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item –tolal Correlation)

๑.๒ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับใช้สถิติ (Alpha Co-Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)

๒) สถิติพรรณนา

๒.๑ ค่าร้อยละ (Percentage)

๒.๒ ค่าเฉลี่ย (Mean = $\overline{X}$)

๒.๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation = S.D.)

๓) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ได้แก่ ค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนด้านเพศ กับระดับความคาดหวังในการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละด้านและค่า F -- test (One Way Anova) ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนด้านอายุ และระดับการศึกษา กับระดับความคาดหวังในการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละด้านซึ่งเป็นตัวแปรที่มากกว่า ๒ กลุ่มขึ้นไปที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ เมื่อพบข้อแตกต่างแล้วจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

บทที่ ๔
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๒ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

$\overline{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ย ๒ กลุ่ม (t-test)
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยมากกว่า ๒ กลุ่ม (F-test)
SS	หมายถึง	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำ ลังสองของคะแนน (Mean of Square)
df	หมายถึง	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (degree of freedom)
Sig	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติ .๐๕ (Significant level)
*	หมายถึง	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๔.๒ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตอนที่ ๒ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ใน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๒) ด้านการสาธารณสุข ๓) ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ๔) ด้านการส่งเสริม

การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๕) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ๖) ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๗) ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ และ ๘) ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (๑๘ ปีขึ้นไป) ในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งมีคุณลักษณะข้อมูลทั่วไป คือ เพศ อายุ และระดับการศึกษา ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑ แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๒๖๑	๖๕.๒๕
หญิง	๑๓๙	๓๔.๗๕
รวม	**๔๐๐**	**๑๐๐.๐๐**

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๒๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๒๕ และเป็นเพศหญิง จำนวน ๑๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๕ คน

ตารางที่ ๔.๒ แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๒๐ – ๓๐ ปี	๘๓	๒๐.๗๕
๓๑ – ๔๐ ปี	๑๔๑	๓๕.๒๕
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๒๘	๓๒.๐๐
๕๑ ปีขึ้นไป	๔๘	๑๒.๐๐
รวม	**๔๐๐**	**๑๐๐.๐๐**

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๑๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๕ รองลงมา คือ มีอายุอยู่ระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี จำนวน ๑๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๐๐ มีอายุอยู่ระหว่าง ๒๐-๓๐ ปี จำนวน ๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๕ และมีอายุ ๕๑ ปีขึ้นไปจำนวน ๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐๐

ตารางที่ ๔.๓ แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	๒๒๗	๕๖.๗๕
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	๙๕	๒๓.๗๕
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๔๒	๑๐.๕๐
ปริญญาตรีและสูงกว่า	๓๖	๙.๐๐
รวม	**๔๐๐**	**๑๐๐.๐๐**

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน ๒๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๗๕ รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน ๙๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๕ ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๐ และระดับปริญญาตรีและสูงกว่า จำนวน ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๐

ตอนที่ ๒ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

การศึกษาวิเคราะห์ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๔ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม และรายด้าน

ด้าน	ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ	ระดับความคาดหวัง		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
๑.	ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๓.๔๔	๐.๕๗	ปานกลาง
๒.	ด้านการสาธารณสุข	๓.๕๕	๐.๕๖	มาก
๓.	ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย	๓.๕๔	๐.๕๓	มาก
๔.	ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๓.๖๖	๐.๔๕	มาก
๕.	ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	๓.๖๑	๐.๔๕	มาก
๖.	ด้านการดุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๓.๕๒	๐.๕๗	มาก
๗.	ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ	๓.๓๕	๑.๐๗	ปานกลาง
๘.	ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล	๓.๔๕	๐.๕๓	ปานกลาง
รวม		**๓.๕๒**	**๐.๕๐**	มาก

(n=๔๐๐)

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ๕ ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด

ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการสาธารณสุข ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย และด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ๓ ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้แก่ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคาดหวัง		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการคมนาคม โดยจัดให้มีถนน สะพานอย่างเพียงพอ	๓.๕๘	๐.๘๔	มาก
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้มีห้วย หนอง คลอง บึง สระน้ำอย่างเพียงพอ	๓.๔๖	๐.๕๒	ปานกลาง
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุน และเร่งรัดผลักดันซ่อมแซมถนนให้ใช้ได้สะดวกสบาย	๓.๔๕	๐.๕๒	ปานกลาง
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมบำรุงรักษาห้วย หนอง คลอง บึง สระน้ำ และทางน้ำให้ใช้ได้อยู่ในสภาพดี	๓.๕๐	๐.๕๒	ปานกลาง
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่อการเกษตร	๓.๓๔	๑.๐๒	ปานกลาง
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค	๓.๖๒	๐.๕๓	มาก
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และสนับสนุนการจัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะ	๓.๕๘	๐.๕๑	มาก
๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ	๓.๒๓	๑.๑๑	ปานกลาง

ตารางที่ ๔.๕ (ต่อ)

ข้อ	ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคาดหวัง		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการตลาดจำหน่ายสินค้า (ตลาดนัด ตลาดสด ตลาดสินค้าพื้นเมือง)	๓.๑๖	๑.๑๗	ปานกลาง
รวม		**๓.๔๔**	**๐.๕๗**	**ปานกลาง**

(n=๔๐๐)

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการคมนาคม โดยจัดให้มีถนน สะพานอย่างเพียงพอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการตลาดจำหน่ายสินค้า (ตลาดนัด ตลาดสด ตลาดสินค้าพื้นเมือง)

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุขโดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการสาธารณสุข	ระดับความคาดหวัง		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมรักษาความสะอาดบนท้องถนน รางน้ำ ทางเดิน สวนสาธารณะ ที่พักผ่อนหย่อนใจที่ดินสาธารณะ	๓.๓๕	๑.๐๓	ปานกลาง
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดเก็บและการทำลายขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล	๓.๗๑	๐.๘๕	มาก
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการป้องกันและระงับโรคระบาด	๓.๕๕	๐.๕๗	มาก
รวม		**๓.๕๕**	**๐.๕๖**	**มาก**

(n=๔๐๐)

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดเก็บ และการทำลายขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการป้องกัน และระงับโรคระบาด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมรักษาความสะอาดบนท้องถนน รางน้ำ ทางเดิน สวนสาธารณะที่พักผ่อนหย่อนใจที่ดินสาธารณะ

ตารางที่ ๔.๗ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย	ระดับความคาดหวัง		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการป้องกันและระงับโรค ระงับสาธารณภัย เช่น โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก อัคคีภัย วาตภัย ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยอื่น ๆ	๓.๕๔	๐.๕๖	มาก
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย เช่น การช่วยเหลือเฉพาะหน้า ระยะสั้น หรือระยะยาว	๓.๕๓	๐.๕๐	มาก
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนงบประมาณในการการป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย	๓.๕๕	๐.๕๓	มาก
	รวม	**๓.๕๔**	**๐.๕๓**	**มาก**

(n=๔๐๐)

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนงบประมาณในการการป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการป้องกัน และระงับโรค ระงับสาธารณภัย เช่น โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก อัคคีภัย วาตภัย ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยอื่น ๆ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย เช่น การช่วยเหลือเฉพาะหน้า ระยะสั้น หรือระยะยาว

ตารางที่ ๔.๘ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	ระดับความคาดหวัง		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการศึกษา และกีฬา	๓.๓๑	๐.๘๗	มาก
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการศาสนา	๓.๕๓	๐.๕๗	มาก
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม	๓.๓๕	๐.๘๓	มาก
รวม		**๓.๖๖**	**๐.๘๕**	**มาก**

(n=๔๐๐)

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการศึกษา และกีฬา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการศาสนา

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชนผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	ระดับความคาดหวัง		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมและพัฒนากลุ่มสตรี	๓.๕๗	๐.๘๖	มาก
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน	๓.๖๐	๐.๕๑	มาก
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และพัฒนาผู้สูงอายุ และผู้พิการ	๓.๖๕	๐.๕๑	มาก
รวม		**๓.๖๑**	**๐.๔๕**	**มาก**

(n=๔๐๐)

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และพัฒนาผู้สูงอายุ และผู้พิการ รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการพัฒนาเด็ก และเยาวชน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมและพัฒนากลุ่มสตรี

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ระดับความคาดหวัง		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง	๓.๔๔	๑.๐๑	ปานกลาง
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวม	๓.๕๗	๐.๕๓	มาก
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมงบประมาณในการสนับสนุนโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๓.๕๕	๐.๕๖	มาก
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประสานหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ภาคเอกชน เข้าร่วมพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น	๓.๕๒	๐.๕๘	มาก
	รวม	**๓.๕๒**	**๐.๕๗**	**มาก**

(n=๔๐๐)

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวม รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมงบประมาณ ในการสนับสนุนโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพ โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพ	ระดับความคาดหวัง		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และแนะนำการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตลาด	๓.๓๔	๑.๑๒	ปานกลาง
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชน กิจการสหกรณ์	๓.๔๕	๐.๙๖	ปานกลาง
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมช่วยเหลือแนะนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการประกอบอาชีพ	๓.๓๑	๑.๑๑	ปานกลาง
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน	๓.๒๓	๑.๑๐	ปานกลาง
	รวม	**๓.๓๕**	**๑.๐๗**	**ปานกลาง**

(n=๔๐๐)

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชน กิจการสหกรณ์ รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และแนะนำการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตลาด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความคาดหวัง		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการหารายได้โดยให้เอกชนเช่าทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ เช่น เช่าสถานที่เพื่อขายสินค้า ตลาดนัด ตลาดสด	๓.๔๔	๐.๕๒	ปานกลาง
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชนและสหกรณ์ชุมชน	๓.๔๖	๐.๕๑	ปานกลาง
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนใช้ที่สาธารณะขององค์การบริหารให้เช่าเป็นที่ทำกิน	๓.๔๓	๐.๕๓	ปานกลาง
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมและร่วมลงทุนกับชุมในการจัดทำร้านค้าสวัสดิการภายในชุมชน	๓.๔๕	๐.๕๔	ปานกลาง
	รวม	**๓.๔๕**	**๐.๕๓**	**ปานกลาง**

(n=๔๐๐)

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชนและสหกรณ์ชุมชน รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมและร่วมลงทุนกับชุมในการจัดทำร้านค้าสวัสดิการภายในชุมชน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนใช้ที่สาธารณะขององค์การบริหารให้เช่าเป็นที่ทำกิน

ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๖๑	๓.๕๓	๐.๓๐	มาก
หญิง	๑๓๙	๓.๖๐	๐.๒๕	มาก
รวม	๔๐๐	๓.๕๗	๐.๒๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	๒๖๑	๓.๕๓	๐.๓๐	๒.๑๐	๐.๒๒
หญิง	๑๓๙	๓.๖๐	๐.๒๕		

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๖๑	๓.๔๓	๐.๕๘	ปานกลาง
หญิง	๑๓๙	๓.๓๒	๐.๕๔	ปานกลาง
รวม	๔๐๐	๓.๓๙	๐.๕๖	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	๒๖๑	๓.๔๓	๐.๕๘	๐.๖๐	๐.๕๘
หญิง	๑๓๙	๓.๓๒	๐.๕๔		

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๖๑	๓.๕๖	๐.๔๓	มาก
หญิง	๑๓๙	๓.๕๙	๐.๔๐	มาก
รวม	๔๐๐	๓.๕๙	๐.๔๒	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข จำแนกตาม เพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	๒๖๑	๓.๕๖	๐.๔๓	๑.๕๔	๐.๒๑
หญิง	๑๓๙	๓.๕๙	๐.๔๐		

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๖๑	๓.๕๖	๐.๔๓	มาก
หญิง	๑๓๙	๓.๕๑	๐.๓๔	มาก
รวม	๔๐๐	๓.๕๔	๐.๓๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	๒๖๑	๓.๕๖	๐.๔๓	๑.๕๔๒	๐.๒๑
หญิง	๑๓๙	๓.๕๑	๐.๓๔		

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๖๑	๓.๖๒	๐.๔๕	มาก
หญิง	๑๓๙	๓.๗๓	๐.๔๔	มาก
รวม	๔๐๐	๓.๖๘	๐.๔๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	๒๖๑	๓.๖๒	๐.๔๕	๒.๔๔	๐.๑๑
หญิง	๑๓๙	๓.๗๓	๐.๔๔		

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๖๑	๓.๕๖	๐.๔๒	มาก
หญิง	๑๓๙	๓.๖๓	๐.๓๙	มาก
รวม	๔๐๐	๓.๖๐	๐.๔๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	๒๖๑	๓.๕๖	๐.๔๒	๑.๕๑	๐.๒๒
หญิง	๑๓๙	๓.๖๓	๐.๓๙		

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๖๑	๓.๕๖	๐.๔๐	มาก
หญิง	๑๓๙	๓.๕๙	๐.๓๙	มาก
รวม	๔๐๐	๓.๕๙	๐.๓๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	๒๖๑	๓.๕๖	๐.๔๐	๐.๑๘	๐.๖๗
หญิง	๑๓๙	๓.๕๙	๐.๓๙		

จากตารางที่ ๔.๒๖ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๖๑	๒.๕๗	๐.๖๑	ปานกลาง
หญิง	๑๓๙	๓.๐๕	๐.๖๕	ปานกลาง
รวม	๔๐๐	๓.๐๑	๐.๖๓	**ปานกลาง**

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	๒๖๑	๒.๕๗	๐.๖๑	๐.๕๑	๐.๔๗
หญิง	๑๓๙	๓.๐๕	๐.๖๕		

จากตารางที่ ๔.๒๘ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จรกทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๖๑	๒.๕๓	๐.๖๕	ปานกลาง
หญิง	๑๓๕	๓.๐๔	๐.๖๕	ปานกลาง
รวม	๔๐๐	๓.๐๑	๐.๖๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จรกทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จรกทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	๒๖๑	๒.๕๓	๐.๖๕	๐.๑๕	๐.๖๕
หญิง	๑๓๕	๓.๐๔	๐.๖๕		

จากตารางที่ ๔.๓๐ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จรกทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๑ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๒๐ – ๓๐ ปี	๘๓	๓.๕๑	๐.๙๖	มาก
๓๑ – ๔๐ ปี	๑๔๑	๓.๕๒	๐.๙๙	มาก
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๒๙	๓.๕๓	๐.๕๒	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๔๙	๓.๕๒	๐.๕๑	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๕๕**	**๐.๕๐**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๓๑ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มอายุ มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๓๒แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๘	๓	๐.๓๓	๑.๐๘	๐.๑๖
ภายในกลุ่ม	๓๒.๒๓	๓๙๖	๐.๐๘		
รวม	**๓๓.๘๑**	**๓๙๙**			

จากตารางที่ ๔.๓๒ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๓ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๒๐ – ๓๐ ปี	๔๓	๓.๑๔	๑.๑๓	ปานกลาง
๓๑ – ๔๐ ปี	๑๔๑	๓.๕๔	๐.๙๔	มาก
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๒๔	๓.๖๐	๐.๗๔	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๔๔	๓.๔๑	๐.๕๔	ปานกลาง
รวม	**๔๐๐**	**๓.๔๒**	**๐.๕๒**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ ๔.๓๓ พบว่า ประชาชนกลุ่มที่มีอายุในช่วงที่มีอยู่ระหว่าง ๓๑–๔๐ ปี และอายุ ๕๑ ปีขึ้นไป มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ส่วนที่เหลือ ๒ ช่วงอายุ คือ มีอายุอยู่ในช่วง ๒๐ – ๓๐ ปี และมีอายุอยู่ในช่วง ๔๑ – ๕๐ ปี อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔.๓๔แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑๑.๙๗	๓	๓.๕๒	๑๒.๕๕	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๑๑๕.๕๕	๓๕๖	๐.๓๐		
รวม	**๓๓.๗๒**	**๓๕๕**			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๔ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๓๕

ตารางที่ ๔.๓๕ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ		๒๐-๓๐ปี	๓๑-๔๐ปี	๔๑-๕๐ ปี	๕๑ ปีขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	๓.๑๔	๓.๕๔	๓.๖๐	๓.๔๑
๒๐-๓๐ปี	๓.๑๔	-	๐.๓๕*	๐.๔๕*	๐.๒๖
๓๑-๔๐ปี	๓.๕๔		-	๐.๐๖	๐.๑๒
๔๑-๕๐ ปี	๓.๖๐			-	๐.๑๘
๕๑ ปีขึ้นไป	๓.๔๑				-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ แตกต่างกัน ๒ คู่ ได้แก่ ประชาชนกลุ่มที่มีอายุ ๔๑-๕๐ ปี มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มากกว่ากลุ่มที่มีอายุ ๒๐-๓๐ ปี และประชาชนกลุ่มที่มีอายุ ๓๑-๔๐ ปี มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มากกว่ากลุ่มที่มีอายุ ๒๐-๓๐ ปี ส่วนที่เหลือไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ ๔.๓๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๒๐ – ๓๐ ปี	๔๓	๓.๕๖	๐.๕๕	มาก
๓๑ – ๔๐ ปี	๑๔๑	๓.๕๕	๐.๕๗	มาก
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๒๔	๓.๕๖	๐.๕๔	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๔๔	๓.๕๓	๐.๕๘	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๕๕**	**๐.๕๖**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๓๖ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มช่วงอายุ มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๓๗ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุขจำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๗	๓	๐.๑๒	๐.๖๕	๐.๕๕
ภายในกลุ่ม	๗๑.๔๘	๓๙๖	๐.๑๘		
รวม	**๗๑.๘๕**	**๓๙๙**			

จากตารางที่ ๔.๓๗ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๘ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๒๐ – ๓๐ ปี	๘๓	๓.๕๘	๐.๕๐	มาก
๓๑ – ๔๐ ปี	๑๔๑	๓.๕๒	๐.๕๕	มาก
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๒๘	๓.๕๔	๐.๕๕	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๔๘	๓.๕๒	๐.๕๑	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๕๔**	**๐.๕๓**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๓๘ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มช่วงอายุ มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๓๙ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยจำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๓๙	๓	๐.๔๖	๒.๐๔	๐.๑๐
ภายในกลุ่ม	๘๐.๑๒	๓๙๖	๐.๒๒		
รวม	**๘๑.๕๑**	**๓๙๙**			

จากตารางที่ ๔.๓๙ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๐ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๒๐ – ๓๐ ปี	๘๓	๓.๖๘	๐.๔๔	มาก
๓๑ – ๔๐ ปี	๑๔๑	๓.๖๕	๐.๔๕	มาก
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๒๘	๓.๖๐	๐.๕๑	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๔๘	๓.๖๘	๐.๕๕	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๖๖**	**๐.๔๕**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๔๐ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มช่วงอายุ มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔๑ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๕	๓	๐.๓๑	๒.๐๐	๐.๑๑
ภายในกลุ่ม	๖๒.๕๒	๓๙๖	๐.๑๕		
รวม	**๖๓.๘๗**	**๓๙๙**			

จากตารางที่ ๔.๔๑ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๒แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๒๐ – ๓๐ ปี	๘๓	๓.๕๘	๐.๕๓	มาก
๓๑ – ๔๐ ปี	๑๔๑	๓.๕๕	๐.๕๗	มาก
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๒๘	๓.๖๓	๐.๔๗	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๔๘	๓.๖๗	๐.๔๐	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๖๑**	**๐.๔๕**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๔๒ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มช่วงอายุ มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔๓แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๗	๓	๐.๑๒	๐.๖๘	๐.๕๑
ภายในกลุ่ม	๗๐.๔๘	๓๙๖	๐.๑๘		
รวม	**๗๐.๘๕**	**๓๙๙**			

จากตารางที่ ๔.๔๓ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๒แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๒๐ – ๓๐ ปี	๘๓	๓.๕๘	๐.๕๓	มาก
๓๑ – ๔๐ ปี	๑๔๑	๓.๕๕	๐.๕๗	มาก
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๒๔	๓.๖๓	๐.๔๗	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๔๔	๓.๖๗	๐.๔๐	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๖๑**	**๐.๔๕**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๔๒ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มช่วงอายุ มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔๓แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๗	๓	๐.๑๒	๐.๖๔	๐.๕๑
ภายในกลุ่ม	๗๐.๔๔	๓๙๖	๐.๑๔		
รวม	**๗๐.๔๕**	**๓๙๙**			

จากตารางที่ ๔.๔๓ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๔ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๒๐ – ๓๐ ปี	๘๓	๓.๕๒	๐.๕๓	มาก
๓๑ – ๔๐ ปี	๑๔๑	๓.๕๒	๐.๕๕	มาก
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๒๘	๓.๕๑	๐.๕๖	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๔๘	๓.๕๑	๐.๕๘	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๕๒**	**๐.๕๓**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๔๔ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มช่วงอายุ มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔๕ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๖	๓	๐.๑๕	๑.๐๔	๐.๓๖
ภายในกลุ่ม	๖๐.๗๕	๓๕๖	๐.๑๗		
รวม	**๖๑.๕๕**	**๓๕๕**			

จากตารางที่ ๔.๔๕ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๒๐ – ๓๐ ปี	๘๓	๓.๓๔	๑.๐๔	ปานกลาง
๓๑ – ๔๐ ปี	๑๔๑	๓.๓๖	๑.๐๕	ปานกลาง
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๒๘	๓.๓๕	๐.๕๗	ปานกลาง
๕๑ ปีขึ้นไป	๔๘	๓.๓๕	๑.๐๗	ปานกลาง
รวม	**๔๐๐**	**๓.๓๕**	**๑.๐๒**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ ๔.๔๖ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มช่วงอายุ มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔.๔๗ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๘๒	๓	๐.๔๕	๐.๒๔	๐.๖๔
ภายในกลุ่ม	๖๕.๗๕	๓๕๖	๐.๒๐		
รวม	**๓๑.๖๑**	**๓๕๕**			

จากตารางที่ ๔.๔๗ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๔ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
๒๐ – ๓๐ ปี	๘๓	๓.๔๔	๐.๕๐	ปานกลาง
๓๑ – ๔๐ ปี	๑๔๑	๓.๔๖	๐.๕๐	ปานกลาง
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๒๘	๓.๔๕	๐.๕๘	ปานกลาง
๕๑ ปีขึ้นไป	๔๘	๓.๔๖	๐.๕๓	ปานกลาง
รวม	**๔๐๐**	**๓.๔๕**	**๐.๕๓**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ ๔.๔๔ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มช่วงอายุ มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔.๔๕ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๔๒	๓	๐.๔๕	๐.๒๔	๐.๖๔
ภายในกลุ่ม	๖๕.๗๕	๓๕๖	๐.๒๐		
รวม	**๓๑.๖๑**	**๓๕๕**			

จากตารางที่ ๔.๔๕ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๕๐ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๒๙	๓.๕๒	๐.๕๓	มาก
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	๕๕	๓.๕๒	๐.๕๑	มาก
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๔๒	๓.๕๓	๐.๔๘	มาก
ปริญญาตรีและสูงกว่า	๓๖	๓.๕๒	๐.๔๕	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๕๒**	**๐.๕๐**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๕๐ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕๑ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๒๓	๓	๐.๐๗	๐.๕๔	๐.๕๑
ภายในกลุ่ม	๓๒.๕๕	๓๕๖	๐.๐๙		
รวม	**๓๓.๒๒**	**๓๕๙**			

จากตารางที่ ๔.๕๑ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๕๒ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๒๓	๓.๔๔	๐.๕๘	ปานกลาง
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	๕๕	๓.๔๖	๐.๕๕	ปานกลาง
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๔๒	๓.๔๒	๐.๕๔	ปานกลาง
ปริญญาตรีและสูงกว่า	๓๖	๓.๔๕	๐.๕๕	ปานกลาง
รวม	**๔๐๐**	**๓.๔๔**	**๐.๕๓**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ ๔.๕๒ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔.๕๓ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๒.๐๒	๓	๐.๖๗	๒.๐๖	๐.๑๐
ภายในกลุ่ม	๑๒๕.๗๐	๓๕๖	๐.๓๒		
รวม	**๑๓๑.๗๒**	**๓๕๙**			

จากตารางที่ ๔.๕๓ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๕๔แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๒๓	๓.๕๔	๐.๕๕	มาก
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	๕๕	๓.๕๕	๐.๕๔	มาก
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๔๒	๓.๕๖	๐.๕๖	มาก
ปริญญาตรีและสูงกว่า	๓๖	๓.๕๔	๐.๕๓	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๕๕**	**๐.๕๖**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๕๔ พบว่า ประชาชนทุกระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕๕ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุขจำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๐๒	๓	๐.๕๔	๑.๑๔	๐.๑๒
ภายในกลุ่ม	๑๓๔.๓๐	๓๕๖	๐.๓๒		
รวม	**๑๓๕.๓๒**	**๓๕๕**			

จากตารางที่ ๔.๕๕ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการสาธารณสุข ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๕๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๒๓๗	๓.๕๖	๐.๕๐	มาก
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	๕๕	๓.๕๕	๐.๕๕	มาก
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๔๒	๓.๕๑	๐.๕๗	มาก
ปริญญาตรีและสูงกว่า	๓๖	๓.๕๕	๐.๔๕	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๕๔**	**๐.๕๓**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๕๖ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕๗ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยจำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๓	๓	๐.๑๑	๐.๕๒	๐.๖๖
ภายในกลุ่ม	๘๔.๒๗	๓๙๖	๐.๒๑		
รวม	**๘๔.๖๐**	**๓๙๙**			

จากตารางที่ ๔.๕๗ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๕๔ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๒๗	๓.๖๕	๐.๔๕	มาก
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	๕๕	๓.๖๗	๐.๔๕	มาก
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๔๒	๓.๖๔	๐.๕๑	มาก
ปริญญาตรีและสูงกว่า	๓๖	๓.๖๖	๐.๕๐	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๖๖**	**๐.๔๕**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๕๔ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕๕ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๐๔	๓	๐.๓๔	๐.๕๐	๐.๔๓
ภายในกลุ่ม	๑๓๓.๓๐	๓๙๖	๐.๓๔		
รวม	๑๓๔.๓๔	**๓๙๙**			

จากตารางที่ ๔.๕๕ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๖๐ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๒๓๗	๓.๕๘	๐.๕๑	มาก
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	๕๕	๓.๕๕	๐.๕๐	มาก
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๔๒	๓.๖๑	๐.๔๗	มาก
ปริญญาตรีและสูงกว่า	๓๖	๓.๖๕	๐.๔๕	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๖๑**	**๐.๕๕**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๖๐ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๖๑ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๒๓	๓	๒.๐๗	๐.๕๒	๐.๒๔
ภายในกลุ่ม	๑๔๑.๒๐	๓๕๖	๐.๔๐		
รวม	**๑๔๒.๔๓**	**๓๕๕**			

จากตารางที่ ๔.๖๑ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๖๒ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๒๗	๓.๕๒	๐.๕๔	มาก
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	๕๕	๓.๕๑	๐.๕๘	มาก
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๔๒	๓.๕๑	๐.๕๖	มาก
ปริญญาตรีและสูงกว่า	๓๖	๓.๕๒	๐.๕๘	มาก
รวม	**๔๐๐**	**๓.๕๒**	**๐.๕๓**	**มาก**

จากตารางที่ ๔.๖๒ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๖๓ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๗	๓	๐.๑๒	๐.๖๕	๐.๕๕
ภายในกลุ่ม	๗๑.๔๘	๓๕๖	๐.๑๘		
รวม	**๗๑.๘๕**	**๓๕๕**			

จากตารางที่ ๔.๖๓ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๖๔ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๒๗	๓.๓๗	๑.๐๕	ปานกลาง
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	๕๕	๓.๓๖	๐.๕๒	ปานกลาง
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๔๒	๓.๓๕	๑.๐๓	ปานกลาง
ปริญญาตรีและสูงกว่า	๓๖	๓.๓๒	๑.๐๕	ปานกลาง
รวม	**๔๐๐**	**๓.๓๕**	**๑.๐๒**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ ๔.๖๔ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔.๖๕ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๑๘	๓	๐.๐๖	๐.๒๕	๐.๓๒
ภายในกลุ่ม	๗๑.๔๐	๓๕๖	๐.๒๐		
รวม	**๗๑.๕๘**	**๓๕๙**			

จากตารางที่ ๔.๖๕ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๖๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๒๗	๓.๔๐	๐.๕๐	ปานกลาง
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	๕๕	๓.๔๘	๐.๔๘	ปานกลาง
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๔๒	๓.๔๕	๐.๕๕	ปานกลาง
ปริญญาตรีและสูงกว่า	๓๖	๓.๔๗	๐.๕๕	ปานกลาง
รวม	๔๐๐	๓.๔๕	๐.๕๓	**ปานกลาง**

จากตารางที่ ๔.๖๖ พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มระดับการศึกษา มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔.๖๗ แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๓	๓	๐.๑๔๕	๐.๓๓	๐.๘๐
ภายในกลุ่ม	๑๔๕.๒๐	๓๕๖	๐.๔๓๒		
รวม	**๑๕๐.๖๓**	**๓๕๙**			

จากตารางที่ ๔.๖๗ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้นำเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ และใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๖๙ แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ	ความถี่ (f)
๑) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	
๑.๑ ควรมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน	๓
๑.๒ ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๕
๒) ด้านการสาธารณสุข	
๒.๑ ควรมีการรณรงค์ในการป้องกันโรคโรคติดต่อ การแพร่ระบาดยาเสพติดแก่เด็กและเยาวชนและอุบัติเหตุอุบัติภัยต่าง ๆ	๑๐
๒.๒ ควรส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งร่วม กำหนดมาตรการป้องกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และสาธารณสุขขั้นมูลฐาน	๙
๓) ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย	
๓.๑ ควรมีการจัดแผนพัฒนาในเรื่องของการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย	๕
๓.๒ ควรมีการจัดตั้งศูนย์ป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย	๑๒
๔) ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	
๔.๑ ควรมีส่งเสริมฟื้นฟูวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ	๓
๔.๒ ควรมีการจัดงบประมาณสนับสนุนกิจการด้านการศึกษาให้แก่โรงเรียนในท้องถิ่น	๑๕

ตารางที่ ๔.๖๙ (ต่อ)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ	ความถี่ (f)
๕) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	
๕.๑ ควรมีการจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุ ให้ตรงเวลา	๗
๕.๒ ควรมีการจัดทำแผนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	๑๒
๖) ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	
๖.๑ ควรมีการรณรงค์และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔
๖.๖ ควรมีการส่งเสริมและจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ในดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น	๖
๗) ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ	
๗.๑ ควรจัดทำงบประมาณในส่วนของการลงทุนร่วมกับชุมชนในการกระตุ้นเศรษฐกิจระดับชุมชน	๑๒
๗.๒ ควรจัดตั้งศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน	๑๕
๘) ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล	
๘.๑ จัดทำแผนพัฒนาและแผนงบประมาณที่ส่งเสริมกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน	๑๔
๘.๒ ส่งเสริมให้มีการนำเงินงบประมาณในการสร้างร้านค้าวิสาหกิจชุมชน	๑๓

จากตารางที่ ๔.๖๙ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ควรมีเสนอรวบปัญหาและความต้องการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและควรมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

ด้านการสาธารณสุข ควรมีการรณรงค์ในการป้องกันโรคโรคติดต่อ การแพร่ระบาดขาเสพติดแก่เด็กและเยาวชนและอุบัติเหตุจุบัติภัยต่าง ๆควรมีการส่งเสริมและจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ในดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ควรมีการจัดตั้งศูนย์ป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย และควรมีการจัดแผนพัฒนาในเรื่องของการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ควรมีส่งเสริมฟื้นฟูวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆและควรมีส่งเสริมฟื้นฟูวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ

ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ควรมีการจัดทำแผนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการและควรมีการจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุให้ตรงเวลา

ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ควรมีการส่งเสริมและจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ในดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นและควรมีการรณรงค์และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ควรจัดตั้งศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและควรจัดทำงบประมาณในส่วนของการลงทุนร่วมกับชุมชนในการกระตุ้นเศรษฐกิจระดับชุมชน

ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาและแผนงบประมาณที่ส่งเสริมกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและส่งเสริมให้มีการนำเงินงบประมาณในการสร้างร้านค้าวิสาหกิจชุมชน

บทที่ ๕
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ของประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ความเป็นมาของปัญหา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญ ก้าวหน้าและสนองตอบต่อความต้องการประชาชนในด้านต่างๆ ได้ดีที่สุดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหาร การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โครงสร้างของสังคมชนบทเป็นรากฐานสำคัญของประเทศ เป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคือ ความอยู่ดีกินดีของประชาชนในท้องถิ่น จึงเป็นความหวังของประชาชนในท้องถิ่นที่จะได้เห็นการพัฒนาท้องถิ่นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้ามาพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะวิจัยถึงความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อทราบถึงความต้องการและความหวังของประชาชนที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (๑๘ ปีขึ้น)ในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๔๐๐ คน โดยใช้สูตรในการคำนวณของทาโร่ ยามาเน (Taro Yamane) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากจากบัญชีรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (๑๘ ปีขึ้นไป) ในเขตเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จนกระทั่งครบ ๔๐๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ จากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำมาสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยเป็น ๔ ตอน ได้แก่

ตอนที่ ๑ ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน

ตอนที่ ๒ ด้านความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ตอนที่ ๓ ด้านสมมติฐานการวิจัย คือ ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน

ตอนที่ ๔ ด้านข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๒๕ มีอายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๕ มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๓๕

๕.๑.๒ ด้านความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ๕ ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการสาธารณสุข ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย และด้านการคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ส่วนที่เหลือ ๓ ด้าน คือ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อสรุปผลการวิจัยเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

๑) **ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน** พบว่า ความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการตลาดจำหน่ายสินค้า (ตลาดนัด ตลาดสด ตลาดสินค้าพื้นเมือง)

๒) ด้านสาธารณสุข พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดเก็บ และการทำลายขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมรักษาความสะอาดบนท้องถนน รางน้ำ ทางเดิน สวนสาธารณะที่พักผ่อนหย่อนใจที่ดินสาธารณะ

๓) ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนงบประมาณในการการป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย เช่น การช่วยเหลือเฉพาะหน้า ระยะสั้น หรือระยะยาว

๔) ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการศาสนา

๕) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และพัฒนาผู้สูงอายุ และผู้พิการ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมและพัฒนากลุ่มสตรี

๖) ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง

๗) ด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้าน

ส่งเสริมการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชน กิจการสหกรณ์ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมอุดสาหกรรมในครัวเรือน

๘) ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชนและสหกรณ์ชุมชน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนใช้ที่สาธารณะขององค์การบริหารให้เช่าเป็นที่ทำกิน

๕.๑.๓ ด้านสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน ซึ่งผลการเปรียบเทียบความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ของประชาชนที่มีตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษาที่ต่างกัน สรุปได้ดังนี้

๑) ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

๒) ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนในด้านสาธารณสุข ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน

๓) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

๕.๑.๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ประชาชนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ ควรมีการจัดงบประมาณสนับสนุนกิจการด้านการศึกษาให้แก่โรงเรียนในท้องถิ่น ควรจัดตั้งศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน จัดทำแผนพัฒนาและแผนงบประมาณที่ส่งเสริมกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ส่งเสริมให้มีการนำเงินงบประมาณในการสร้างร้านค้าวิสาหกิจชุมชน

๕.๒ อภิปรายผล

การวิจัย ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งผลการวิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปรายเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

๕.๒.๑ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่า ประชาชนมีความต้องการเห็นการพัฒนาท้องถิ่นและคาดหวังกับการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นจากการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ด้านสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่น และด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น พบว่า **ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ** ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อธิบายได้ว่า ประชาชนความคาดหวังที่จะได้รับการพัฒนาท้องถิ่นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่วน**ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด** คือ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ไม่มีการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชน อุตสาหกรรมในครัวเรือน กิจการร้านค้าชุมชน กิจการสหกรณ์ และไม่มีการพัฒนาการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่ และองค์การบริหารส่วนตำบลขาดการสนับสนุนส่งเสริมการประกอบอาชีพประชาชน ไม่มีแผนพัฒนาด้านอาชีพประชาชน ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงทำให้ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่ำกว่าด้านอื่นๆ แต่เมื่อดูผลการวิจัยโดยภาพรวมแล้วพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ**ฮิทธิเกียรติ บุญมาจิตตัง** ได้วิจัย ความคาดหวังของประชาชนต่อการ

พัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นรายด้าน ซึ่งผลการวิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปรายเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ เป็นรายด้าน ซึ่งผลการวิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปรายเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ด้านที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะมาพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้แก่หมู่บ้าน/ชุมชนในระดับไม่มากเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณจำกัด ไม่เพียงพอต่อภาระงานที่รับผิดชอบ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องนำงบประมาณไปพัฒนาในด้านอื่นๆ ตามภาระงาน แต่งอย่างก็ดีผลการวิจัยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค อธิบายได้ว่า ประชาชนมีความต้องการและคาดหวังให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาพัฒนาน้ำ เพื่ออุปโภค บริโภค ให้กับประชาชนในพื้นที่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการตลาดจำหน่ายสินค้า (ตลาดนัด ตลาดสด ตลาดสินค้าพื้นเมือง) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีการดำเนินการที่จะจัดที่จำหน่ายสิ้นค้าและไม่มีแผนที่จะดำเนินงาน จึงทำให้ประชาชนไม่เห็นความสำคัญและมีความคาดหวังต่อองค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการตลาดจำหน่ายสินค้า แต่เมื่อดูผลการวิจัยโดยภาพรวมแล้วพบว่าความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ**พินุยย์ กิจนุกูล** ได้วิจัย ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านที่ ๒ ด้านสาธารณสุข พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านสาธารณสุขอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าองค์กรปกครองท้องถิ่นที่จะ

พัฒนาด้านสาธารณสุขให้กับประชาชนในพื้นที่ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังผลการวิจัยที่พบว่า**ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด** คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดเก็บ และการทำลายขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ทั้งนี้อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าองค์กรปกครองท้องถิ่นจะเข้ามาแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอย่างเป็นระบบเพื่อรองรับปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจึงทำให้ประชาชนมีความหวังอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด **ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ** องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมรักษาความสะอาดบนท้องถนน รางน้ำ ทางเดิน สวนสาธารณะที่พักผ่อนหย่อนใจที่ดินสาธารณะทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพพื้นที่ในท้องถิ่นเป็นสังคมชนบทการก่อสร้างถนน ทางเดิน สวนสาธารณะที่พักผ่อนหย่อนใจก็ยังไม่มี ดั้งนั้นจึงทำให้ประชาชนไม่เห็นปัญหาและมีความต้องการ คาดหวังที่จะให้องค์องค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามารักษาความสะอาดบนท้องถนน รางน้ำ ทางเดิน สวนสาธารณะที่พักผ่อนหย่อนใจในชุมชน จึงทำให้มีระดับความหวังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ แต่เมื่อผลการวิจัยโดยรวมแล้วพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ฮิทธิเกียรติ บุญมาจิตตัง** ได้วิจัย ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ ๓ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าองค์กรปกครองท้องถิ่นจะพัฒนาด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ทั้งนี้เพราะว่าสภาพพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ส่วนมากแห้งแล้ง ประชาชนจึงมีความต้องการเห็นการพัฒนาให้กับท้องถิ่นเกิดขึ้นและคาดหวังกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งประชาชนในพื้นที่ได้เลือกตั้งผู้บริหารเข้ามาบริหารงานจึงมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ดังผลการวิจัยที่พบว่า**ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด** คือ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนงบประมาณในการการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ทั้งนี้อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าองค์กรปกครองท้องถิ่นจะได้จัดทำแผนพัฒนาตำบลและมีการจัดทำงบประมาณในการสนับสนุนการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นท้องถิ่นจึงทำให้มีระดับค่าเฉลี่ยมกกว่าข้ออื่นๆ **ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด** คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย เช่น การช่วยเหลือเฉพาะ

หน้า ระยะสั้น หรือระยะยาว ทั้งอาจเป็นเพราะว่า สภาพพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษไม่ค่อยจะประสบปัญหาในเรื่องปัญหาสาธารณภัยกับประชาชนในพื้นที่เท่าที่ควร จึงทำให้ประชาชนมีความต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาพัฒนาหรือมีความคาดหวังในระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆแต่เมื่อดูผลการวิจัยโดยรวมแล้วพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ**พิบูลย์ กิจนุกูล** ได้วิจัย ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ ๔ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าองค์กรปกครองท้องถิ่นจะพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในท้องถิ่น ดังผลการวิจัยที่พบว่า **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด** คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม ทั้งนี้อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าจะได้รับการพัฒนาจากองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาสังคมและส่งเสริมอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของชาวอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสืบทอดไว้ให้รุ่นลูกรุ่นหลานต่อไป จึงทำให้ระดับความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ **ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด** คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการศาสนา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า องค์กรทางทางศาสนาในท้องถิ่นมีความเข้มแข็งดีอยู่แล้ว และประชาชนในพื้นที่ถึงร่วมมือร่วมใจในกิจกรรมทางศาสนาของแต่หมู่บ้าน/ชุมนดีอยู่แล้ว จึงทำให้ประชาชนมีคาดหวังที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาพัฒนาอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆ แต่เมื่อดูผลการวิจัยโดยรวมแล้วพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ**นฤวัตร เสนสุข** ได้วิจัยเรื่อง "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอหว้านใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร" ผลการวิจัยพบว่า ระดับการคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ ๕ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ อยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าองค์กรปกครองท้องถิ่นจะมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและส่งเสริมความเป็นอยู่ของสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการให้ได้รับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสิทธิต่างๆจากองค์กรปกครองท้องถิ่น ดังผลการวิจัยพบว่า **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด** คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และพัฒนาผู้สูงอายุและผู้พิการ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าจะได้รับการพัฒนาจากองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ และผู้พิการให้ได้รับสวัสดิการ เบี้ยยังชีพ ตลอดจนกระทั่งความเป็นอยู่ในชีวิตให้ดีขึ้น จึงทำให้ระดับความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ **ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด** องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมและพัฒนากลุ่มสตรี ทั้งนี้เป็นเพราะว่าประชาชนขาดการรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งกลุ่มพัฒนาอาชีพสตรี หรืออาจจะเคยร้องขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลมาส่งเสริมและพัฒนากลุ่มสตรี แต่มิได้รับการตอบรับที่ดีจากองค์การบริหารส่วนตำบล จึงทำให้ประชาชนมีคาดหวังที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาพัฒนาอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆ แต่เมื่อดูผลการวิจัยโดยรวมแล้วพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ**นฤวัตร เสนสุข** ได้วิจัยเรื่อง "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอห้วนใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร" ผลการวิจัยพบว่า ระดับการคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ ๖ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าองค์กรปกครองท้องถิ่นจะมีการพัฒนาท้องถิ่นคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในท้องถิ่นดังผลการวิจัยพบว่า **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด** คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวม ทั้งนี้อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าจะได้รับการพัฒนาจากองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมดูแล

บำรุงรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวม โดยการส่งเสริมทั้งด้านงบประมาณในการปรับปรุงดูแลและจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยเข้ามาดูแลรักษาเป็นประจำจึงทำให้ระดับความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ **ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด** องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง ทั้งนี้เป็นเพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการส่งเสริมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง เป็นอย่างดีอยู่แล้วและมีผลงานเป็นที่ยอมรับของประชาชน จึงทำให้ประชาชนมีความสนใจและคาดหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามาพัฒนาข้ออื่นๆมากกว่า จึงทำให้ประชาชนมีคาดหวังที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาพัฒนาอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆ แต่เมื่อดูผลการวิจัยโดยรวมแล้วพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ**พิบูลย์ กิจนุกูล** ได้วิจัย ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ ๗ ด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพ พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าองค์กรปกครองท้องถิ่นจะมีการพัฒนาท้องถิ่นในการส่งเสริมการประกอบอาชีพมากเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีการนำงบประมาณไปพัฒนาในด้านอื่นๆตามภาระงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าที่จะได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จึงทำให้มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง แต่ผลการวิจัยพบว่า **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด** คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชน กิจการสหกรณ์ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าจะได้รับการพัฒนาจากองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมให้มีร้านค้าชุมชน กิจการสหกรณ์ เพื่อสร้างรายได้ และมีการนำสิ่นค้าของชุมชนออกมาจำหน่าย โดยมีกลไกลของภาครัฐ(องค์การบริหารส่วนตำบล) เข้ามาช่วยดูแลและสนับสนุน จึงทำให้ระดับความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ **ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ** องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนคิดว่าคงเป็นไปได้ยากเพราะว่าองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้ให้ความสำคัญเลยกับการพัฒนาและส่งเสริม

ขุดสาหกรรมในครัวเรือน มีแต่การนำงบประมาณไปพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานและการจ้างบุคคลเข้ามาทำงานในองค์บริหารส่วนตำบลมากเกินไป จึงทำให้ประชาชนมีความคาดหวังที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาพัฒนาอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆ แต่เมื่อดูผลการวิจัยโดยรวมแล้วพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **นฤวัตร แสนสุข** ได้วิจัยเรื่อง "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอหว้านใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร" ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า ระดับการคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านที่ ๔ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าองค์กรปกครองท้องถิ่นจะมีการพัฒนาท้องถิ่นในการประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนไม่เข้าใจและไม่รับรู้ว่าการจะใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลมีการดำเนินงานอย่างไร มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร จึงทำให้มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง แต่ผลการวิจัยพบว่า**ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด** คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชนและสหกรณ์ชุมชน ทั้งนี้อธิบายได้ว่าประชาชนมีความต้องการและคาดหวังว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุน ส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชนและสหกรณ์ชุมชนในพื้นที่ เพื่อที่จะให้การบริหารจัดการองค์กรของร้านค้าชุมชนและสหกรณ์ชุมชนมีความเข้มแข็ง และก่อเกิดรายได้ให้ประชาชนชนในพื้นที่ จึงทำให้ระดับความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ **ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด** คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนใช้ที่สาธารณะขององค์การบริหารให้เช่าเป็นที่ทำกิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนเห็นการใช้ที่สาธารณะขององค์การบริหารให้เช่าเป็นที่ทำกิน ไม่มีผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีนโยบายหรือประกาศให้ประชาชนรับทราบ ประชาชนจึงไม่ได้ตั้งความหวังไว้กับการที่จะใช้ที่สาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นที่ทำกิน จึงทำให้ประชาชนมีความคาดหวังที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาพัฒนาอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆ แต่เมื่อดูผลการวิจัยโดยรวมแล้วพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการหาประโยชน์

จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **พิบูลย์ กิจนุกูล** ได้วิจัย ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหาร ส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง

๕.๒.๒ ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ของประชาชนที่มีตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษาที่ต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปรายเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

๑) ด้านเพศ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพความเป็นอยู่ และสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่นที่คล้ายคลึงกัน และการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ องค์การบริหารส่วนตำบล มีการพัฒนาในทิศทางเดียวกัน มียุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมีทิศทางเดียวกัน จึงทำให้ประชาชนมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ**พิบูลย์ กิจนุกูล** ได้วิจัย ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

๒) ด้านอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน โดยประชาชนมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้งอาจเป็นเพราะว่า องค์กรปกครองส่วนท้องในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษมีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ไม่มีความเสมอภัน และไม่เรียงลำดับตามปัญหา มีการดำเนินงานพัฒนากระจัดกระจายไม่ทั่วถึงหมู่บ้านจึงทำให้ระดับความหวังของประชาชนมีความแตกต่างกันไป แต่อย่างไรก็ดีผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านสาธารณสุข

ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนได้รับสิทธิประโยชน์จากการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเท่าเทียมกันในด้านสาธารณสุข ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงทำให้ด้านสาธารณสุข ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ**สิทธิเกียรติ บุญมาจิตตัง** ได้วิจัย ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

๓) ด้านระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน และรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพความเป็นอยู่ และสภาพทางสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความคล้ายคลึงกัน การดำเนินงานพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล มีนโยบายการบริหารงานแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น มีการกำหนดทิศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จะเห็นได้จากยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมีลักษณะใกล้เคียงกัน จึงทำให้ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ**สิทธิเกียรติ บุญมาจิตตัง** ได้วิจัย ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อ

บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจและควรนำมาเป็นข้อเสนอแนะในด้านเชิงนโยบาย ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค แสดงว่าประชาชนมีความคาดหวังที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีการพัฒนาในเรื่องน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ควรจัดทำงบประมาณสนับสนุนในเรื่องน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค พร้อมทั้งดำเนินการพัฒนาให้เห็นเป็นรูปธรรม โดยอาจจะจัดลงในแผนพัฒนาตำบลให้มีการพัฒนาเป็น ระยะ ๆ และดำเนินงานพัฒนาแหล่งน้ำต่างๆ เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค หรือทำการขุดลอกเพิ่มเติมอีกก็ได้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการตลาดจำหน่ายสินค้า (ตลาดนัด ตลาดสด ตลาดสินค้าพื้นเมือง) แสดงว่าผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการตลาดจำหน่ายสินค้า (ตลาดนัด ตลาดสด ตลาดสินค้าพื้นเมือง) มีในระดับต่ำกว่ามาตรฐานประชาชนตั้งความหวังและไม่ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรจะมีการดำเนินงานในการจัดให้มีสถานที่จำหน่ายสินค้า (ตลาดนัด ตลาดสด ตลาดสินค้าพื้นเมือง อาจจะจัดหางบประมาณสนับสนุนหรือดำเนินการก่อสร้างสถานที่จำหน่ายสินค้า และประสานพ่อค้า ประชาชนในพื้นที่ให้นำสิ่นค้ามาจำหน่ายในวันเวลาที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้

๒) ด้านสาธารณสุข พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดเก็บ และการทำลายขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลแสดงว่าประชาชนมีความคาดหวังที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีการพัฒนาในเรื่องการจัดเก็บ และการทำลายขยะมูลฝอย เพื่อรองรับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรดำเนินการจัดหาที่เพื่อสร้างเตาเผาขยะ จัดหารถเก็บขยะมูลฝอย เป็นต้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมรักษาความสะอาดบนท้องถนน รางน้ำ ทางเดิน สวนสาธารณะที่พักผ่อนหย่อนใจที่คนสาธารณะ แสดงว่าผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการการก่อสร้างถนน รางน้ำ ทางเดิน สวนสาธารณะที่พักผ่อนหย่อนมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานประชาชน

ตั้งความหวังและไม่ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนเท่าที่ควร ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรจะมีการดำเนินงานจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างถนน รางน้ำ ทางเดิน สวนสาธารณะที่พักผ่อน เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์

๓) ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนงบประมาณในการการป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย แสดงว่าประชาชนมีความคาดหวังที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลให้มีการจัดทำแผนงบประมาณในการการป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้มีแผนงบประมาณในการการป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย เช่น การช่วยเหลือเฉพาะหน้า ระยะสั้น หรือระยะยาว แสดงว่าผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดการส่งเสริม การสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย เช่น การช่วยเหลือเฉพาะหน้า ระยะสั้น หรือระยะยาว และขาดการจัดทำแผนพัฒนาตำบลรองรับ ดังนั้นองค์การควรให้ความสำคัญต่อการด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยโดยเฉพาะในเรื่องการส่งเสริมการสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย เช่น การช่วยเหลือเฉพาะหน้า ระยะสั้น หรือระยะยาว เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นและสามารถแก้ปัญหาได้ทันท่วงทีโดยอาจจะบรรจุไว้ในแผนพัฒนาตำบล แผนงบประมาณประจำปี เป็นต้น

๔) ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม แสดงว่าประชาชนมีความคาดหวังที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีการส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม เพื่อมิให้ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นศูนย์หาย ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น อาจจะมีการดำเนินกิจกรรมในการอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น หรืออาจจะมีการก่อตั้งศูนย์อนุรักษ์ศิลปและวัฒนธรรมท้องถิ่น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการศาสนา แสดงว่าผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดการส่งเสริมด้านศาสนาในพื้นที่ ดังนั้นการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นต่างๆ ควรให้องค์กรทางศาสนามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เพื่อเป็นการสร้างความสามัคคี และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

๕) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และพัฒนาผู้สูงอายุ และผู้พิการแสดงว่าประชาชนมีความคาดหวังที่ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีการส่งเสริม และพัฒนาผู้สูงอายุ และผู้พิการ ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการจัดทำงบประมาณและบรรจุไว้ในแผนพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้สวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ และผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพ เบี้ยผู้พิการ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมและพัฒนากลุ่มสตรี แสดงว่าผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดการส่งเสริมและพัฒนากลุ่มสตรี ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยส่งเสริม และประสานงานองค์กรอื่นเข้ามาพัฒนาอาชีพให้สตรี และส่งเสริมสตรีในชุมชนให้มีการรวมตัวกันเพื่อก่อตั้งกลุ่มอาชีพสตรี กลุ่มแม่บ้าน เป็นต้น

๖) ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม ดูแล บำรุงรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวม แสดงว่าประชาชนมีความคาดหวังที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีการส่งเสริม ดูแล บำรุงรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวม เช่น วัด ศาลาพักริมทางหอกระจายข่าวในหมู่บ้าน เป็นต้น ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาสาธารณสมบัติของส่วนรวม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม ดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง แสดงว่าผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดการส่งเสริม ดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลองในท้องถิ่นไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรดูแล บำรุงรักษา ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง อาจจะสนับสนุนงบประมาณดำเนินงานอนุรักษ์ หรือมีประสานงานหน่วยงานภาคอื่นๆเข้ามาช่วยเหลือ และจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๗) ด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชน กิจการสหกรณ์ แสดงว่าประชาชนมีความคาดหวังที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีการส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชน กิจการสหกรณ์ ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยแนะนำส่งเสริมในเรื่องการบริหารจัดการ และส่งเสริมให้ประชาชนเกิดการรวมกลุ่มจัดตั้งร้านค้าชุมชน สหกรณ์ชุมชน โดยองค์บริหารส่วนตำบลเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำและประสานหน่วยงานอื่นเข้ามาพัฒนาประชาชนในพื้นที่หรือการพาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน แสดงว่าผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน ดังนั้นควรประสานหน่วยงานภาครัฐอื่น ภาคเอกชน เข้ามาช่วยส่งเสริมฝึกอบรม ฝึกอาชีพ และให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ ตลอดจนหาแหล่งเงินทุนเข้ามาช่วยพัฒนาระบบอุตสาหกรรมในชุมชน

๔) ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชนและสหกรณ์ชุมชน แสดงว่าประชาชนมีความคาดหวังที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชนและสหกรณ์ชุมชน ดั้งนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยแนะนำส่งเสริมในเรื่องการบริหารจัดการ และส่งเสริมให้ประชาชนเกิดการรวมกลุ่มจัดตั้งร้านค้าชุมชน สหกรณ์ชุมชน โดยองค์บริหารส่วนตำบลเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำและประสานหน่วยงานอื่นเข้ามาพัฒนาประชาชนในพื้นที่หรือการพาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนใช้ที่สาธารณะขององค์การบริหารให้เช่าเป็นที่ทำกิน แสดงว่าผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดส่งเสริมให้ประชาชนใช้ที่สาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เช่าเป็นที่ทำกิน ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีชี้แจงและอธิบายถึงการใช้ที่สาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เช่าเป็นที่ทำกินมีระเบียบขั้นตอนอย่างไร การไม่ปฏิบัติตามมีโทษอย่างไร

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

๑) ควรศึกษาปัญหาการใช้ที่สาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นที่ทำกิน

๒) ควรมีการศึกษาบทบาทองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน

๓) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นๆ

บรรณานุกรม

๑. หนังสือทั่วไป

กัลยา วานิชย์บัญชา. **สถิติสำหรับงานวิจัย**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสถิติคณะพาณิชยศาสตร์และบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

การปกครอง, กรม. **กระทรวงมหาดไทยกับการกระจายอำนาจ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อาสารักษาดินแดนกรมการปกครอง, ๒๕๔๓.

โกวิทย์ พวงงาม. **การปกครองท้องถิ่นไทย**. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, ๒๕๔๔.

โกศล มีคุณ. **มนุษยสัมพันธ์ในองค์การ**. ราชบุรี : สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ๒๕๓๔.

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. **วัฒนธรรมไทยกับขบวนการเปลี่ยนแปลงสังคม**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๓.

เฉลียว บุรีภักดีและคณะ. **การวิจัยชุมชน**. กรุงเทพมหานคร :เฮส.อาร์.พริ้นติ้งแมสโปรดักส์, ๒๕๔๕.

ณัฐพงศ์ จิตรนิรัตน์. **ชุมชนศึกษา : การศึกษาชุมชนในยุคหลังสมัยใหม่**. สงขลา :โครงการผลิตเอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ, ๒๕๔๔.

ธีระชน พลไชยา. **ภาวะผู้นำและการจูงใจ**. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์, ๒๕๔๑.

ธีระศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ. **เครื่องมือวิจัยทางทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๕.

บุญมา พงษ์โหมด. **การพัฒนาชุมชน**. ฉะเชิงเทรา : มหาวิทยาลัยราชภัฏครูฉะเชิงเทรา, ๒๕๔๕.

ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. **กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา**. กรุงเทพ มหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๔๓.

ประเวศ วะสี. **ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ สังคม และศีลธรรม**. กรุงเทพ มหานคร : หมอชาวบ้าน, ๒๕๔๑.

_____. **เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจสังคม**. กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน, ๒๕๔๔.

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ. **หลักการพัฒนาแนวคิดทฤษฎี**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๓.

พัฒน์ สุจำนงค์. **การพัฒนาชนบทแบบผสมผสานสำหรับประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔.

ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์. **พฤติกรรมองค์การและการบริหาร.** กรุงเทพมหานคร : โอเดียน สโตร์, ๒๕๓๐.

ยุค ศรีอารีย. **มายาโลกาภิวัตน์**. กรุงเทพมหานคร : โครงการวิถีทรรศน์, ๒๕๔๑.

สนิท สมัครการ. **การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมกับการพัฒนาการของสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๔๒.

สุเทพ การุณย์สัญจกร. **แรงจูงใจในการทำงาน**. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์, ๒๕๔๖.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. **การพัฒนาชุมชน**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๐.

โสภาชู พิกุลชัย. **จิตวิทยาสังคม.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๗.

อานันท์ กาญจนพันธุ์. **ศักยภาพชุมชน และการพัฒนา : กรอบความคิด และแนวทางการวิจัยด้านการพัฒนาสังคม.** เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๓๖.

๒. วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานวิจัย

ชิษณุกร พรภาณุวิชญ์."ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา จังหวัดแพร่". **วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๐.

นฤวัตร เสนสุข. "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอหว้านใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร". **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๕๐.

นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล. "ความคาดหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐานสำหรับกำนันผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี". **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๐.

บุรณี ศุภศิลป์. "ความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาคุณภาพชีวิต อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา". **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

ประภาส ศิลปะรัศมี. "บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงของคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล กปต ในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสภาตำบล". **รายงานการวิจัย.** กรุงเทพมหานคร : กรมการพัฒนาชุมชน กองวิจัยและประเมินผล, ๒๕๓๐.

พริ้มเพรา เทศสวัสดิ์. "ภาวะผู้นำของผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการตาม ความคาดหวังของคณาจารย์ในเขตกรุงเทพมหานคร สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง". **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๕.

พิบูลย์ กิจนุกูล. "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น". **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๕.

วัชรินทร์ บรรคาศักดิ์. "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี". **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๔๔.

รัชนก โสภาพิศ. "การมีส่วนร่วมและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการอาชีวศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดนครปฐม". **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๒.

สมลักษณ์ เพชรช่วย. "การมีส่วนร่วมและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการ อาชีวศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดนครปฐม". **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๐.

สิทธิเกียรติ บุญมาจิตตั้ง. "ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่". **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๗.

สิริวรรค์ อัศวกุล. "ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานที่กำหนดของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ". **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔.

อานนท์ ผกากรอง. "ความคาดหวังของเกษตรกรในการเข้าเป็นสมาชิกสหกรณ์ การเกษตรในจังหวัดนครศรีธรรมราช". **วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๖.

เอกรัฐการ สุรงคบพิตร. รดอ.. "ความคาดหวังของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่". **ปริญญานิพนธ์รัฐศาสตร์บัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๓.

๓. เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์

องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ. "แผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๓". ศรีสะเกษ : องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ, ๒๕๕๐.

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ. "แผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๔". ศรีสะเกษ : องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ, ๒๕๕๑.

๔. หนังสือภาษาอังกฤษ

Bandura. **Social Foundation of Thought and Action : A Social Cognitive Theory.** An East-West Center Book, 1974.

Garvin, Charls D. and John E. Tropman. **Social Work in Contemporary Society.** New York : McGraw-Hill Book Company, 1973.

Vroom,Victor H.,**Work and Motivation.** New York : John Wiley & Sons, 1964.

Marvin E. Olsen. **Social Work in Contemporary Society.** Michingan : University of Michigan, 1958.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

๑. ผศ.เกรียติศักดิ์ วงศ์มุกดา

- วุฒิการศึกษา ค.บ.,กศ.ม
- ตำแหน่ง อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้างของเนื้อหา

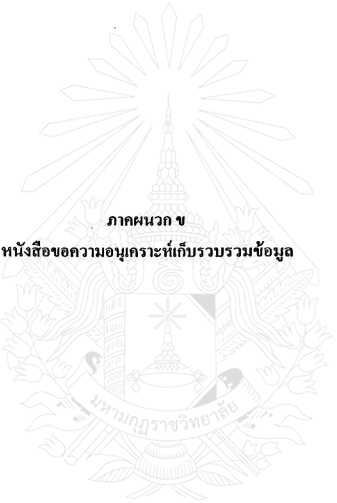
๒. ดร.สุรสิทธิ์ ไกรสิน

- วุฒิการศึกษา ศศ.บ., กศ.ม.,ปร.ด.
- ตำแหน่ง อาจารย์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

๓. ดร.ประพิศ โบราณมูล

- วุฒิการศึกษา บธ.บ.,กศ.ม, ปร.ด.
- ตำแหน่ง อาจารย์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติการวิจัย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ ๖๐๑๕/ว ๐๖๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด ถนนเลี่ยงเมือง
ตำบลคงลาน อำเภอเมือง
จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์

ด้วย พระชุมพล จนฺทสาโร/ศรีราตรี นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ" เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.)

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าว ได้เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลในตำบลเมืองจันทร์ ส่วนวัน เวลานั้น นักศึกษาจะมาติดต่อประสานงานกับท่านโดยตรง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณา วิทยาเขตร้อยเอ็ด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(พระสุทธิสารโสภณ)
รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย
ศูนย์การศึกษาวิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร.๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔,๐-๔๓๕๑-๖๐๗๖
โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
Http:// www.rec.mbu.ac.th

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ที่ ศธ ๖๐๑๕/ว ๐๖๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด ถนนเลี่ยงเมือง
ตำบลคงลาน อำเภอเมือง
จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.ธงชัย ธราวุธ

ด้วย พระชุมพล จนฺทสาโร/ศรีราศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ" เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.)

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ขอความอนุเคราะห์จากท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

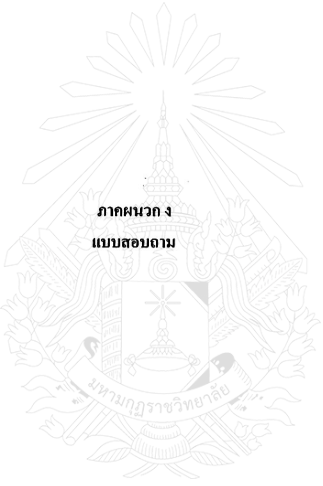
จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณา วิทยาเขตร้อยเอ็ด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทธิสาร โสภณ)
รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย
ศูนย์การศึกษาวิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร.๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔,๐-๔๓๕๑-๖๐๗๖
โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
Http:// www.rec.mbu.ac.th

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ของประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษโดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน

ตอนที่ ๒ การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้วิจัยขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านที่ได้กรอกแบบสอบถามและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษต่อไป

ขอขอบคุณในความกรุณาครั้งนี้

พระชุมพล จนฺทสาโร/ศรีราศรี
นักศึกษาศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน

คำแนะนำ โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

๑. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

๒. อายุ

☐ ๒๐-๓๐ ปี ☐ ๕๑ – ๖๐ ปี

☐ ๓๑-๔๐ ปี ☐ ๖๑ ปีขึ้นไป

☐ ๔๑-๕๐ ปี

๓. ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ☐ ปริญญาตรีและสูงกว่า

ตอนที่ ๒ การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

คำแนะนำ กรุณาอ่านข้อความแล้วตอบคำถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เป็นระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ข้อ	ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน					
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการคมนาคม โดยจัดให้มีถนน สะพานอย่างเพียงพอ					
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้มีห้วย หนอง คลอง บึง สระน้ำอย่างเพียงพอ					
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุน และเร่งรัดผลักดันซ่อมแซมถนนให้ใช้ได้สะดวกสบาย					
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมบำรุงรักษาห้วย หนอง คลอง บึง สระน้ำ และทางน้ำให้ใช้ได้อยู่ในสภาพดี					
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่อการเกษตร					
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค					
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และสนับสนุนการจัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะ					
๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ					
๙.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการตลาดจำหน่ายสินค้า (ตลาดนัด ตลาดสด ตลาดสินค้าพื้นเมือง)					

ข้อ	ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านการสาธารณสุข					
๑๐.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมรักษาความสะอาดบนท้องถนน รางน้ำ ทางเดิน สวนสาธารณะ ที่พักผ่อนหย่อนใจที่คนสาธารณะ					
๑๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดเก็บ และการทำลายขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล					
๑๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการป้องกัน และระงับโรคระบาด					
	ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย					
๑๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการป้องกัน และระงับโรค ระงับสาธารณภัย เช่น โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก อัคคีภัย วาตภัย ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยอื่น ๆ					
๑๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย เช่น การช่วยเหลือเฉพาะหน้าระยะสั้น หรือระยะยาว					
๑๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนงบประมาณในการการป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย					
	ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม					
๑๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการศึกษา และกีฬา					
๑๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการศาสนา					
๑๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม					

ข้อ	ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ					
๑๙.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมและพัฒนากลุ่มสตรี					
๒๐.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน					
๒๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และพัฒนาผู้สูงอายุ และผู้พิการ					
	ด้านคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม					
๒๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง					
๒๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวม					
๒๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมงบประมาณ ในการสนับสนุนโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
๒๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประสานหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ภาคเอกชน เข้าร่วมพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น					
	ด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพ					
๒๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริม และแนะนำการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตลาด					
๒๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชน กิจการสหกรณ์					

ข้อ	ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๒๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมช่วยเหลือแนะนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการประกอบอาชีพ					
๒๙.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน					
	ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล					
๓๐.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการหารายได้โดยให้เอกชนเช่าทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ เช่น เช่าสถานที่เพื่อขายสินค้า ตลาดนัด ตลาดสด					
๓๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ส่งเสริมกิจการร้านค้าชุมชนและสหกรณ์ชุมชน					
๓๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนใช้ที่สาธารณะขององค์การบริหารให้เช่าเป็นที่ทำกิน					
๓๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมและร่วมลงทุนกับชุมในการจัดทำร้านค้าสวัสดิการภายในชุมชน					

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

๑) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒) ด้านการสาธารณสุข

.....

.....

.....

.....

.....

๓) ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๔) ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

.....

.....

.....

.....

.....

๕) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

.....

.....

.....

.....

.....

๖) ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

.....

.....

.....

.....

.....

๗) ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ

.....

.....

.....

.....

.....

๘) ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

.....

.....

.....

.....

.....

พระชุมพล จนฺทสาโร/ศรีราศรี

ขอบคุณในการให้ความร่วมมือ

กรอกแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ห้องสมุด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

หนังสืออ้างอิง
(REFERNCE BOOK)
ให้ใช้เฉพาะในห้องสมุดเท่านั้น

ชื่อ : พระชุมพล จนฺทสาโร/ศรีราตรี

วัน/เดือน/ปีเกิด : ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๑

ชาติภูมิ : บ้านเลขที่ ๑๕๒ บ้านฆ่องคำ หมู่ที่ ๒๐ ตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๑๒๐

สังกัดปัจจุบัน : วัดเมืองจันทร์ ตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๑๒๐

การศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๕ : สอบได้นักธรรมเอก

พ.ศ. ๒๕๕๑ : ปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ) สาขาวิชาพุทธศาสตร์

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มมร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อันไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ